

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Một Formosa khác đang hình thành !!!

Tuổi Trẻ Online ngày 26-08-2016 cho hay một dự án thép khổng lồ đang được tính toán xây dựng tại hai xã Phước Diêm và Cà Ná (huyện Thuận Nam, tỉnh Ninh Thuận). Đây là dự án đã được bộ Công thương đưa ra để bổ sung cho dự án thép ở Hà Tĩnh, trong quy hoạch phát triển hệ thống sản xuất và hệ thống phân phối thép giai đoạn 2020-2025. Dự án đã được Thủ tướng chấp thuận ngày 27-08 tại "Hội nghị Xúc tiến đầu tư vào tỉnh Ninh Thuận", được UBND tỉnh cấp giấy phép hoạt động trong 70 năm, được miễn thuế trong 4 năm đầu và được cung cấp cơ sở hạ tầng mà không phải đền bù cho cư dân bản địa. Chẳng khác gì Formosa Vũng Áng! Theo thỏa thuận với UBND tỉnh, Tập đoàn Hoa Sen (HSG) sẽ xây dựng khu liên hợp luyện cán thép Hoa Sen Cà Ná-Ninh Thuận với số vốn lên tới 10,6 tỉ USD, công suất 16 triệu tấn/năm, vận hành theo công nghệ hiện đại !? Ngoài ra, HSG còn dự tính thực hiện nhiều dự án khác: khu công nghiệp Cà Ná-Ninh Thuận; nhà máy sản xuất ximăng; nhà máy nhiệt điện-năng lượng tái tạo; cảng tổng hợp quốc tế với quy mô 25 bến tàu, lưu lượng vận tải hàng hóa 53 triệu tấn/năm, có thể tiếp nhận tàu đến 300,000 mã lực; khách sạn du lịch, xí nghiệp khai thác khoáng sản.... Vốn đầu tư của các dự án này vào khoảng 804 triệu USD nữa. Phó chủ tịch UBND tỉnh cho biết toàn bộ các dự án của HSG sẽ được triển khai trên diện tích 1.500 ha đất. Thật là một công trình lớn lao vĩ đại!

Nhưng cũng lớn lao vĩ đại không kém, đó là nỗi lo của nhân dân, của công luận. Còn sờ sờ đó bài học Formosa Vũng Áng, cũng là một nhà máy thép song vừa gây nên bao hậu quả tai hại về môi sinh, kinh tế, sức khỏe, an ninh quốc phòng lâu dài... mà nhà cầm quyền cho tới giờ vẫn không có động thái nào gọi là thực lòng mong muốn giải quyết và quyết tâm giải quyết triệt để. Nay lại thêm một nhà máy thép mới nằm cạnh bờ biển, hứa hẹn không biết bao nguy cơ.

Trước hết là nguy cơ phá vỡ sinh thái. Một cán bộ tỉnh Ninh Thuận, hôm 31-08, đã cho đài Á châu Tự do hay rằng mức độ đầu tư quá lớn với quá nhiều hạng mục của HSG sẽ làm nát bét môi trường bản địa. Khi dự án triển khai đầu năm 2017, thì những khu nghỉ dưỡng, du lịch nổi tiếng nhiều năm nay ở hai xã Phước Diêm và Cà Ná có tiếp tục trụ được nữa hay không? Hàng ngàn hộ dân đang sống bình yên ở đó phải chăng sẽ bị điều đứng, phải di dời giống như hàng ngàn hộ dân ở Vũng Áng, Hà Tĩnh? Bên cạnh đó là vấn đề nước. Theo báo Dân Việt, Ninh Thuận là tỉnh thường xuyên chịu hạn hán khốc liệt, và trong thời gian gần đây (2015) đã phải công bố tình trạng khẩn cấp. Thế nhưng UBND tỉnh vẫn cam kết sẽ cung cấp đủ 250.000-300.000 m3 nước/ngày cho HSG đảm bảo sản xuất từ 6 đến 12 triệu tấn thép. Nhưng còn nước cho nông nghiệp thì sao? Inra Sara, một người Chăm nghiên cứu văn hóa Chăm tại Ninh Thuận, tỏ ra quan ngại cách khác. Ông cho rằng đây là vùng sinh sống lâu đời của dân tộc ông, nhưng từ xưa tới giờ, điều bức thiết nhất của họ là nhu cầu nước. Nếu chặn đường nước của người dân là tàn phá môi trường, mà đây là môi trường sống, môi trường xã hội, môi trường văn hóa của dân tộc Chăm. TS Lê Đăng Doanh, thành viên UB chính sách phát triển LHQ, cũng nói trên RFA hôm 07-09: "*Ninh Thuận là tỉnh khó hạn rất nghiêm trọng, rất thiếu nước. Người dân hiện không có đủ nước để sinh hoạt bình thường và cây cỏ ở đây không đủ nước để sống. Vậy một nhà máy thép lớn như vậy lấy nước ở đâu và giải quyết thế nào? Nghe nói là họ làm ngọt nước biển để sản xuất thép. Đó là một điều chưa hề có tiền lệ và nếu có thì giá thành có thể lên rất cao*". Liệu ý tưởng lấy nước biển để làm có khả thi không, và nếu không thì tại sao ông Lê Phước Vũ, chủ tịch HSG lại dám khẳng định một quy trình chưa từng xuất hiện trên thế giới như vậy?

Hai là nguy cơ ô nhiễm môi trường. Cũng vị cán bộ tỉnh nói trên chia sẻ: "*Bài học Formosa vẫn còn đó. Làm sao chúng ta quản lý được chuyện xả thải của họ 24/24 chứ? Vì họ có thể xả lên ra biển. Và vấn đề công nghệ, phải làm công nghệ khô chứ đừng làm công nghệ ướt nữa. Mà công nghệ khô thì rất tốn kém. Chính vì vậy rất khó. Hơn nữa cán bộ của VN cũng không đủ trình độ để quản lý, để phân biệt đâu là công nghệ khô, đâu là công nghệ ướt... Mọi việc đều rất nguy hiểm*". Năm 2012, đến dự lễ khởi công xây dựng nhà máy gang thép Formosa ở Vũng Áng, Ng.Tấn Dũng đã tuyên bố rằng dự án ứng dụng kỹ thuật và thiết bị tiên tiến thế giới về luyện gang luyện thép, áp dụng các giải pháp kỹ thuật tiết kiệm năng lượng và bảo vệ môi trường tốt nhất, sử dụng công nghệ xử lý nước thải hiện đại hàng đầu... Thế nhưng Formosa chỉ mới súc đường ống thì cả vùng biển Bắc miền Trung đã chết queo từ tôm cá đến san hô, chim chóc cũng không sống nổi. Tại Hội nghị xúc tiến đầu tư vào Ninh Thuận sáng 27-8 với sự hiện diện của Ng. Xuân Phúc, ông Lê Phước Vũ đã hùng hồn cam kết không để một giọt nước thải nào chưa qua xử lý chảy ra biển, nếu vi phạm thì sẽ giao toàn bộ tài sản cho nhà nước. Ai tin nổi!

Thứ ba, đó là một xu hướng lỗi thời. TS Nguyễn Quang A, nguyên Viện trưởng Viện Nghiên cứu Phát triển IDS từ Hà Nội, cũng hôm 31-08, cho đài ACTD hay rằng: phát triển công nghiệp nặng bằng con đường sản xuất thép là đi ngược với xu hướng thời đại, làm một dự án thép lớn như thế là thất sách. Thép là ngành sử dụng nhiều nước, nhiều năng lượng. Tốn nhiều nước, nhiều năng lượng là hủy hoại môi trường. Đang khi môi trường nước ta đang bị hủy hoại. Ngoài ra dự án tiềm ẩn nhiều rủi ro, vốn đầu tư quá lớn, chủ đầu tư sẽ phải sử dụng đòn bẩy để thu hút vốn... cho nên mức độ mạo hiểm rất cao, tiềm ẩn rủi ro kinh tế khôn lường.

Bốn là nguy cơ lỗ vốn: Trả lời ACTD hôm 30-08, ông Phạm Chí Cường, chủ tịch Hội khoa học kỹ thuật đúc-luyện kim, nhận định: "*Trong giai đoạn hiện nay Nhà nước phải cân nhắc xem xét rất kỹ, bởi vì ở trong nước đã thừa thép rồi. Cả khu vực và thế giới thì thép cũng đang dư thừa. Và nhất là VN ở gần TQ là nước dư thừa thép rất lớn và họ đang tìm mọi cách để xuất khẩu lượng thép dư thừa của họ, làm cho toàn bộ việc cân đối mặt hàng thép ở VN bị ảnh hưởng... Tôi hoàn toàn nghĩ là sự cạnh tranh của VN với thép dư thừa và giá rẻ của TQ là một thử thách rất lớn. VN phát triển ngành thép trong điều kiện không có gì thuận lợi, do quặng không có phải nhập, than mỡ để làm ra than cốc cung cấp cho lò cao cũng phải nhập. Cho nên không có ưu thế gì về mặt nguyên liệu. Nếu phải nhập tất cả mọi thứ như thế vào ban đầu, trong khi TQ dư thừa công suất, đã có những liên hợp cực lớn, đã sản xuất và tiêu hao từ lâu rồi thì việc cạnh tranh của VN là điều hết sức khó khăn*..."

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➤ Một Formosa khác đang hình thành !!!
- Trg 03** ➤ Kháng thư v/v nhà cầm quyền cưỡng chế và phá hủy Chùa...
-23 Tổ chức XHDS Độc lập.
- Trg 05** ➤ Tường trình việc cưỡng chế Chùa Liên Trì.
-Tăng đoàn Giáo hội PGVNTN.
- Trg 06** ➤ Tiến trình Bắc thuộc lần thứ 5 của Trung Cộng.
-Mai Thanh Truyết.
- Trg 08** ➤ Hải cảng chiến lược Chân Mây sắp rơi vào vòng kiểm...
-Lê Anh Hùng.
- Trg 10** ➤ Sự thật về “Cách mạng tháng 8” và ngày “Độc lập” 2 tháng 9.
-Đại Nghĩa.
- Trg 11** ➤ Đưa vụ Formosa ra Liên Hiệp Quốc.
-Lữ Giang.
- Trg 14** ➤ Formosa Hà Tĩnh không chỉ đơn thuần là thảm họa môi...
-Đại tá Nguyễn Đăng Quang.
- Trg 15** ➤ Ai sẽ đền bù cho người dân VN trong thảm họa miền Trung
-Nguyễn Hữu Vinh.
- Trg 17** ➤ Đừng đẩy thêm bĩ cực vào dân bằng sự tô hồng lạc quan.
-Quốc Nam.
- Trg 18** ➤ Từ Formosa Hà Tĩnh đến HSG Cà Ná.
-VietTuSaiGon.
- Trg 19** ➤ Một phiên bản khác của Formosa tại Ninh Thuận?
-Mặc Lâm.
- Trg 21** ➤ Nỗi lo trước dự án nhà máy thép Ninh Thuận.
-Nhóm Phóng viên RFA từ VN.
- Trg 22** ➤ Phản ứng trái chiều về siêu dự án thép Ninh Thuận.
-Nam Nguyên.
- Trg 23** ➤ Để cứu dân Cộng sản VN.
-Nguyễn Tiến Trung.
- Trg 24** ➤ Thảm sát Yên Bái: Điềm rất xấu về cuộc khủng hoảng mới...
-Phạm Chí Dũng.
- Trg 26** ➤ Làm sao ngăn được đà suy thoái về văn hóa?
-Phan Hồng Giang.
- Trg 28** ➤ Bàn về việc góp ý, phê phán Chính quyền và Đảng.
-Nguyễn Đình Cống.
- Trg 30** ➤ “Quốc doanh hóa Công đoàn độc lập”.
-Phạm Chí Dũng.
- +++++

Năm là bàn tay Trung Quốc: Trong một văn bản gửi UBND tỉnh Ninh Thuận, Hoa Sen cho biết CISDI (Tập đoàn Công nghệ Luyện thép TQ) là đơn vị tư vấn thiết kế cho họ tại Cà Ná. CISDI cũng chính là công ty tư vấn thiết kế cho nhà máy Formosa Hà Tĩnh, và dĩ nhiên toàn bộ máy móc thiết bị mà công ty mang vào đều lạc hậu và do TQ sản xuất. TS Lê Đăng Doanh bộc bạch: “Đây là điều làm cho tôi rất lo ngại, bởi vì công ty này đã xây dựng công nghệ làm lò cao ướt mà lẽ ra phải làm công nghệ khô để bảo đảm tiêu chuẩn bảo vệ môi trường. Ông này làm như thế mới xảy ra chuyện Formosa vừa rồi, nay lại vào đây lần nữa thì tôi rất tha thiết xã hội dân sự, các chuyên gia và nhà nước phải giám sát chặt chẽ để tránh một tai họa mới cho đất nước”. Ngoài ra, theo báo cáo tài chính công khai thì HSG đang nợ 5834 tỷ đồng, vậy họ lấy đâu khoản tiền hơn 10 tỷ USD để làm dự án? Theo Dân Trí ngày 31-08-2016, việc HSG sẽ sử dụng công nghệ luyện thép của TQ (như nhà máy gang thép Thái Nguyên đang hấp hối đã sử dụng) cho thấy số tiền 10 tỷ USD xuất phát từ đâu và ai đứng sau dự án. Đúng là kiểu làm ăn của Tàu đỏ trên đất Việt: cho vay vốn, bắt mua công nghệ, đưa công nhân Tàu vào trong các cơ sở kỹ nghệ quan trọng.

Công luận nay tự hỏi: Tại sao các công ty vẫn tiếp tục xây khu công nghiệp gang thép gần bờ biển? Vì giả như nhằm mục đích để vận chuyển sản phẩm ra cảng thì cũng không bù nổi khoản khấu hao máy móc và chất lượng sản phẩm, do chúng mau xuống cấp, hoen rỉ vì hơi muối từ nước biển. Chỉ có một lý do duy nhất khiến người ta chọn nhà máy gần biển, đó là xả thải. Nếu làm nhà máy trong khu vực đồng bằng, lượng chất thải sẽ bị quan sát rất kĩ do hàm chứa những chất cực độc như cyanua, asen, phenol... Nhưng khi thải chúng ra biển thì chỉ cần một đường ống là coi như xong. (Formosa đã làm vậy). Bởi lẽ xây dựng một hệ thống xử lý chất thải vô cùng tốn kém. Rồi nhà đầu tư chỉ cần bỏ ra lượng tiền bằng 1/3 lượng tiền xử lý nước thải để bôi trơn hệ thống công quyền là ổn thỏa. Và họ đã luôn thành công với lối này tại VN vốn khét tiếng tham nhũng.

Công luận cũng tự hỏi tiếp: Vì đâu mà HSG được mọi điều kiện thuận lợi như thế, chẳng khác gì Formosa Hà Tĩnh? Một trong những lý do là bộ trưởng Công thương Trần Tuấn Anh (con trai cựu chủ tịch nước Trần Đức Lương) là anh em cột chèo với đại gia Lê Phước Vũ. Mỗi liên hệ giữa ông “thái tử đảng” này với thủ tướng đương nhiệm cũng rất thâm thiết. Vì vào tháng 4-2016, Quốc hội đã bỏ phiếu kín phê chuẩn đề nghị của Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc về việc bổ nhiệm Trần Tuấn Anh làm Bộ trưởng Bộ Công thương thay Vũ Huy Hoàng. Ngoài ra, lối tư duy của lãnh đạo Việt cộng là lối tư duy đầy cảm tính, chẳng cần luận chứng khoa học. Một kiểu tư duy làm sao để cá bơi trong nước thải hoặc làm thế nào để nước thải có thể dùng rửa mặt, rửa rau, luộc rau (như Trần Hồng Hà hứa hẹn mới đây). Nhà máy lọc dầu Dung Quất -được xây dựng từ thời Trần Đức Lương để làm giàu cho quê hương ông nhưng trong thực tế đã làm nghèo đất nước vì liên tục lỗ lỗ (cả mấy chục tỷ USD rồi)- là một ví dụ tiêu biểu.

Thành ra, như đối với Formosa, toàn dân phải quyết tâm ngăn chặn dự án hết sức nguy hiểm đó. Một bức thư kêu gọi ký tên phản đối thông qua trang Change.org. do nhóm Green Trees Vietnam, cần được ủng hộ và được tiếp nối bằng hành động bởi các tổ chức chính trị và dân sự, bởi các nhà đấu tranh dân chủ và nhân quyền. Ninh Thuận chỉ cách Sài Gòn khoảng 300 km. Một vụ nhiễm độc từ chất thải sẽ sớm cô lập toàn bộ vùng lương thực quan yếu của toàn miền Nam và hủy diệt sức sống của khu kinh tế-xã hội này chỉ trong 2 tuần lễ. VN chưa bao giờ là một quốc gia bệnh hoạn như hôm nay. Từ TQ, các dự án và phương thức hoạt động được tuồn dần vào đất nước: Bauxite Tây Nguyên, Formosa Hà Tĩnh, HSG Cà Ná, rồi hóa chất nguy hiểm, thực phẩm nhiễm độc... Âm mưu của Tàu nhưng cũng có sự đồng lõa của bọn trọc phú hám tài, bọn quan lại phản quốc và bọn thỏa hiệp cầu lợi. **BBT**

Vũng Áng thất học (Babui-DCVOnline)

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ ĐỘC LẬP VIỆT NAM KHÁNG THƯ

V/v nhà cầm quyền cưỡng chế và phá hủy chùa Liên Trì

.....23 Tổ chức Xã hội Dân sự Độc lập VN 11-09-2016.....

Vào lúc 7 giờ sáng ngày 08-09-2016, nhà cầm quyền Quận 2, thành phố Sài Gòn đã huy động xe cứu thương, xe cứu hỏa, xe phá sòng và 50 xe ô-tô chở khoảng 500 nhân viên thuộc nhiều ban ngành (công an đa phần mặc thường phục), trang bị súng ống, dùi cui, roi điện, bình hơi cay, phá công xông vào chùa Liên Trì ở khu đô thị mới Thủ Thiêm. Họ dùng loa phóng thanh đọc cái gọi là “lệnh cưỡng chế” rồi lục soát mọi căn phòng, đồng thời cầm người trong chùa điện thoại, quay phim, chụp ảnh. Đang khi đó, với không ít lực lượng hung dữ, họ phong tỏa mọi con đường đến chùa (thậm chí canh giữ từ xa và từ cả mấy hôm trước) để ngăn chặn mọi hành động hiệp thông và phản đối (cụ thể của Hội đồng Liên tôn Việt Nam sáng ngày 08-09)

Theo ghi nhận tức thời, Hòa thượng Viện chủ Thích Không Tánh đã dứt khoát từ chối đề nghị “bồi thường” và “hoán đổi” đưa ra trước đó nhiều lần của nhà cầm quyền, cũng như không ký vào bất cứ giấy tờ nào của lực lượng cưỡng chế. Các vị sư khác trong chùa thì tọa kháng để phản đối bất bạo động.

Lợi dụng việc HT Viện chủ ngắt xiut do phần uất trước hành vi ngang ngược và phải đem đi cấp cứu (có sự tháp tùng của Thượng tọa Trú trì), nhà cầm quyền đã buộc các vị sư còn lại cùng chuyển các hũ tro cốt và đồ đạc lên xe đưa về Cát Lái xa xôi, tống vào ngôi nhà hẻo lánh mà họ đã xây để hoán đổi nhưng hoàn toàn không có công năng của một ngôi chùa. Nay thì chùa Liên Trì đã bị hoàn toàn phá hủy.

Như thế là một cơ sở của Phật giáo có giá trị văn hóa lâu đời (hơn 70 năm), có ảnh hưởng tâm linh quan trọng (nơi vô số Phật tử đến lễ bái kinh kệ và gởi tro cốt cầu siêu), có đóng góp nhân quyền kiến hiệu (làm chỗ tá túc cho dân oan khiếu kiện, chỗ an ủi cho thương binh

VNCH, chỗ sinh hoạt cho các tổ chức xã hội dân sự độc lập) đã hoàn toàn bị xóa sổ sau nhiều cơ sở tôn giáo tại địa bàn Thủ Thiêm, để nhà cầm quyền tiến tới việc xây dựng một khu đô thị mới, tự hào sẽ hiện đại nhất Đông Nam Á, sạch bóng mọi dấu vết tôn giáo tâm linh, đúng theo tâm địa vô thần duy vật.

Trước sự việc đau thương và bất nhân này, các tổ chức xã hội dân sự độc lập ký tên dưới đây tuyên bố:

1- Nhiệt liệt hoan nghênh và cảm phục Hòa thượng Thích Không Tánh cùng chư tăng chùa Liên Trì - trong tình thế căng thẳng ấy- đã tỏ ra bất khuất khi quyết liệt từ chối từ chối di dời chùa, từ chối nhận tiền bồi thường và không chấp thuận hoán đổi, để bảo vệ sự tồn tại rất cần thiết của cơ sở Phật giáo lâu năm này, sự tự do tôn giáo rất quan trọng giữa lòng xã hội, và để bảo đảm nhu cầu tâm linh rất chính đáng của cư dân khu đô thị mới.

2- Cục lực phản đối nhà cầm quyền Cộng sản VN từ trung ương tới địa phương đã dựa vào một nguyên tắc được hiến định và luật hóa nhưng hoàn toàn phi lý và ngang ngược: “Đất đai, tài nguyên... do Nhà nước đại diện chủ sở hữu” (Hiến pháp đ. 53, Luật Đất đai điều 5), để từ tiện trục xuất người dân (cá nhân hay tập thể) khỏi nơi cư trú và sinh hoạt, mà đa phần vì lý do kinh doanh, lợi ích tài chính, gây nên thảm trạng dân oan lên tới hàng triệu người. Nào trạng bất nhân và bất công, độc đoán và độc địa này phát xuất từ hành động cướp chính quyền từ tay nhân dân cách đây 71 năm, tước bỏ mọi nhân quyền lẫn dân quyền từ đó cho tới hiện giờ, và tước đoạt nhiều mảnh đất đai của Tiên tổ mà dâng cho ngoại bang để hy vọng giữ vững quyền lực.

3- Nghiêm khắc nhắc nhở những kẻ cướp đoạt tài sản nhân dân –và qua đó chà đạp tự do tôn giáo–

trong bộ máy cai trị rằng: nhân nào sinh quả ấy, mọi hành vi tội ác thế nào cũng bị trừng phạt; và rằng kháng thư này là một trong những hồ sơ của bản cáo trạng mà nhân dân và lịch sử dành cho đảng và nhà cầm quyền Cộng sản trong tòa án công lý tương lai. Bản cáo trạng này mới đây còn được nối dài thêm tội ác cướp đoạt quyền của nhân dân được sống trong môi trường an lành và Tổ quốc được có một lãnh hải an ninh, qua việc nhà cầm quyền góp tay với Formosa Trung Quốc làm nhiệm vụ độc biển.

4- Tha thiết kêu gọi chính phủ Hoa Kỳ đặt lại Việt Nam vào Danh sách các Nước cần Quan tâm đặc biệt (CPC) vì những vi phạm quyền con người, nhất là quyền tự do tôn giáo một cách liên tục, và vì những chủ trương tìm kiếm lợi nhuận cho phe đảng cách phi pháp. Chúng tôi cũng kêu gọi mọi chính phủ dân chủ năm châu hãy có những biện pháp chế tài đối với chế độ bóc lột và đàn áp nhân dân tại Việt Nam.

Làm tại Việt Nam 11-09-2016

Các tổ chức xã hội dân sự độc lập đồng ký tên:

1- Bạch Đằng Giang Foundation. Đại diện: Thạc sĩ Phạm Bá Hải. 2- Ban Vận động Văn đoàn Độc lập VN. Đại diện: PGS TS Hoàng Dũng. 3- Diễn đàn Bauxite Việt Nam. Đại diện: Giáo sư Phạm Xuân Yêm. 4- Diễn đàn Xã hội Dân sự. Đại diện: Tiến sĩ Nguyễn Quang A. 5- Hiệp hội Đoàn kết Công nông. Đại diện: Mục sư Đoàn Văn Diên. 6- Hội Ái hữu Từ nhân Chính trị và Tôn giáo VN. Đại diện: Ông Nguyễn Bắc Truyền. 7- Hội Anh em Dân chủ. Đại diện: Mục sư Nguyễn Trung Tôn. 8- Hội Bảo vệ Quyền Tự do Tôn giáo. Đại diện: Cô Hà Thị Vân. 9- Hội Bầu bí Tương thân. Đại diện: Ông Nguyễn Lê Hùng. 10- Hội Cứu tù nhân Lương tâm. Đại diện: Bác sĩ Nguyễn Đan Quế. 11- Hội đồng Liên tôn Việt Nam. Đại diện: Các Đồng chủ tịch: Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa, Linh mục Phan Văn Lợi, Chánh trị sự Hứa Phi, Nhân sĩ Lê Văn Sóc, Hòa thượng Thích Không Tánh. 12- Hội Giáo chức Chu Văn An. Đại diện: Thầy Vũ Mạnh Hùng. 13- Hội

Người dân Đòi quyền sống. Đại diện: Bà Hồ Thị Bích Khương. 14- Hội Nhà báo Độc lập. Đại diện: Tiến sĩ Phạm Chí Dũng. 15- Khối Tự do Dân chủ 8406. Đại diện: Lm Nguyễn Văn Lý và Ks Đỗ Nam Hải. 16- Mạng lưới Blogger Việt Nam. Đại diện: Bà Phạm Thanh Nghiên. 17- Người Bảo vệ Nhân quyền. Đại diện: Ông Vũ Quốc Ngữ. 18- Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền: Linh mục Nguyễn Hữu Giải. 19- Nhóm Từ đảng. Đại diện: Ông Vi Đức Hồi. 20- Phong trào Liên đới Dân oan. Đại diện: Bà Trần Ngọc Anh. 21- Sài Gòn báo. Đại diện: Linh mục Lê Ngọc Thanh. 22- Tổ chức Bảo vệ Tôn giáo và Sắc tộc. Đại diện: ông Huỳnh Trọng Hiếu. 23- Tổ chức Tập hợp Vì Nền Dân chủ. Đại diện BS Nguyễn Quốc Quân.

Các tổ chức chính trị ký tên

1- Đại Việt Quốc Dân Đảng. Đại diện: Ông Trần Trọng Đạt, Chủ tịch. 2- Việt Nam Quốc Dân Đảng. Đại diện: Ông Lê Thành Nhân, Chủ tịch Hội đồng Chấp hành TƯ. 3- Đảng Việt Tân. Đại diện: Ông Hoàng Tứ Duy. 4- Đảng Tân Đại Việt. Đại diện: Bác sĩ Mã Xái.

MẠNG LƯỚI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM THÔNG CÁO BÁO CHÍ Nhiều Tổ Chức Nhân Quyền và Cộng Đồng Lên Tiếng Phản Đối CSVN Cưỡng Chiếm Chùa Liên Trì

Little Saigon, ngày 11-9-2016

Sáng ngày 8-9-2016, nhà cầm quyền CSVN đã huy động một lực lượng đông đảo khoảng 500 công an và nhân viên nhiều ban ngành tấn công và cưỡng chiếm chùa Liên Trì tọa lạc tại phường An Khánh, quận 2, TP Sài Gòn. Đây là ngôi chùa thuộc Giáo hội Phật giáo VN Thống nhất (không được Nhà nước thừa nhận) và có lịch sử hơn 70 năm qua. Ngôi chùa này đã được biết đến không những là nơi thờ phượng của hàng ngàn phật tử trong vùng, mà còn là địa điểm phát sinh và nuôi dưỡng những sinh hoạt từ thiện xã hội cho những đồng bào nghèo khổ, những người bị bỏ rơi

và những dân oan.

Lấy cớ là để phát triển dự án xây dựng khu đô thị mới Thủ Thiêm, nhà cầm quyền quyết định chiếm lấy chùa Liên Trì nhằm triệt hạ sinh hoạt tôn giáo nói chung và Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất nói riêng. Hòa thượng trụ trì Thích Không Tánh đã kiên trì phản đối âm mưu đó và cương quyết bám trụ để đáp ứng nhu cầu tín ngưỡng của người dân trong vùng. Nhiều đại diện các sứ quán nước ngoài cũng như các chức sắc dân cử của các quốc gia dân chủ đã đến thăm chùa để bày tỏ sự hỗ trợ đối với Hòa thượng trụ trì và các phật tử.

Việc ngang nhiên chiếm đoạt và phá hủy nơi thờ tự của tôn giáo mà nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đang thực hiện đối với chùa Liên Trì là một sự vi phạm trắng trợn quyền tự do tôn giáo mà nhà nước Việt Nam đã cam kết tôn trọng. Nhiều tổ chức tôn giáo, hoạt động nhân quyền và cộng đồng của người Việt đã lên tiếng phản đối hành vi bạo ngược của nhà cầm quyền CSVN và bày tỏ sự liên đới với Hòa thượng Thích Không Tánh và phật tử chùa Liên Trì qua bản lên tiếng đính kèm.

Bản Lên Tiếng Về vụ Chùa Liên Trì tại Sài Gòn bị Cưỡng Chế

Vào lúc 7 giờ sáng ngày 8-9-2016, Chùa Liên Trì tại Sài Gòn đã bị hàng trăm Công an CSVN dùng vũ lực cưỡng chế và buộc tất cả các tăng sĩ phải ra khỏi chùa. Hòa thượng Thích Không Tánh đã phản đối, nhưng tất cả các tu sĩ đều bị bắt lên xe đưa ra khỏi chùa, trong khi đó HT Thích Không Tánh vì quá buồn bực nên đã bất tỉnh, phải vào bệnh viện điều trị.

Từ mấy năm qua, nhà cầm quyền CSVN đã nhiều lần muốn triệt hạ Chùa Liên Trì nhưng HT Thích Không Tánh và phật tử quyết liệt phản đối, vì đây là nơi sinh hoạt tâm linh, giáo dục và xã hội của hàng ngàn phật tử từ hơn nửa thế kỷ qua. Nhiều quốc gia dân chủ như Hoa Kỳ, Canada, Úc, Pháp, Đức, và Liên Hiệp Âu Châu đã lên tiếng

phản đối quyết định phá hủy Chùa Liên Trì của nhà cầm quyền CSVN. Không những thế đã có nhiều viên chức ngoại giao và dân cử của nhiều quốc gia đã đến thăm viếng chùa này để bày tỏ cảm tình, và ủng hộ sự tranh đấu bảo vệ ngôi chùa. Tuy nhiên nhà cầm quyền CSVN đã bất chấp nguyện vọng chính đáng của tín đồ Phật giáo và dư luận quốc tế, nay họ quyết tâm ra tay triệt hạ ngôi chùa này.

Trước sự vi phạm tự do tôn giáo một cách thô bạo của nhà cầm quyền CSVN, chúng tôi, những tổ chức, hội đoàn tôn giáo, nhân quyền, và cộng đồng trong và ngoài nước đồng thanh lên tiếng:

- Cự lực lên án hành động đàn áp tôn giáo một cách dã man và trắng trợn của nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam.

- Đòi hỏi nhà cầm quyền CSVN phải trả lại tài sản đã cướp đoạt của chùa, và đền bù tất cả những thiệt hại cho HT Thích Không Tánh và các phật tử.

- Kêu gọi Liên Hiệp quốc và các quốc gia yêu chuộng tự do, dân chủ trên thế giới lên án hành động bất tuân luật Quốc tế Nhân quyền mà Việt Nam đã tham gia ký kết.

- Yêu cầu Quốc hội Hoa Kỳ đưa VN trở lại danh sách các Quốc gia Cần phải đặc biệt Quan tâm CPC (Countries of Particular Concern) vì đã chà đạp tự do tôn giáo.

- Kêu gọi người Việt đồng loạt tổ chức các cuộc biểu tình khắp nơi, đặc biệt tại những sứ quán của Việt Nam để phản đối hành động đàn áp tôn giáo của nhà cầm quyền CSVN.

Ngày 11 tháng 9 năm 2016

Danh sách các tổ chức đã tham gia ký tên:

Tại Việt Nam

1- Hội Anh Em Dân Chủ. 2- Hội Người Dân Đòi Quyền Sống. 3- Hội Cứu Tù Nhân Lương Tâm. 4- Khối 8406. 5- Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền. 6- Hội đồng Liên tôn.

Tại hải ngoại

23 cộng đồng và tổ chức xã hội dân sự từ Mỹ châu, Âu châu và Úc châu.

TĂNG ĐOÀN GIÁO HỘI PGVNTN CHÙA LIÊN TRÌ TƯỜNG TRÌNH việc cưỡng chế Chùa Liên Trì —Đại đức Thích Đồng Minh 09-09-2016—

Kính gửi:

Hòa thượng Thích Viên Định,
Viện trưởng Hội đồng Điều hành
Tăng đoàn GHPGVN TN.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu
Ni Phật

Kính bạch Hòa thượng Viện
trưởng,

Vào lúc 7g30' ngày 8-9-2016,
chính quyền thành phố sử dụng lực
lượng công an hùng hậu tiến hành
cưỡng chế chùa Liên Trì, phường
An Khánh, quận 2, Sài Gòn.

Có mặt tại chùa: Hoà thượng
Thích Không Tánh viện chủ chùa
Liên Trì, Đại đức Thích Đồng
Minh, Đại đức Thích Lệ Trụ, Đại
đức Thích Đồng Tấn, Đại đức
Thích Đồng Lưu, cô Sáu (dân oan),
anh Chương, anh Minh (phật tử).

Lực lượng của nhà nước khoảng
500 nhân viên thuộc các ban ngành,
được trang bị đầy đủ phương tiện.
Họ đi trên khoảng 50 chiếc xe ô-tô,
kèm theo là xe cứu hỏa, xe cứu
thương và xe phá sóng điện thoại.
Nhân viên công lực mang theo dùi
cui, roi điện, bình hơi cay và mang
súng để đối phó với mọi tình huống.
Nhiều công an mặc đồ lam, giả
dạng Phật tử để di dời các hũ tro
cốt, các vị thầy do nhà nước chỉ
định cũng có mặt để tham gia cưỡng
chế.

Lực lượng công an chặn lối đi
vào chùa Liên Trì, nội bất xuất
ngoại bất nhập. Một số thành viên
thuộc Hội đồng Liên tôn cũng đã
đến để chia sẻ nhưng bị công an
chặn, không cho vào chùa. Thượng
tọa Thích Từ Giáo cũng tìm cách
vào chùa nhưng nhân viên công an
chặn lại vì lý do đang thi công công
trình, không cho người lạ vào. Con
đường độc đạo dẫn vào chùa Liên
Trì bị phong tỏa hoàn toàn.

Tham gia cuộc trấn áp có rất ít
công an mặc sắc phục, còn lại là
nhân viên công an mặc thường

phục. Họ dùng loa phóng thanh để
đọc lệnh cưỡng chế, trong lúc đó
chư tăng ở bên trong chùa ngồi tọa
kháng, phản đối ôn hòa.

Lúc 7g30', nhân viên công an
cắt khóa cổng chính của chùa rồi
tràn vào không chế chư tăng,
khoảng 5 nhân viên công an áp giải
1 tu sĩ. Những nhân viên công an
mặc thường phục lực lưỡng mở cửa
từng phòng để kiểm tra rồi cưỡng
chế các tu sĩ đưa ra ngoài phòng
khách làm việc.

Không có thông tin nào về chùa
Liên Trì lọt được ra ngoài vì chính
quyền chuẩn bị rất kỹ lưỡng cho đợt
trấn áp này. Nhân viên công an yêu
cầu quý thầy không được quay
phim chụp hình, không được sử
dụng điện thoại di động. Đại đức
Thích Đồng Tấn dùng điện thoại
chụp hình thì bị nhân viên công an
giật điện thoại và bắt phải xóa hình
ngay lập tức.

Trước hành động hung hãn của
nhân viên công an, Hoà thượng
Thích Không Tánh đã lên cơn đau
tim. Các nhân viên y tế của nhà
nước đưa Hoà thượng vào phòng để
sơ cứu. Khoảng 15 phút sau, Hoà
thượng Thích Không Tánh dẫn phục
hồi, đại diện của UBND quận 2 đọc
lệnh cưỡng chế rồi áp tải thầy lên xe
đưa vào bệnh viện.

Đi cùng với HT Thích Không
Tánh là Đại đức Thích Đồng Minh;
suốt thời gian ở trên xe, các Phật tử,
các cơ quan truyền thông không thể
liên lạc được với các thầy vì công
an không cho nghe điện thoại. Các
Phật tử phải chia thành nhiều nhóm,
đến nhiều bệnh viện khác nhau để
tìm kiếm các thầy. Họ phát hiện ra
thầy được đưa vào bệnh viện quận 2
khi nhận thấy có nhiều công an
đứng ngoài cổng bệnh viện.

Ba thầy và ba Phật tử còn lại bị
áp tải lên xe khác để đưa về nhà tạm
do nhà nước xây dựng ở phường
Cát Lái. Có hơn 100 nhân viên công

an canh gác, các tăng sĩ được đưa
về và bị quản thúc tại đây.

Toàn bộ đồ đạc trong chùa như
tượng Phật, pháp khí, di ảnh và di
cốt, mọi vật dụng và vật nuôi đều bị
cưỡng chế di dời.

Hơn 11 giờ trưa, Đại đức Thích
Đồng Tấn và Đại đức Thích Lệ Trụ
đang bị quản thúc dưới nhà tạm hay
tin ngài viện chủ được đưa vào bệnh
viện Quận 2. Quý thầy đã tìm cách
vào bệnh viện để chăm sóc cho
ngài. Tại nơi điều trị cho Hoà
thượng, luôn luôn có mặt khoảng 10
nhân viên công an, mặc thường
phục canh gác. Họ cấm không cho
bất kỳ ai vào thăm viếng Hoà
thượng, đến đầu giờ chiều lệnh cấm
mới được giải tỏa.

Theo thông tin nhận được từ các
Phật tử, chùa Liên Trì đã bị cưỡng
chế. Ngôi nhà tạm do nhà nước xây
dựng bị niêm phong và được canh
gác chặt chẽ. Hiện nay, chư tăng
chùa Liên Trì lâm vào tình cảnh vô
cùng khó khăn, không nơi tá túc.

Được biết, tại các trụ sở khác
của Tăng đoàn GHPGVN Thống
nhất đều bị công an canh gác
ng nghiêm ngặt. Sáng sớm, chùa Giác
Hoa tại đường Nơ Trang Long,
quận Bình Thạnh có hơn 10 nhân
viên an ninh mặc thường phục, và 2
CA giao thông canh gác, gây khó
khăn cho việc đi lại của các tu sĩ.

Một lần nữa, chư Tăng cùng
Phật tử chùa Liên Trì lên tiếng phản
đối việc chính quyền cưỡng bách di
dời chùa.

Thành kính nguyện cầu Hoà
thượng Viện trưởng cùng chư tôn
đức pháp thể khinh an, chúng sanh
đi độ.

Sài Gòn ngày 09-09-2016

Trụ trì (đã ký tên)

Tỳ kheo Thích Đồng Minh

Đồng kính gửi:

- Hòa thượng Chủ tịch Tăng đoàn
GHPGVNTN hải ngoại.

- Chư tôn giáo phẩm, HĐDH Tăng
đoàn GHPGVNTN trong và ngoài
nước.

TIỂN TRÌNH

Bắc thuộc lần thứ 5 của Trung Cộng

.....Mai Thanh Truyết 11-09-2016.....

1- Cuộc di dân Trung Hoa vào Việt Nam

Trước năm 2008, người Trung Hoa khi vào Việt Nam được miễn nhiệm visa (hộ chiếu) và có thể di chuyển tự do trong phạm vi miền Bắc mà thôi. Cuối năm 2008, Thủ tướng cs Nguyễn Tấn Dũng lại miễn chiếu khán và nới rộng vùng di chuyển của người Tàu đến tận Cà Mau. **Quyết định này chính là điểm mấu chốt và là điểm khởi đầu thực sự trong âm mưu Hán hóa Việt Nam của TC.**

Có thể nói hiện nay, sự hiện diện của người Tàu trên khắp hang cùng ngõ hẻm của đất nước. Trong hơn 65 Khu chế xuất, Khu công nghiệp tập trung, không đâu là không thấy công nhân, quản đốc và chủ nhân người Hoa, đang lúc người lao động Việt Nam khắp nơi phải chịu cảnh thất nghiệp! Trong các nhà máy sản xuất có tính cách quốc phòng như nhà máy phát điện nhà máy gang thép, sản xuất hóa chất công nghiệp... đâu đâu cũng có chủ nhân và công nhân người Tàu...

Ngoài 9 tỉnh địa đầu hầu như chịu ảnh hưởng của người Tàu, đường xá mang tên Tàu, hàng quán, chợ búa mang tên Tàu, thậm chí cung cách trang hoàng những ngày Tết cũng đậm nét Tàu như treo lồng đèn đỏ dọc theo các đường phố chính, chưng bày hàng hóa thực phẩm Tàu...

Trên 306.000 hecta đất cho Tàu thuê mướn trong 50 năm với giá rẻ mạt, chiếm toàn những vị trí chiến lược trọng yếu ở Bắc Việt, như **căn cứ Tam Điệp là nơi Bộ Chính trị cs VN ẩn náu trong giai đoạn chiến tranh năm 1979!**

2- Đồng hóa tiệm tiến các dân tộc thiểu số miền Cao nguyên Trung phần

Hiện tại, TC đã phối hợp một cách gián tiếp với người Chăm và người thiểu số ở cao nguyên Boloven bên Lào, Cambodia và nhập hàng trăm ngàn các dân tộc Chăm và Thượng làm một, dưới danh nghĩa Fulro/Chăm để kích động nhu cầu giành lại chủ quyền của vương quốc Champa do một nhóm người Chăm bên Pháp dưới quyền lãnh đạo của một Tiến sĩ người Chăm tên Po Dharma cổ súy. Nhóm này cũng đã được hỗ trợ của thực dân Pháp vốn đã có nhiều quyền lợi tại vùng cao nguyên này hồi thời thuộc địa. Cũng cần nên biết thêm: người Thượng ở vùng cao

nguyên hiện tại cũng đã được các hội thiện nguyện và tôn giáo Hoa Kỳ yểm trợ dưới danh nghĩa Dega.

Theo tin tức được loan tải trên mạng lưới toàn cầu, họ đã hình thành tổ chức The Cham National Federation of Cambodia (CNFC) và đã được LHQ công nhận qua Department of Economic and Social Affairs (DESA) dưới quy chế tham mưu (consultative status) kể từ năm 2009.

Một tổ chức thứ hai là The Overseas Cham Unity Organization (OCUO) cũng đang xúc tiến đưa hồ sơ lên LHQ và Thụy Điển để ghi danh xin thành lập Chính phủ lưu vong Chăm (The Cham National Government In Exile). Chính phủ này sẽ ở ngoài lãnh thổ truyền thống của Champa là miền Trung Việt Nam, mục đích nhằm duy trì sự hiện hữu của chính phủ hoàng gia Champa trước đây. Cũng theo dự định, chính phủ này sẽ phác thảo bản hiến pháp và triệu tập Đại hội để bầu ra Thủ tướng và các Bộ trưởng vào nội các.

Qua các tin tức trên, chúng ta thấy rõ ràng là **phải có bàn tay lông lá của TC** mới thực hiện được những dự tính thành lập chính phủ lưu vong của người Chăm. **Theo một nguồn tin đáng tin cậy, chính phủ lưu vong ban đầu sẽ đặt trụ sở tại đảo Hải Nam (TC), nơi có một cộng đồng thiểu số người Chăm nay gọi là Utsat cư ngụ.** Cộng đồng người Chăm này theo sử liệu đã sang tị nạn và định cư tại đây vào thời Lưu Kỳ Tông, một ông vua tiếm ngôi không phải gốc Chăm đã có một thời áp dụng chính sách cai trị hà khắc với dân tộc Chăm năm 988.

Nhưng chỉ một thời gian ngắn sau đó, dự định trên đã được hủy bỏ vì muốn tránh sự phản kháng của các thành viên LHQ khác, **chính phủ lưu vong lấy Thụy Điển làm văn phòng tạm là P.O. Box 122, SE-33523, Gnosjö**, vì tại nơi này, cũng có một tiến sĩ người Chăm định cư (TS Thành Đài là người Chăm Phước Nhơn, Phan Rang được VNCS cho sang học ở Ukraine, không từng phục Dharma nên đã xảy ra vụ bêu xấu tố cáo Thành Đài là Tiến sĩ giả. Phe Thành Đài chỉ có vợ là Đỗ Thanh Hương, ngoài ra không có cơ sở quần chúng, nhưng lập ra rất nhiều tổ chức đấu tranh từ Campuchia rồi đến Thụy Điển, nay mới chuyển về Thái Lan), nhằm tạo danh nghĩa để

gây áp lực với cs Bắc Việt một khi cần thiết. Và một trụ sở khác của chính phủ lấy Cambodia làm căn cứ địa đặt tại Phnom Penh, P.O. Box 1635 Phnom Penh 12000.

Sau cùng, khi "Ông Thầy đỡ đầu" người Pháp của vị tiến sĩ Chăm đơn cử ở phần đầu qua đời, vị tiến sĩ này đi tìm chỗ dựa mới là TC và chuyển trục hoạt động về Malaysia, phối hợp cùng một tổ chức chánh trị của một nhóm người Việt hải ngoại ở Hoa Kỳ, lấy danh nghĩa giúp đỡ người Chăm ở Cambodia để làm địa bàn hoạt động nhằm tiếp tay TC trong việc chia cắt cao nguyên Trung phần Việt Nam thành vùng tự trị!

Vậy, câu hỏi được đặt ra là: Trung Cộng giúp người Chăm hải ngoại nhằm mục đích gì?

Câu trả lời giản dị sẽ là TC muốn hoàn toàn khống chế Việt Nam trong lãnh vực chính trị-kinh tế-quân sự qua việc kiểm soát vùng cao nguyên Trung phần Việt Nam. Nắm được cao nguyên này, TC sẽ biến thành một vùng lệ thuộc như miền đất Tây Tạng năm 1959 và Tân Cương 1960. Đã nắm được yết hầu của VN rồi, mặc nhiên TC có toàn khả năng khống chế lãnh đạo hiện tại của cs Bắc Việt trong mọi tình huống.

Như vậy, qua trường hợp Việt Nam, cuối cùng âm mưu chiếm đóng tiệm tiến Việt Nam của TC qua việc cố gắng chia đôi Nam và Bắc Việt Nam bằng cách chiếm đóng cao nguyên Trung phần Việt Nam bằng nhân sự, bằng những cuộc hôn nhân dị chủng. Để rồi, từ đó khi họ đạt được mục tiêu và dân số, TC có thể vin vào lý do "công dân bản địa", một Nghị quyết của LHQ ký vào năm 1986, để đòi "tự trị". Và Việt Nam sẽ bị tách làm đôi không có một tiếng súng nào cả và thế giới không có lý do can thiệp cho sự chiếm đóng này của Trung Cộng. **Và TC đã thành công trong việc tách làm đôi VN.**

Tại miền Bắc hiện nay, TC đã kiểm soát 9 tỉnh địa đầu với tên đường xá hoàn toàn bằng tiếng Hán. Hầu hết các khu công nghiệp ở các thành phố lớn ở miền Bắc hiện nay là những khu "tự trị" của họ, trong đó công an, quân đội CS không được quyền léo hánh tới, ngay cả những khi có án mạng hay xung đột giữa công nhân Việt và Hoa.

Từ cung cách suy luận trên, TC sẽ biến Việt Nam thành hai vùng tự trị kinh tế khác nhau, trong đó hình thức kinh tế tập trung chỉ huy và lệ thuộc ảnh hưởng chánh trị TC dành cho miền Bắc. Và miền Nam, TC còn dè chừng sức đề kháng của dân miền Nam, do đó chưa thể mạnh

tay vì còn có sự “dòm ngó” của thế giới bên ngoài.

Chia được Việt Nam rồi, vấn đề tiến chiếm trọn miền Nam cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

3- Ảnh hưởng về Văn hóa và Giáo dục

Trung Cộng cũng có âm mưu gây ảnh hưởng về văn hóa. Điều này đã bàng bạc thể hiện qua nhiều lễ hội có tính cách văn hóa xen lẫn y phục, lời ca, điệu múa Trung Hoa. Cung cách cấu trúc, bài trí các vở kịch cũng đầy màu sắc và kịch tính Tàu. Những ảnh hưởng trên thể hiện ra sau khi bình thường hóa quan hệ, cho phép các loại hình văn hóa của Trung Cộng được xuất bản rộng rãi tại Việt Nam. Rất nhiều các loại phim TC được dịch và trình chiếu tại các đài truyền hình trung ương và địa phương ở VN.

Một khía cạnh quan trọng khác là cách đây hơn 5 năm, TC lại thành lập một Cục giáo dục tiếng Hoa cho người ngoại quốc. **Họ đã đào tạo giáo viên sinh ngữ từ bậc tiểu học. Từ năm 2010, họ đã bắt đầu cung cấp giáo viên qua VN để giảng dạy tiếng Quan thoại.** Đây cũng là một âm mưu lâu dài nhằm đem tiếng Hoa vào trong hệ thống giáo dục VN, chuẩn bị cho công cuộc Bắc thuộc toàn diện. Một tin mới nhứt là vào dịp khai giảng năm học mới 2016-2017, **Bộ Giáo dục CS Bắc Việt lại cho xuất bản sách giáo khoa mẫu giáo hoàn toàn bằng tiếng Hán.**

4- Xuất nhập cảng làm tê liệt các ngành sản xuất Việt Nam bằng cách tung hàng hóa với giá rẻ mạt.

Kể từ khi bình thường hóa quan hệ năm 1991 đến nay, quan hệ kinh tế thương mại Trung-Việt được khôi phục và phát triển nhanh chóng. Kim ngạch thương mại giữa hai nước từ hơn 30 triệu USD năm 1991 lên 22,5 tỷ USD năm 2009, tăng gấp gần 700 lần. Và năm 2015, con số lên đến hơn 80 tỷ! Lợi ích thương mại song phương mang lại cho hai nước là điều dễ dàng nhìn thấy. Nhưng cùng với mỗi thương mại song phương liên tục tăng trưởng, vấn đề mất cân bằng trong cán cân thương mại giữa hai nước đã ngày càng bộc lộ. Việt Nam hết sức coi trọng vấn đề nhập cảng trong việc giao thương với TC.

Cũng cần nên nói thêm là TC còn xuất sang Việt Nam nhiều **hàng hóa trong lĩnh vực thực phẩm, tiêu dùng với nhiều sản phẩm có tẩm, ướp, bảo quản, chế biến, sản xuất bằng các loại hóa chất độc hại, bằng công nghệ gây nguy hại lên sức khỏe người tiêu dùng** mà thị trường TC đã tẩy chay khi phanh phui ra các vụ bê bối thực phẩm như các

loại hoa quả, thực phẩm, xì muối, ô mai, nước tương, sữa, trứng gà..., ngoài ra còn có đồ chơi trẻ em có chứa chì, dày dộp, đồ điện tử độc hại, bạo lực, kích dục, chứa chất nổ, dễ gây thương tích, ảnh hưởng đến nòi giống, sinh sản....

TC cũng xuất sang Việt Nam các giống cây trồng, vật nuôi có nguy cơ gây hại đến các giống loài bản địa, gây hại đến nông nghiệp của nước sở tại như ốc bươu vàng, đĩa trâu, sâu, nhộng, trùng cho chim cảnh, rùa tai đỏ và một số giống vật nuôi nguy hiểm khác.... điều đáng lưu ý là những sản phẩm này tràn lan trên thị trường Việt Nam, không thể kiểm soát được và người tiêu dùng Việt Nam đang dùng hàng ngày do giá rẻ và không phân biệt được thật giả, phẩm chất hay xuất xứ.

Về phần Việt Nam, hàng hóa xuất cảng sang TC của Việt Nam chánh yếu là dầu thô (năm 2009 xuất trên 8 triệu tấn dầu thô), than đá và một số nông sản và hầu hết các loại rau đậu, ngô khoai... Đối lại Việt Nam nhập cảng từ TC các mặt hàng như: máy móc thiết bị, thép, sản phẩm hóa chất, thiết bị vận tải, bông vải, máy móc cho kỹ nghệ dệt, da giày, phân bón và sản phẩm, máy móc dùng trong nông nghiệp, và hàng tiêu dùng. Chỉ tính cho năm 2014, riêng hàng nhập khẩu từ TC chiếm tới 80% tổng lượng nhập khẩu của Việt Nam.

Điểm sau cùng cũng cần nêu ra là vấn đề trúng thầu của các doanh nghiệp TC trong các dự án có tầm vóc quốc gia của Việt Nam mà báo chí trong nước vẫn đưa lên gần đây. **Đa số các dự án lớn đầu thầu công khai thì đều lọt vào tay nhà thầu TC do giá đầu thầu của họ rất rẻ.** Vấn đề tham gia của TC trong các dự án nhạy cảm, như trồng rừng ở biên giới, dự án Bauxite trên cao nguyên Trung phần VN, các dự án gang thép ở Vũng Áng, Cà Ná, dự án cảng sâu ở Cửa Việt, các dự án nhiệt điện ở khắp nơi từ Hải Phòng cho đến Cà Mau v.v... Nguồn vốn cho vay của TC ngày càng tăng chiếm trên 90% tổng lượng vốn vay của Việt Nam, **dự báo cho một sự lệ thuộc hoàn toàn của nền kinh tế Việt Nam vào TC.**

Tóm lại, TC dùng đủ mọi thủ đoạn để **xuất cảng hàng hóa, vật dụng, thực phẩm chứa hóa chất độc hại nhằm... ngoài việc làm tê liệt kinh tế VN bằng cách triệt tiêu các kỹ nghệ nội địa, còn làm hủy diệt sức đề kháng chống ngoại xâm của các thế hệ thanh niên sau này của Việt Nam qua kinh nghiệm ngàn năm giữ nước của con dân Việt.**

Câu hỏi được đặt ra là: nếu mô

hình này là một tiến trình Hán hóa của Trung Cộng có nhiều xác suất có thể xảy ra.

Như vậy, chúng ta phải làm gì trước những dự kiến đã xảy ra như trên?

Đây là câu hỏi và mỗi chúng ta có bốn phận để tìm một hướng thoát cho quê cha đất tổ!

Trước những viễn kiến có thể xảy ra cho Việt Nam, người Việt hải ngoại và quốc nội cần phải tập trung toàn lực để giải tỏa và định hướng đấu tranh cho thật rõ ràng.

Ngày hôm nay, không còn là thời điểm chúng ta cần phải đi tìm chỗ dựa từ ngoại bang nữa! Đã đến lúc chúng ta phải đứng trên hai chân của mình.

Sau đây là một vài giải pháp khơi mào cho mọi sự động não của toàn dân, hy vọng từ đó chúng ta sẽ cùng nhau tiếp tục truy tìm một sinh lộ mới cho Việt Nam.

Về phía Trung Cộng, có những mặt chính trị, quân sự, kinh tế và xã hội đang xảy ra trong điều kiện không thuận lợi cho nước này, từ đó chúng ta có thể vận dụng để làm suy yếu hay triệt tiêu được sức mạnh “Hán hóa” của Trung Cộng. Đó là:

- **Về kinh tế:** Tiếp tay vận động cuộc tẩy chay đi du lịch “ngắm cảnh” TC và tẩy chay hàng hóa do TC sản xuất dưới bất cứ hình thức nào, từ thực phẩm, thuốc men, vật dụng dùng trong nhà, quần áo, sản phẩm làm đẹp cho phụ nữ... **Nhóm Chống Tàu Diệt Việt Cộng** đã có nhiều cố gắng trong việc chuyển tải những thông tin cho bà con ở hải ngoại và quốc nội. Xin bà con hãy cùng tiếp tay đẩy mạnh chiến dịch này.

- **Về chính trị:** Hãy cùng phối hợp và hợp tác với chính phủ lưu vong Tây Tạng do một tiến sĩ trẻ, giáo sư Đại học Harvard, không liên quan gì đến nạn quốc phá gia vong ở Tây Tạng, vì năm 1959, khi mất Tây Tạng, ông chưa sinh ra. Đó là Thủ tướng **Lobsang Sangay**, sinh năm 1968.

- **Về xã hội:** Hiện tại có thể nói xã hội trong nội địa nước Trung Hoa có nhiều biến chuyển không thuận lợi. Người dân Duy Ngô Nhĩ, Tân Cương đang đứng lên đòi độc lập tích cực hơn qua những cuộc đổ máu làm hàng trăm người chết xảy ra ở nhiều tỉnh ở TC. Nhiều tỉnh và thành phố từ Vân Nam đến Quảng Châu, các cty điện, công đoàn taxi, cty vận tải v.v... đồng loạt biểu tình. Và quan trọng hơn cả là phong trào sinh viên, học sinh ở Hong Kong bãi khóa đòi bầu cử công bằng và tự do năm 2015. Và họ đã đạt được nhiều thành tích qua cuộc bầu cử ở Hong Kong vừa qua

với ba thành viên sinh viên đã đắc cử vào quốc hội Hong Kong.

- **Trường hợp** Giáo sư Ilham Tohti bị kết án chung thân cũng là một «tiếng nói độc lập duy nhất dám bày tỏ quan điểm chống lại chính sách đồng hóa cưỡng bức –về dân cư, về ngôn ngữ, văn hóa và tôn giáo– của đảng Cộng sản Trung Hoa đối với 10 triệu cư dân Duy Ngô Nhĩ và nhiều “sắc tộc thiểu số” sống lâu đời tại vùng Tân Cương». Báo Libération lý giải vấn đề này như sau: **«Cách hành xử mang tính thực dân mới này là mảnh đất tốt cho các bạo lực giữa các sắc tộc ngày càng dữ dội»** tại miền viễn tây TC. Để chống lại các cuộc tấn công mang tính khủng bố, Bắc Kinh đã trả đũa «bằng các cuộc đàn áp bằng quân đội, thường kết thúc bằng việc bắn vào đám đông, hay bắt bớ hàng loạt».

Về phía Việt Nam

Mô hình giải pháp Việt Nam qua việc tìm lại tính cách pháp nhân của Việt Nam Cộng Hòa cũng cần được lưu ý, vì qua thỏa hiệp quốc tế ngày 02-05-1973 được ký kết do 9 quốc gia trong đó có 5 nước thành viên thường trực của Hội đồng Bảo an là Mỹ, Anh, Pháp, Nga và Trung cộng cùng 3 thành phần Việt Nam là Bắc Việt, Chính phủ lâm thời miền Nam Việt Nam và Việt Nam Cộng hòa... trong đó cam kết 3 thành phần sau phải thi hành hiệp định Paris 27-01-1973. Và Bắc Việt đã vi phạm hoàn toàn dù hiện nay là kẻ đang làm “chủ” Việt Nam.

- Chúng ta cần phải liên lạc, theo dõi diễn tiến của các phong trào đấu tranh dân chủ và nhân quyền của những người như Lưu Hiểu Ba (Nobel Hòa bình 2010), Hồ Giai, Ngải Vị Vị cùng Hiến Chương 08 qua Bản Tuyên ngôn đầu tiên gồm 350 chữ ký của các nhà hoạt động nhân quyền nổi tiếng nhằm mục đích thúc đẩy cải cách chính trị và dân chủ cho Trung Hoa. Người Tây Tạng trực diện tranh đấu cho độc lập Tây Tạng tại tỉnh Tứ Xuyên (có 5% dân số Tây Tạng), cũng như người Hồi Hột tranh đấu cho Tân Cương ở tỉnh Vân Nam (có 10% dân số trên 46 triệu người dân trong tỉnh). Cũng không quên nhắc đến phong trào Pháp Luân Công ở cùng khắp mọi nơi trong nước Tàu tranh đấu cho tự do tôn giáo và bất công xã hội.

- Các phong trào trên chính là **những ngòi nổ cho việc biến Trung Cộng trở thành “Đông Châu Liệt Quốc”**. Và một khi TC bị xé tan thành nhiều mảnh, CS Bắc Việt, thái thú biết nói tiếng Việt của TC sẽ không còn “hậu phương” lớn làm điểm tựa, dĩ

nhiên ngày tàn của chế độ sẽ không còn xa sau đó. Tất cả các phối hợp đấu tranh trên nhằm mục đích đẩy mạnh sự xáo trộn xã hội, kinh tế của TC; từ đó tiến trình mang lại tự do, dân chủ và nhân quyền của TC sẽ được rút ngắn, vì sẽ không còn một quốc gia Trung Quốc vĩ đại nữa.

- **Về xã hội:** Người Việt quốc nội và hải ngoại còn có khả năng kết hợp với các NGO trong lãnh vực môi sinh như **Oxfam ở Hong Kong và Hà Nội**, một cơ quan phi chính phủ quốc tế tranh đấu cho sự nghèo đói, bất công xã hội và môi trường, để cùng nói lên tiếng nói chung nhằm đánh động dư luận và lương tâm thế giới.

Và câu chuyện Vũng Áng có thể sẽ là bước đầu cho cuộc **Cách mạng Cá** ở Việt Nam. Hiện nay các phong trào Bảo vệ Môi trường Việt Nam, Xã hội Dân sự, phong trào đòi miếng cơm, nguồn cá cho đời sống...ngày càng tỏa rộng.

Viễn ảnh một bình minh rực rỡ cho Việt Nam trong những ngày sắp tới chắc chắn sẽ xảy ra trong một tương lai không xa!

**Hội Bảo vệ Môi trường Việt Nam
11/9/2016**

Hải cảng chiến lược Chân Mây sắp rơi vào vòng kiểm soát của Trung Quốc?

.....**Lê Anh Hùng 06-09-2016**.....

Cảng Chân Mây là một cảng nước sâu nằm ở xã Lộc Vĩnh, huyện Phú Lộc, tỉnh Thừa Thiên-Huế. Nhờ được mũi Chân Mây Đông của dãy Hòn Dòn che chắn nên vùng nước xung quanh cảng biển với độ sâu tới 14m vốn kín gió và lặng sóng này đã trở thành nơi neo đậu an toàn cho tàu thuyền tránh trú gió bão.

Khu vực Chân Mây-Lăng Cô là một vị trí hiểm yếu về an ninh quốc phòng, bởi nó là một dải đất hẹp nằm dưới chân đèo Hải Vân, chưa kể trên tuyến quốc lộ 1A chạy qua địa bàn này còn có hai đèo núi hiểm trở khác là đèo Phú Gia và đèo Phước Tượng.

Là nơi tàu thuyền neo đậu an toàn nên vịnh Chân Mây rất thuận lợi cho tàu chiến đổ bộ. Ngoài ra, khu vực xung quanh đó còn là một địa bàn đặc biệt quan trọng về quốc phòng, khi chỉ một lực lượng quân đội vừa phải là đã có thể chia cắt đất nước thành hai phần. Vì thế, trong suốt hai cuộc chiến tranh

Đông Dương lần thứ nhất (1946-1954) và lần thứ hai (1954-1975), tại đây đã diễn ra nhiều trận đánh ác liệt giữa lực lượng đổ bộ với lực lượng chống đổ bộ của các bên tham chiến.

Năm 1966, tàu chiến cùng lực lượng thủy quân lục chiến và xe tăng Mỹ đã đổ bộ vào vịnh Chân Mây.

Ngày 19-1-1947, tàu chiến Pháp đã đổ bộ ở bãi biển Cảnh Dương. Được trọng pháo từ tàu chiến ngoài khơi yểm trợ, một lực lượng trên 5.000 quân Pháp đủ các quân binh chủng đã tiến vào càn quét toàn bộ khu vực.

Xa hơn, tháng Tư năm Tân Dậu (1801), Nguyễn Ánh đã đi thuyền ra đóng ở vũng Chu Mãi (tức Vịnh Chân Mây) để đại binh tiến đánh quân Tây Sơn qua cửa Tư Dung (Tư Hiền).

Do tầm quan trọng về mặt an ninh quốc phòng của Chân Mây-Lăng Cô đối với Việt Nam như thế

nên thật dễ hiểu khi Trung Quốc, kẻ thù truyền kiếp của dân tộc, luôn tìm mọi cách để đặt được chân vào vùng đất này.

Ngày 8-10-2015, VOA đã đăng bài “Người Trung Quốc lại sắp lập căn cứ ở Lăng Cô, Thừa Thiên Huế?”, trong đó chúng tôi đã vạch trần âm mưu của tập đoàn Trung Nam Hải khi lập một công ty ma ở Singapore rồi lấy pháp nhân của doanh nghiệp ma này để đầu tư xây dựng một khu du lịch nghỉ dưỡng rộng hàng trăm ha ở đây.

Đặc biệt, mới đây chúng tôi còn phát hiện ra một công ty có bóng dáng của Trung Quốc đang thực hiện dự án đầu tư xây dựng bến số 3 cảng Chân Mây. Dự án có diện tích 12 ha, tổng mức đầu tư hơn 846 tỷ đồng, chiều dài cầu cảng trong giấy phép là 270m (nhưng chúng tôi tìm hiểu tại thực địa lại lên đến 400m), do Công ty TNHH Hào Hưng Huế làm chủ đầu tư, được khởi công xây dựng từ ngày 26-9-2015, dự kiến hoàn thành và đưa

vào hoạt động tháng 9-2018. Đây là hải cảng tổng hợp, cung cấp các dịch vụ hậu cần cảng đảm bảo cho tàu và các phương tiện vận tải thủy trọng tải đến 50.000 DWT ra vào bốc dỡ hàng.

Hào Hưng Huế là công ty con của Công ty TNHH Hào Hưng, một doanh nghiệp có trụ sở ở Quận 11, Tp Hồ Chí Minh. Điều đáng nói là mặc dù đã lọt vào TOP 500 doanh nghiệp lớn nhất Việt Nam, với hơn hai chục chi nhánh trên khắp cả nước, nhưng thông tin về Hào Hưng lại rất bí ẩn. Người ta chỉ biết đó là một công ty của người Hoa, do một người Hoa là Thang Văn Hoá làm Chủ tịch Hội đồng Thành viên kiêm Tổng Giám đốc, với khách hàng chủ yếu là từ Trung Quốc. Tháng 7-2015, một công ty con khác của Hào Hưng là Hào Hưng Quảng Ngãi đã mua một lúc 141 xe đầu kéo và xe tải do Trung Quốc sản xuất. Còn báo *Nông Nghiệp Việt Nam* ngày 21-10-2015 thì viết rõ Hào Hưng là doanh nghiệp của Trung Quốc.

Không chỉ ở Chân Mây, từ năm 2012, thông qua Công ty TNHH Hào Hưng Quảng Ngãi, Hào Hưng còn đầu tư xây dựng một bến cảng chuyên dùng khác tại Dung Quất, Quảng Ngãi. Dự án với diện tích đất sử dụng khoảng 23ha và tổng vốn đầu tư trên 711,6 tỷ VNĐ này sắp sửa hoàn thành và đi vào hoạt động. Chưa hết, theo tìm hiểu của chúng tôi, Công ty TNHH Hào Hưng Hải Phòng đã có hệ thống bến bãi riêng ở Hải Phòng, còn Công ty TNHH Hào Hưng Long An thì đang xúc tiến đầu tư xây dựng bến cảng ở Cần Thơ.

Đầu tư vào hải cảng đòi hỏi vốn đầu tư rất lớn và thời gian thu hồi vốn kéo dài, lên tới hàng chục năm, và nguy cơ thua lỗ là rất cao. Vì thế, hầu như không một doanh nghiệp tư nhân nào mặn mà với việc đầu tư xây dựng hải cảng, nhất là trong bối cảnh ngân hàng không muốn cho vay do thời gian hoàn vốn quá dài. Việc Hào Hưng đầu tư xây dựng một loạt bến cảng lên đến hàng ngàn tỷ VNĐ như thế quả là một dấu hiệu không bình thường.

Chỉ mới mấy năm trước, Hào

Hưng còn quảng cáo trên nhiều trang mạng là nhà cung cấp cát sông và dăm gỗ với tổng số nhân lực vốn vẹn 5-10 người. Vậy nên, người ta phải dùng từ “thần kỳ” để mô tả tốc độ phát triển nhanh như tên lửa của họ. Không còn nghi ngờ gì, đằng sau sự phát triển đó chắc chắn phải là một thế lực siêu khủng.

Một hoạt động không kém phần nguy hiểm nữa của Hào Hưng là họ đang thuê đất trồng rừng nguyên liệu ở nhiều địa bàn trên cả nước, đặc biệt là tại những vị trí nhạy cảm về an ninh quốc phòng. Chẳng hạn, theo Quyết định số 84/QĐ-UBND ngày 12-10-2015, UBND tỉnh Cà Mau đã cho Hào Hưng thuê hơn 63ha đất tại xã Khánh Bình Tây Bắc, huyện Trần Văn Thời, tức ngay bên bờ biển cực nam của Tổ quốc, trong thời gian 49 năm. Kiểm soát được vị trí đó, Trung Quốc có thể giám sát được mọi động tĩnh của quân đội Việt Nam cả trên đất liền lẫn trên biển ở xung quanh khu vực, đồng thời phối hợp với các dự án kinh tế trá hình khác mà họ đã và đang tìm cách thực hiện tại những vị trí xung yếu như Vĩnh Tân (Bình Thuận), Hồ Tràm (Bà Rịa-Vũng Tàu), Duyên Hải (Trà Vinh), Nhiệt điện Sông Hậu và Nhà máy Lee & Man VN (Hậu Giang) v.v... để tạo thành một chuỗi căn cứ quân sự liên hoàn hòng bao vây và chia cắt Nam Bộ khi hữu sự.

Sống bên cạnh một người hàng xóm to xác, bản tính và chưa giờ người tham vọng thôn tính mình từ hàng ngàn năm nay, Việt Nam cần phải luôn đề cao cảnh giác với đủ mọi mưu ma chước quỷ của họ. Vì thế, việc để cho một công ty mang bóng dáng Trung Quốc và đầy bí ẩn như Hào Hưng đầu tư vào những vị trí nhạy cảm về an ninh quốc phòng như Chân Mây, Dung Quất, Hải Phòng, Cần Thơ hay Cà Mau... tiềm ẩn những hiểm họa vô cùng nguy hại cho tương lai đất nước.

* Blog của nhà báo Lê Anh Hùng là blog cá nhân. Các bài viết trên blog được đăng tải với sự đồng ý của Đài VOA.

HỘI THẢO: “TỰ DO TÔN GIÁO TẠI VIỆT NAM: TẦM QUAN TRỌNG ĐỐI VỚI AN NINH KHU VỰC VÀ TOÀN CẦU”

Cuộc hội thảo này vừa được tổ chức ở Viện Hudson-Hudson Institute, Washington DC, hôm 12-9-2016.

Với mục đích cất lên tiếng nói cho cộng đồng tôn giáo bị ngược đãi ở Việt Nam, Hội thảo xoay quanh chủ đề nói trên và do Ủy ban Bảo vệ Quyền làm người VN và Viện Hudson-Hudson Institute đồng tổ chức. Những vấn đề liên quan bao gồm “Các tôn giáo không được thừa nhận tại Việt Nam” như trường hợp của Giáo hội Phật giáo VN Thống nhất, “Hạn chế và Đàn áp” như trường hợp dân tộc Hmong ở VN, “Tôn giáo và Văn hóa bị hăm dọa” như trường hợp của Phật giáo Khmer Krom, Phật giáo Hòa Hảo và Cao Đài được trình bày một cách chi tiết.

Nhiều dẫn chứng cụ thể cho thấy sự hà khắc kiểm soát tôn giáo của chính quyền Việt Nam cùng hệ thống công an trị dùng mọi biện pháp nhằm hăm dọa, ngược đãi và bắt bớ các tín đồ tôn giáo; điển hình là Việt Nam sắp ban hành Luật Tín ngưỡng Tôn giáo mà cộng đồng tôn giáo tại quốc gia này cho rằng sẽ hạn chế nhiều hơn nữa quyền tự do tín ngưỡng của họ. Theo đó, các tổ chức tôn giáo như Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất, Người Thượng Tin Lành, hay Phật giáo Khmer Krom không thể hoặc không muốn đăng ký, sẽ bị đặt ra ngoài vòng pháp luật.

Trong vai trò ban tổ chức, Giám đốc Trung tâm Tự do Tôn giáo của Viện Hudson-Hudson Institute, bà Nina Shea phát biểu chính sách ngoại giao của Hoa Kỳ ngày càng thắt chặt hơn với các nước đồng minh trong khu vực, khi Tổng thống Barack Obama thực hiện chiến lược “xoay trục sang Châu Á”, để duy trì hòa bình và an ninh trước sự lấn lướt của Trung Quốc đối với các quốc gia này.

Bà Nina Shea và các quan khách tham dự có cùng ghi nhận mối quan hệ bình thường hoá 21 năm giữa VN và Mỹ được tăng cường sau sự kiện Tổng thống Obama tuyên bố dỡ bỏ lệnh cấm vận vũ khí sát thương cho VN trong chuyến đi của ông đến quốc gia cựu thù hồi tháng 5 năm nay mà không có bất kỳ yêu cầu ràng buộc nào, đặc biệt về vấn đề tôn giáo, đối với Hà Nội. Câu hỏi trọng tâm được nêu lên tại cuộc hội thảo rằng giới chức lãnh đạo Nhà trắng trong nhiệm kỳ tổng thống mới sẽ tiếp tục thực hiện xu hướng của ông Obama hay sẽ theo đuổi một chính sách khác giúp cải thiện tình hình tự do tôn giáo, nhân quyền và dân quyền ở VN.

Theo RFA 13-09-2016

SỰ THẬT VỀ "Cách mạng tháng 8" và ngày "Độc lập" 2 tháng 9 Đại Nghĩa 02-09-2016

Đã 71 năm qua, lịch sử Việt Nam bị người cộng sản đánh tráo một cách trắng trợn, làm cho nhiều người được sinh ra và lớn lên trong thời gian này chỉ học và nghe theo sự tuyên truyền sai lạc nên đã ngộ nhận về lịch sử của dân tộc mình. CSVN chỉ khoác lác bịa ra những chiến tích hào hùng chống Tây chống Mỹ mà không dám nhắc đến truyền thống anh hùng bất khuất của tổ tiên ta đã từng đánh đuổi quân xâm lược Bắc Kinh. CSVN không dám nhắc đến sự tàn ác của giặc Tàu trong suốt thời gian đô hộ đất nước ta như thế nào. CSVN đã ru ngủ người dân Việt một lòng hữu hảo với "đồng chí" láng giềng 16 chữ vàng và 4 tốt, trong khi bọn chúng đang lăm le chiếm lấy nước ta một lần nữa.

Lịch sử VN bị cộng sản dối lừa như thế nào, xin nghe "Nhà sử học Hà Văn Thỉnh nói về Hồ Chí Minh" trả lời phỏng vấn của nhà báo Mặc Việt Hồng trên báo điện tử Đàn Chim Việt chưa chất nhận rằng:

"Tôi nói thật với chị, **lịch sử Việt Nam hiện đại, chỉ có 30% sự thật, 70% giả dối**. Đó là điều đau lòng. Ví dụ đánh nhau 30 năm, với Pháp và Mỹ mà Việt Nam không thua trận nào là không thể chấp nhận được..."

Sự dối trá đó làm cho sinh viên không thích sử nữa. Thấy sử là bíp bọm, chán quá! Tôi đã viết trên báo Lao Động năm 2005, 'Lịch sử theo trang sách học trò', tôi vạch rõ: **dậy sử mà suốt ngày phải nói dối, đó là điều đau lòng lắm**. Ở Việt Nam hiện nay, rất nhiều trí thức ở hoàn cảnh nan giải, giữa **nói thật và không nói thật**". (DanChimViet online ngày 19-5-2010)

71 năm qua lịch sử Việt Nam đã bị cộng sản đã cố tình bưng bít, ngày hôm nay những đảng viên trí thức lão thành đã vượt qua sợ hãi. Với tư cách là những chứng nhân của lịch sử, họ đã can đảm nói lên sự thật cho người đời nay cũng như con cháu đời sau sẽ không còn bị CSVN lừa phỉnh nữa.

I. "Cách mạng tháng 8-1945":

Theo nhà văn Vũ Thư Hiên, con của cụ Vũ Đình Huỳnh, thư ký riêng của Hồ Chí Minh trong thời kỳ đầu lập quốc, nói chuyện trong Bàn tròn thứ Năm do đài BBC tổ chức ngày 13-8-2015 ông Hiên đưa ra vấn đề "**Tháng 8-1945: Cách mạng hay khởi nghĩa?**" Theo quan điểm của ông Vũ Thư Hiên thì:

"Tôi nghĩ đây là **cuộc khởi nghĩa** đã đưa lại nền độc lập và sau đó những mục tiêu đề ra ở những ngày đầu của cuộc khởi nghĩa bị phản bội.

Nó phản bội một cách từ từ chứ không phải ngay lập tức. Không có cái mốc nào cho sự phản bội cả. Nhưng nếu phải đặt ra một cái mốc thì tôi nghĩ là sau năm 1949 khi mà biên giới Việt Nam và Trung Quốc gần liền, khi cách mạng Trung Quốc đã thành công". (BBC online ngày 14-8-2015)

Đảng viên cộng sản Trần Đình, người viết tiểu sử của Hồ Chí Minh kể lại trong tự truyện "Đền cù" thì "Cách mạng tháng 8-1945" cũng được gọi là **Khởi nghĩa** như nhà văn Vũ Thư Hiên. Theo Trần Đình, thật ra ngày 19-8 ông Hồ và bộ sậu còn nằm im trong... hang Pác-Bó ở Việt Bắc, đến khi quân Nhật mở công cho qua Cầu Đuống mới được phép về Hà Nội giống trông kéo cờ. Trần Đình kể:

"Nhân đây nên nói đến vai trò của Lê Trọng Nghĩa, một trong ba nhân vật chủ chốt làm Tổng khởi nghĩa ở Hà Nội.

Nghĩa lãnh đạo đảng Dân chủ và là người trực tiếp đàm phán với Bộ Tham mưu quân đội Nhật, chính quyền Trần Trọng Kim, Phan Kế Toại và các đảng phái chính trị, góp phần quan trọng cho Tổng khởi nghĩa diễn ra hòa bình, nhanh gọn". (Đền cù II -trang 536)

"Một hiện tượng đáng chú ý: **Khởi nghĩa** đã thành công ở Hà Nội một hai ngày rồi mà trên căn cứ địa cụ Hồ vẫn chưa hay biết". (Đền cù II- trang 539)

"Tân Trào ba ngày không biết Hà Nội đã khởi nghĩa thắng lợi và quân chiến khu về phải xin Nhật cho qua Cầu Đuống, chỉ hai việc ấy thôi đủ nói **Việt Minh chả có đuôi gì Nhật hết**". (Đền cù II-541)

Nhà báo Trần Tiến Đức, con trai của Bác sĩ Trần Duy Hưng, thị trưởng đầu tiên của Hà Nội sau cuộc Khởi nghĩa, cho rằng Việt Minh chỉ lợi dụng thời cơ "**khoảng trống quyền lực**" để chiếm chính quyền chứ không có công có đánh đấm gì cả. Ông Trần Tiến Đức cho rằng lúc bấy giờ:

"Số đảng viên chỉ trên 1 nghìn... Và vì thế mà cái ngày 19-8 ở Hà Nội đã nổ ra cuộc cướp chính quyền mà cái cuộc cướp chính quyền ấy nổ ra đúng lúc chính phủ Trần Trọng Kim định tổ chức cuộc biểu dương lực lượng với thanh niên ở Nhà Hát Lớn thì trong số đó mà ngày hôm đó làm mà sau này tôi có tìm hiểu, có lẽ **chỉ có vài ba đảng viên Cộng sản**, còn tất cả là những người Việt Nam tự xưng đã nắm lấy thời cơ ấy và biến nó thành **cuộc khởi nghĩa**". (BBC 14-8-2015)

Giáo sư Tiến sĩ Nguyễn Đình Công, là một nhà giáo ưu tú của trường Đại học Xây dựng, một người đảng viên cộng sản lão thành đã vượt qua được sự sợ hãi để từ bỏ đảng và nói rõ về cái ngày mà CSVN gọi là "Cách mạng tháng 8" như sau: "Cho đến nay thì có nhiều chứng cứ rõ ràng là **Cách mạng tháng 8 không đánh Pháp, đuổi Nhật**, còn nước Việt Nam đã tuyên bố độc lập từ tháng 4 năm 1945. Cách mạng tháng 8 chỉ làm việc cướp chính quyền, nhưng không phải về tay nhân dân mà về tay đảng Cộng sản. Như thế cả bốn nội dung đều là giả dối, đó là nguy hiểm nổi tiếng của tuyên truyền cộng sản mà cho đến bây giờ hàng chục triệu người vẫn còn bị nhầm". (Boxitvn online ngày 8-8-2015)

Nhà văn Đại tá QĐCS Phạm Đình Trọng, người đã từ bỏ đảng CSVN sau nhiều năm phục vụ vì đã thấy được sự lừa bịp và vong ân của đảng này:

"Suốt 70 năm qua, tất cả tài liệu sách báo của đảng và nhà nước cộng sản Việt Nam đều phải thú

nhận với lịch sử rằng **cuộc Cách mạng tháng Tám năm 1945 là cuộc cướp chính quyền**. Hành xử kẻ cướp tất nhiên bất chính và bất minh” (DanChimViet online ngày 27-1-2015)

II. Ngày Độc lập 2-9-1945:

Hoàng đế Bảo Đại chính là người tuyên bố Việt Nam Độc lập đầu tiên vào ngày 11 tháng 3 năm 1945 từ tay người Pháp chứ không phải là ngày 2-9 do Hồ Chí Minh tuyên bố như đảng cộng sản thường rêu rao.

Giáo sư Tiến sĩ Nguyễn Đình Công trong dịp 2-9 năm nay viết bài “Vài đánh giá nhằm trong cách mạng tháng 8” đã giải thích rõ ràng để đính chính nhằm trả sự thật lại cho nhân dân và lịch sử.

“**Đêm 9-3-1945** Nhật đảo chính Pháp. Trên đất Việt Nam không còn người Pháp cai trị. **Ngày 11-3 vua Bảo Đại tuyên bố Việt Nam độc lập**, xóa bỏ mọi hiệp ước đã ký với Pháp. Tháng 4-1945 giải tán triều đình phong kiến với các Thượng thư, lập Chính phủ do Thủ tướng Trần Trọng Kim đứng đầu và các Bộ trưởng. Ngày 15-8 Nhật đầu hàng Đồng Minh. Ngày 17-8 Chính quyền Hà Nội tổ chức mít tinh, treo cờ Quê Ly để chào mừng nước Việt Nam Độc lập. Cuộc mít tinh bị người của Việt Minh cướp đoạt, hạ cờ Quê Ly xuống, giương cờ đỏ sao vàng lên và kêu gọi đi theo Việt Minh”. (Boxitvn ngày 18-8-2016)

Luật sư Lê Công Định, một cựu tù nhân lương tâm, cũng là người sống và lớn lên trong chế độ cộng sản đã nhận thấy sự dối lừa lịch sử của CSVN nên ông đã xác nhận rằng:

“**Ngày 9-3-1945, Nhật đảo chính Pháp. Tranh thủ sự ủng hộ của người Việt, cùng những nước Á châu khác đang bị Nhật chiếm đóng, Nhật trao trả độc lập cho Việt Nam.**

Ngay sau đó, vào **ngày 11-3-1945, vua Bảo Đại ký Đạo dụ ‘Tuyên cáo Việt Nam Độc lập’, tuyên bố hủy bỏ Hòa ước Patenôtre ký với Pháp năm 1884 cùng các hiệp ước nhận bảo hộ và từ bỏ chủ quyền khác, khôi phục nền Độc lập của đất nước, thống nhất Bắc kỳ,**

Trung kỳ và Nam kỳ”. (BBC online ngày 1-9-2014)

III- Kết luận:

Theo Giáo sư Tiến sĩ Nguyễn Đình Công:

“**Một số người lập luận rằng nếu không có đảng cộng sản lãnh đạo làm Cách mạng tháng 8 thì đất nước Việt Nam không có được như ngày nay. Đó là một kiểu ngụy biện. Và ngày nay của Việt Nam như thế nào, có đáng mơ ước và tự hào không?**

Nếu năm 1945 những người theo đảng làm cách mạng tháng 8 biết được tương lai của Việt Nam sau 70 năm sẽ như bây giờ, rất nhiều giá trị bị đảo ngược; nếu họ biết TBT đảng CSVN Nguyễn Văn Linh nói: “Biết đi với Trung Quốc thì mất nước, nhưng mất nước còn hơn mất đảng”. (Boxitvn online ngày 18-8-2016)

Giáo sư Tiến sĩ Địa chất Nguyễn Thanh Giang, người cộng sản trí thức lão thành hiện đang sống và làm việc tại Hà Nội, tâm sự là chính ông cũng đã bị nhà nước cộng sản tuyên truyền lừa dối nên suốt thời gian dài ông đã ngộ nhận về lịch sử đã bị cộng sản đánh lừa, vì theo như TBT Lê Duẩn đã nói rõ là chống Mỹ cho Liên xô và Trung cộng.

“**Qua một quá trình, tôi nhận ra**

cuộc kháng chiến chống Mỹ là vô nghĩa. Đáng lẽ không nên xảy ra núi xương sông máu như vậy.

Cho đến cách nay mười năm, tôi vẫn nghĩ là đánh Pháp, đuổi Nhật là công của đảng trong công cuộc đánh ngoại xâm...

...ông giải thích và nói rằng việc đảng cộng sản cướp chính quyền hồi năm 1945 là ‘việc không nên làm’ vì khi thay thế Pháp, Nhật đã có chính quyền Trần Trọng Kim rồi”. (BBC online ngày 1-2-2015)

Ông Nguyễn Minh Cần, nguyên Phó Chủ tịch UBHC thành phố Hà Nội cũng là người đứng ra sửa sai sau cuộc CCRĐ năm 1953-1956, đã sớm nhận ra được tội ác diệt chủng của đảng CSVN nên ông đã rời bỏ đảng từ lâu. Ngày nay nói về “Cách mạng tháng 8” trong bài viết “Bàn chuyện từ bỏ đảng”, ông Cần nói rõ cho nhân dân Việt Nam biết rằng:

“**Đảng thường tự hào là đảng cướp chính quyền từ tay Nhật, Pháp, về sau gọi đó là Cách mạng tháng Tám. Nhưng lịch sử chứng minh rõ ràng đó là sự dối trá: Việt Minh (tức đảng CS) cướp chính quyền không phải từ tay Nhật, Pháp mà là từ tay Chính phủ Trần Trọng Kim”**. (DanChimViet online ngày 11-2-2015)

danlambaovn.blogspot.com

ĐƯA VỤ FORMOSA RA LIÊN HIỆP QUỐC

.....**Lữ Giang 01-09-2016**.....

Sáng ngày 22-8-2016 tại Quảng Trị, Bộ trưởng Tài nguyên và Môi trường Trần Hồng Hà và các đơn vị đã tổ chức hội nghị công bố kết quả đánh giá hiện trạng môi trường biển từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên-Huế, sau vụ Công ty Gang thép Hưng nghiệp Formosa Hà Tĩnh xả thải hủy diệt sinh vật biển tại 4 tỉnh miền Trung vào tháng 4-2016.

GS.TS Mai Trọng Nhuận, nguyên Giám đốc Đại học Quốc gia Hà Nội, đại diện nhóm chuyên gia nghiên cứu, cho biết: sau khi phân tích 1.080 mẫu (tháng 5), 331 mẫu (tháng 6) và 68 mẫu kiểm chứng (tháng 8), so sánh đối chiếu với quy chuẩn Việt Nam, nhóm chuyên gia cho biết **các thông số lý hóa, dinh dưỡng, kim loại nặng trong giới hạn cho phép, đảm bảo với vùng bãi tắm, thể thao dưới nước, nuôi trồng thủy sản.**

Ông Nhuận đưa ra các con số để chứng minh điều ông nói: Các thông số **sắt, phenol và xyanua** - nguyên nhân chính gây ra sự cố môi trường giảm đáng kể và **nằm trong giới hạn cho phép**. Cụ thể, quan trắc tháng 5 có 3,8% số mẫu sắt vượt giới hạn ở Hà Tĩnh và Quảng Bình. Một tháng sau, chỉ số này còn 1,8%, chủ yếu ở tầng đáy. Điều này cho thấy sắt trong nước biển đã giảm đi đáng kể.

Hàm lượng **xyanua** đạt 0,002-0,1 mg/l (tháng 5) nằm trong ngưỡng giới hạn cho phép. Riêng thông số tổng **phenol** trong tháng 5 hầu như không phát hiện được hoặc có giá trị thấp (2-10 mg/l), đến tháng 6 có 2,7% số mẫu **vượt giới hạn cho phép**, chủ yếu là tầng đáy. Đến tháng 8/2016, phenol trong nước biển giảm đến giá trị **nhỏ hơn giới hạn cho phép**.

Về hệ sinh thái, phân tích hơn 3.000 mẫu thuộc các nhóm sinh vật phù du, động vật đáy, san hô, cá biển..., nhóm nghiên cứu cho biết, tháng 4 và 5, rạn san hô là đối tượng bị ảnh hưởng mạnh nhất trong các hệ sinh thái biển. Nhưng đến tháng 6 và 7 không còn hiện tượng trên, **san hô bắt đầu phục hồi tự nhiên, cá kích thước nhỏ có dấu hiệu trở lại với mật độ dày hơn.**

Về các thông số ô nhiễm giảm, GS.TS Trần Nghi cho rằng sắp tới **biển sẽ sạch trở lại như trước vì đó là quy luật và "sau những quy trình đánh giá khoa học, khách quan cho thấy biển sẽ sạch là hoàn toàn tự nhiên".**

Ông Trần Hồng Hà hy vọng với sự nỗ lực của các bên, biển miền Trung sẽ sớm được phục hồi, **"người dân miền Trung sẽ có cả thép, cả cá và cả một môi trường biển sạch, đẹp, an toàn".**

Nhưng hầu như chẳng ai tin những điều các ông ấy nói, vì có nhiều bằng chứng cho thấy có nhiều sự mờ ám trong việc giám định và kết quả công bố hoàn toàn trái với khoa học. Trên báo Người Lao Động số ra ngày 23/8, GS TS Mai Trọng Nhuận cho rằng chúng ta **không thể chờ biển tự làm sạch mà cần có sự can thiệp của khoa học và công nghệ** và ông cho biết điều này sẽ rất tốn kém và Việt Nam nên tham khảo của các nước đã áp dụng để làm sạch môi trường biển. Cô Mai Linh Trần ở xã Kỳ Hà, Kỳ Anh cũng cho rằng **đó là một kết luận vô trách nhiệm để đánh lừa người dân và dư luận**, cô cũng cho rằng Bộ TNMT nói vậy là để bênh vực cho Formosa vì chính quyền đang cố để bảo vệ cho Formosa.

NHỮNG KINH NGHIỆM ĐAU XÓT

Để ước định mức độ tác hại của các độc chất tại Vũng Áng, chúng ta có thể nhìn lại **một biến cố tương tự đã xảy ra ở vịnh Minamata, Nhật Bản, từ năm 1950 vẫn còn kéo dài cho đến nay.** Vì tài liệu mô tả quá nhiều, chúng tôi chỉ xin ghi lại ở đây một số sự kiện được bốn tờ báo Việt ngữ nhắc lại.

1- Báo Soha: "Nỗi đau 50 năm vì biển bị đầu độc"

Ngày 4-4-2016 xảy ra vụ cá chết tại Vũng Áng thì ngày 23-4-2016, website soha.vn ở trong nước cho phổ biến bài **"Thảm họa Minamata ở Nhật: Nỗi đau 50 năm vì biển bị đầu độc"** của Thanh Hương nói rằng "Về vụ cá chết hàng loạt ở ven biển miền Trung, Việt Nam, tuy rằng cơ quan chức năng chưa đưa ra kết luận về

nguyên nhân, nhưng có thể khẳng định **đây là một nguy cơ rất lớn về môi trường.**" GS Nguyễn Huy Nga, nguyên Cục trưởng Cục YTDP và Cục Quản lý Môi trường Y tế, Bộ Y tế đã liên tưởng sự kiện này với thảm họa vịnh Minamata ở Nhật. Ông Nga đặt ra giả thiết:

"Nếu lặp lại sự kiện Vịnh Minamata thì là thảm họa. Vịnh Minamata ở Nhật bị công nghiệp xả nước thải có chứa thủy ngân, thủy ngân xâm nhập vào sinh vật thủy sinh rồi vào cá tạo thành hợp chất thủy ngân hữu cơ. **Người ăn cá từ vịnh này bị ngộ độc thần kinh với những hậu quả vô cùng thảm khốc.**

"Sau hơn 50 năm, Nhật Bản vẫn có nhiều trẻ em sinh ra với dị tật do thủy ngân và hàng ngàn người hiện nay vẫn bị nhiễm độc thần kinh làm tiêu tốn rất nhiều triệu đôla của nhà nước. Đây là cái giá phải trả cho sự buông lỏng kiểm soát môi trường trong phát triển".

Shinobu Sakamoto, sinh ra đã bị tổn thương não, hiện cũng đang được chăm sóc và điều trị ở bệnh viện Minamata. Chị gái của bà, lúc 4 tuổi, cũng chết do ngộ độc thủy ngân khi ăn cá. "Chứng nào chúng tôi còn sống, căn bệnh Minamata sẽ không bao giờ kết thúc", Shinobu Sakamoto khẳng định.

2- Báo Thanh Niên: "Ác mộng 'vịnh thủy ngân' Minamata"

Tiếp theo, nhiều báo khác ở trong nước đã lên tiếng về thảm họa này. Dưới đầu đề **"Ác mộng 'vịnh thủy ngân' Minamata"** đăng trên báo Thanh Niên ngày 25-4-2016, Lan Chi viết:

Hơn 6 thập niên đã trôi qua nhưng hậu quả của thảm họa nhiễm độc thủy ngân do Tập đoàn hóa chất Chisso gây ra vẫn hằn sâu lên thành phố cảng nhỏ bé Minamata, tây nam Nhật Bản.

Tháng 10-2013, lễ tưởng niệm khoảng 2.000 nạn nhân đã tử vong trong vụ nhiễm độc thủy ngân nghiêm trọng nhất lịch sử nhân loại được tổ chức tại Minamata với sự tham dự của đại diện 140 quốc gia. Đó là chưa kể hàng chục ngàn, thậm chí hàng trăm ngàn người bị ảnh hưởng sức khỏe ở nhiều cấp độ khác nhau từ vụ bê bối về môi trường này. Đây cũng được xem là trường hợp đầu tiên của hàng loạt vụ ô nhiễm công nghiệp nghiêm trọng trong thế kỷ 20.

Năm 1959, sau khi khám nghiệm những con mèo chết kỳ quái, một nhóm khoa học gia kết luận có sự liên quan giữa "bệnh lạ" ở Minamata với

nước thải chứa thủy ngân từ nhà máy của Chisso. Tuy nhiên, nghiên cứu đã bị tập đoàn này cùng chính quyền địa phương bác bỏ, nhóm khoa học gia bị giải tán. Chisso vẫn tiếp tục xả thải ra vùng biển quanh thành phố cảng Minamata cho đến năm 1968 mới bị buộc phải ngưng vì **Bộ Y tế Nhật Bản xác nhận nguyên nhân gây "bệnh lạ" chính là thủy ngân.**

Sau khi được công nhận chính thức, "bệnh lạ" đã có tên là **"bệnh Minamata"**: bệnh nhân bị nhiễm độc thủy ngân, gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến hệ thần kinh (mất xúc giác, thị giác giảm, bị run tay, co giật, bại liệt...), nguy cơ bị ung thư cao. Thai nhi tại Minamata bị nhiễm thủy ngân từ mẹ khi sinh ra có khả năng rất lớn bị thiếu năng trí tuệ và nhiều khuyết tật nặng nề khác.

3- Báo VOV: "Thảm họa chết người ở vùng biển Minamata (Nhật Bản) do bị đầu độc"

Cũng trong ngày 25-4-2016, báo vov.vn đăng bài **"Thảm họa chết người ở vùng biển Minamata (Nhật Bản) do bị đầu độc"** của ông Bùi Hùng từ Tokyo. Bài báo cho biết:

Theo nghiên cứu của các chuyên gia Nhật Bản, bệnh Minamata là một căn bệnh vô cùng nguy hiểm được phát tác từ các loại thực vật, động vật bị ô nhiễm thủy ngân do quá trình sinh sống trong lưu vực Vịnh Minamata chịu tác động xả thải của Công ty công nghiệp hóa học Chisso.

Bệnh này được xác nhận vào năm 1956, trở thành căn bệnh đầu tiên của loài người do ảnh hưởng của thực vật, động vật ô nhiễm trong môi trường.

Đây là một trong những căn bệnh nguy hiểm nhất xuất hiện trong thời kỳ Nhật Bản đạt tăng trưởng kinh tế cao nhất, và cũng là căn bệnh làm nhiều người chết nhất.

Hàng trăm người không có khả năng nhận thức, sống dựa hoàn toàn vào bố mẹ. Nhiều bào thai không thể hình thành, nhiều người con sinh ra chân tay bị co quắp cho đến ngày nay. Ngay cả với những nhà nhiếp ảnh, bệnh Minamata là một kí ức kinh hoàng.

Đó là những hình ảnh người bệnh kêu la vì đau đớn, hình ảnh người co giật, sùi bọt mép, bại liệt cả đời sống trên xe lăn. Hay một số bệnh nhân bị mù, điếc, mất trí và mất thăng bằng.

Do mức độ nguy hiểm của bệnh Minamata, Bộ Môi trường Nhật Bản đã đưa ra một văn bản pháp lý với tên gọi **"Tuyên truyền giáo dục về bệnh Minamata và cách phòng chống chất thủy ngân"**.

Năm 2009, Chính phủ Nhật Bản cũng đưa ra một văn bản qui định việc cứu tế cho người bị thiệt hại do bệnh Minamata và giải quyết vấn đề bệnh này.

4- Blog Nhìn Ra Bốn Phương: Một căn bệnh khủng khiếp nhất của mọi thời đại

Dưới đầu đề "**Bệnh Minamata tại Nhật**", Blog Nhìn Ra Bốn Phương đã viết:

Vịnh Minamata, xinh đẹp thuộc tỉnh Kumamoto (Nhật Bản), nơi xảy ra thảm họa môi trường Minamata - 30Km- vào năm 1950; do nhiễm hóa chất từ Công ty Chisso thải ra, chưa bằng 50% so sánh với FORMOSA- 128KM

Người Nhật tận lực ngay lập tức vét đáy biển làm trong sạch môi trường. Tại sao vét đáy biển?

Vì rằng, mỗi khi có sóng ngầm, lớp trầm tích độc hại đang lắng đọng, nằm yên dưới đáy sẽ trôi dạt, cuộn lên trên bề mặt mà khi "trời trong, biển lặng", chúng ta cứ tưởng là biển sạch.

Lúc bấy giờ, với sự lao động miệt mài, chăm chỉ & đầy ý chí, họ đã mất 23 năm để đánh bắt, tiêu hủy hết số cá đã nhiễm độc, đồng thời mất 14 năm ròng rã để nạo vét, xử lý số bùn nhiễm độc dưới lòng vịnh Minamata với kinh phí lên tới 48,5 tỉ yên. Họ đã dùng tàu hút trầm tích đáy biển, lấy chất độc xyanua & phenol ra khỏi biển.

Thế nhưng, ngày ấy, với sự thận trọng trong cách xử lý chất độc, đất nước Nhật đã không ngăn cản được bệnh Minamata, một căn bệnh khủng khiếp nhất của mọi thời đại. Máu của những người tắm biển, ăn cá & các sinh vật vỏ cứng từ vịnh Minamata đã bị nhiễm xyanua & phenol nhưng họ không hề hay biết. Và một thời gian không lâu, người dân của thành phố Minamata thơ mộng, xinh đẹp thuộc tỉnh Kumamoto (Nhật Bản) bỗng phát bệnh, tay, chân bị liệt, run lẩy bẩy, tai điếc, mắt mờ, nói lắp bắp, rú lên đau đớn vì co thắt. Những đứa trẻ sơ sinh bắt đầu bị liệt não, điếc, mù, đầu nhỏ, sống thoi thóp trong què quặt & dị dạng.

Thảm họa biển nhiễm độc tại vịnh Minamata đã đi vào lịch sử như một vết hằn đau đớn & khủng khiếp nhất của nhân loại.

NHỮNG KẺ KHÔNG CÒN LƯƠNG TRI!

Với những nét đại cương chúng tôi trình bày trên, mọi người có thể thấy vụ Công ty Chisso thải chất độc ở vịnh Minamata đã gây ra những tai họa khủng khiếp như thế nào. Ai muốn tìm hiểu thêm chỉ cần vào

Google đánh chữ Minamata là tài liệu hiện ra từng đồng. Nhà cầm quyền CSVN cũng biết rõ như vậy khi họ cho các báo trong nước phổ biến những bài nói về thảm Minamata để so sánh với vụ Vũng Áng lớn hơn gấp nhiều lần. Nhưng nay, có lẽ do sự "thương lượng" của Công ty Formosa, họ đã thay đổi thái độ, biến đen thành trắng: Trong cuộc họp báo hôm 22-8-2016 họ dám muôi mặt tuyên bố: "**Sắp tới biển sẽ sạch trở lại như trước vì đó là quy luật**", "**khách quan cho thấy biển sẽ sạch là hoàn toàn tự nhiên**", "**san hô bắt đầu phục hồi tự nhiên, cá kích thước nhỏ có dấu hiệu trở lại với mật độ dày hơn**" và "**biển miền Trung sẽ sớm được phục hồi, người dân miền Trung sẽ có cá thếp, cá cá và cả một môi trường biển sạch, đẹp, an toàn**" ...

CHỈ NHỮNG NGƯỜI KHÔNG CÒN LƯƠNG TRI MỚI DÁM TUYÊN BỐ NHƯ VẬY.

Chính quyền cũng đã chuẩn bị các biện pháp để đối phó khi dân không chấp nhận giải pháp gian xảo mà họ đưa ra. Nhiều giáo gian đã được cài vào các giáo xứ để theo dõi các hoạt động chống đối Formosa, chụp mũ các phong trào chống Formosa là Việt Tân, theo dõi các nguồn tài trợ từ hải ngoại, dùng bọn "cà chớn chống xâm lăng" hay "trùm mền hô xung phong" ở trong cũng như ngoài nước để gây rối loạn các cuộc đấu tranh..., và nhất là cho điều tra và nắm vững các thành phần có khả năng lãnh đạo hay xách động đấu tranh trong từng khu vực để khi bắt đầu các biện pháp trấn áp là bắt những người này trước v.v...

Vì sự sống còn của dân chúng trong vùng và tương lai của các thế hệ mai sau, người dân không thể để chính quyền muốn làm gì thì làm.

ĐƯA VỤ FORMOSA RA TRƯỚC LHQ

Sau thảm họa môi trường xảy ra ở Minamata, một Ủy ban Thương thuyết liên Chính phủ đã được thành lập tại Genève để thảo luận về các biện pháp chống phát thải chất thủy ngân gây nguy hại cho môi trường và sức khỏe của con người. Trong phiên họp lần thứ 5 ngày 13-1-2013, Ủy ban đã hoàn thành bản Công ước Minamata về Thủy ngân (Minamata Convention on Mercury). Bản Công ước này đã được 140 quốc gia phê chuẩn, trong đó có Việt Nam, tại phiên họp ngày 11-10-2013 ở Kumamoto, Japan.

Công ước nói rằng Thủy ngân là một chất gây ô nhiễm độc hại có ảnh hưởng thần kinh và môi trường khắc

ngiệt khi phát thải vào không khí và nước. Chương trình Môi trường Liên Hợp quốc (The United Nations Environment Programme - UNEP) có nhiệm vụ kiểm soát việc phát thải thủy ngân dựa theo Công ước Minamata về Thủy ngân. Chương trình này do ông Phó Tổng Thư ký LHQ làm Giám đốc Điều hành.

Công ước xác định rằng mục tiêu của Công ước là bảo vệ sức khỏe con người và môi trường chống lại thủy ngân và các hợp chất thủy ngân do con người phát thải và phóng thích ra. Công ước đòi hỏi mỗi chính phủ cần phải làm mọi cách để giảm lượng phát thải thủy ngân.

Mặc dầu đã phê chuẩn Công ước Minamata về Thủy ngân, chính phủ Việt Nam đã không thi hành Công ước này, để cho Công ty Formosa Hà Tĩnh phát thải thủy ngân xuống biển gây ô nhiễm môi trường làm cá và nhiều sinh vật biển chết tại 4 tỉnh miền Trung. Sau đó, chính phủ không chịu mở cuộc giám định với sự tham gia của các chuyên viên quốc tế để xác định những thiệt hại đã thật sự gây ra với những hậu quả của nó, không bắt công ty Formosa phải làm sạch môi trường dưới sự giám sát quốc tế để trả lại sự trong lành cho biển, trái lại chính phủ chỉ làm những cuộc giám định nguy tạo rồi tuyên bố "**biển sẽ sạch hoàn toàn tự nhiên**". Đây là một trò lừa đảo.

Vậy, những người Việt ở hải ngoại có kiến thức về luật pháp và chuyên môn cần phối hợp với các nhà đấu tranh trong nước và các dân biểu Đài Loan, hình thành một bản phúc trình sơ khởi về biến cố môi trường tại Vũng Áng và trình lên Văn phòng Tổng Thư ký LHQ xin cho Chương trình Môi trường Liên Hợp quốc mở cuộc điều tra về biến cố này và yêu cầu chính phủ Việt Nam phải thi hành nghiêm túc Công ước Minamata về Thủy ngân.

Chỉ với bản nhận tội của Công ty Formosa Hà Tĩnh và bản công bố kết quả giám định của chính phủ ngày 22-8-2016, chúng ta có thể tiến hành thủ tục khiếu kiện được rồi. Chúng ta không thể để cho Vũng Áng trở thành một vụ Minamata thứ hai trong lịch sử nhân loại được.

Ngày 1.9.2016

Vụ Formosa là âm mưu giết nhân dân và đất nước Việt Nam của Tàu cộng, với sự đồng lõa của Việt cộng

FORMOSA HÀ TĨNH

không chỉ đơn thuần là thảm họa môi trường

.....Đại tá Nguyễn Đăng Quang 10-09-2016.....

Việc cho phép Formosa vào Việt Nam và giao cho nó 2 địa điểm tối quan trọng về an ninh-quốc phòng (Vũng Áng và cảng nước sâu Sơn Dương) ở Hà Tĩnh là một sự khờ dại rất khó hiểu của lãnh đạo nước ta - ở địa phương và cả ở Trung ương - vì nếu Trung Quốc động binh thì Vũng Áng, Sơn Dương sẽ là 2 "tử huyệt" chết người, nó sẽ ngay lập tức chia cắt và cô lập 2 miền Nam-Bắc, và quyền kiểm soát đất nước sẽ nhanh chóng rơi vào tay quân thù! Đại tướng Đỗ Bá Ty, nguyên Tổng Tham mưu trưởng QĐNDVN, hiện là Phó Chủ tịch Quốc hội, đã nhìn thấu vấn đề khi ông tuyên bố trước Ủy ban Thường vụ Quốc hội hôm 11-7-2016: "*Vụ Formosa tiềm ẩn lâu dài nhiều vấn đề, trong đó có vấn đề Quốc phòng - An ninh!*". Bài viết này không đề cập đến chủ đề trên, và cũng không bàn về hậu quả kinh tế-xã hội, về di tác hại môi trường cũng như về đời sống khốn khó của ngư dân. Bài viết chỉ bàn đến việc làm sao tháo gỡ ngòi nổ quả bom nhiệt hạch Formosa Hà Tĩnh (FHS) vốn đang và trực chờ phát nổ bất cứ lúc nào!

Trước hết, phải khẳng định việc cá chết hàng loạt suốt dọc 205km bờ biển 4 tỉnh miền Trung là "thảm họa môi trường", chứ không phải là "sự cố môi trường" như FHS và Chính phủ đã dụng ý đặt tên cho nó; hơn nữa đây là việc xả thải cố ý nhằm thử nghiệm việc đầu độc con người và hủy diệt môi trường chứ không phải là sự cố vô tình do mất điện! Việc Chính phủ nhanh chóng nhận 500 triệu USD bồi thường của Formosa là chuyện đã rồi, nhưng xét cho cùng, đây chỉ là sự dàn xếp và thỏa hiệp song phương giữa FHS Hà Tĩnh và Chính phủ, vì trong thảm họa này, chủ thể chính bị hại là hàng triệu ngư dân cùng hàng trăm doanh nghiệp của 4 tỉnh miền Trung - nạn nhân trực tiếp của thảm họa này- đều bị gạt ra ngoài, không một ai được tham vấn, tham khảo và cũng chẳng được tham dự! Do vậy cuộc khủng hoảng chưa thể nói là đã êm xuôi! Đã gần 2 tháng rồi sau cuộc họp báo Chính phủ (30-6-2016), tình hình có lắng xuống, song cuộc khủng hoảng chưa hề kết thúc, nó đang âm ỉ và sẽ bùng phát bất cứ lúc nào! Nếu Chính phủ KHÔNG xử lý hình sự và trừng phạt kẻ thủ ác, KHÔNG đóng cửa vĩnh viễn Formosa, KHÔNG buộc nó bồi

thường thỏa đáng và trực tiếp cho ngư dân cùng các doanh nghiệp, thì quả bom nhiệt hạch FHS Hà Tĩnh chắc chắn sẽ phát nổ một ngày rất gần!

Đây là thảm họa môi trường tồi tệ nhất chưa từng xảy ra trong lịch sử nước ta! Nếu lãnh đạo Đảng và Nhà nước cứ tư duy theo não trạng lâu nay, tức chỉ quan tâm bảo vệ lợi ích của Đảng, không trừng phạt bọn tòng phạm (số đảng viên biến chất và các nhóm lợi ích "bán nước, hại dân"), không lắng nghe và đáp ứng nguyện vọng của dân, không đặt lợi ích quốc gia, dân tộc lên trên và cứ định kiến cho rằng những đòi hỏi của người dân mà trái với ý muốn và chủ trương của Đảng thì chụp luôn cho cái mũ "Việt Tân và các thế lực thù địch lợi dụng, lôi kéo, kích động!" v.v... thì tình hình sẽ không dừng lại ở đây, nó sẽ còn tồi tệ hơn! Hiện nó mới chỉ là khủng hoảng xã hội và pháp lý, nhưng nó đã có dấu hiệu của cuộc khủng hoảng xã hội - chính trị, và nếu không sớm tháo gỡ, nó sẽ trở thành cuộc khủng hoảng chính trị - xã hội, lúc đó sẽ nguy hiểm bội phần! Do vậy, FHS là quả bom nhiệt hạch nổ chậm, Chính phủ phải tự mình tháo gỡ ngòi nổ và vô hiệu hóa nó, nếu không, nó sẽ phát nổ và hủy diệt cả dân tộc này! Muốn vô hiệu và tháo gỡ ngòi nổ quả bom nhiệt hạch này chỉ bằng cách đóng cửa Formosa và tổng xuất nó khỏi lãnh thổ Việt Nam, đồng thời quan tâm giải quyết quyền lợi và nguyện vọng của người dân, trước hết là của ngư dân miền Trung! Để chậm ngày nào, nguy hiểm cho xã hội và đất nước ta ngày đó!

Hiện tượng cả ngàn học sinh tiểu học, trung học cơ sở và mẫu giáo ở xã Kỳ Hà, thị xã Kỳ Anh (nơi đặt nhà máy Formosa) bước vào năm học 2016-2017 nhất loạt không đến trường là một sự kiện hy hữu, chưa từng xảy ra trong ngành giáo dục nước ta. Cuộc bãi khóa này là một hiện tượng xã hội đáng quan ngại sau thảm họa cá chết ở miền Trung. Cùng với hiện tượng nhiều biểu ngữ và khẩu hiệu như "Formosa rút khỏi Việt Nam!", "Chọn nhân dân hay chọn Formosa?" v.v... được đoàn tuần hành trẻ tuổi giương cao trong cuộc biểu tình ngày 1-9-2016 của trên 2.000 ngư dân và giáo dân Kỳ Anh (Hà Tĩnh) cho thấy một hiện tượng xã hội đầy bất ổn đang hình thành!

Lãnh đạo Đảng và Nhà nước tuyên bố nếu FHS tái phạm sẽ đóng cửa! Vậy xin hỏi có sao Chính phủ không đóng cửa FHS ngay lúc này và buộc nó khắc phục mọi hậu quả đã gây ra? Nếu đợi nó tái phạm, e rằng sẽ quá muộn và hối không kịp! Vì nếu nó tái phạm (đây là điều chắc chắn), hậu quả sẽ khôn lường, mức độ hủy diệt con người và môi trường sẽ gấp mười, gấp trăm lần, chứ không chỉ như cuộc thử nghiệm vừa qua đâu! Không được và không thể tin vào thiện chí của kẻ cướp, của kẻ luôn rắp tâm triệt hạ dân tộc ta! Lãnh đạo và bộ máy Tuyên giáo nước ta luôn nhắc đi nhắc lại câu "*Ban lãnh đạo tập đoàn FHS đã phải cúi đầu xin lỗi vì đã gây ra sự cố môi trường!*" như thể Formosa đã biết hối cải và hoàn lương. Nhưng đâu phải thế! Câu xin lỗi đó thốt ra chưa kịp ráo lời thì ngay sau đó chúng lại phạm tội ác kinh hoàng: Lén lút thuê và chỉ đạo bọn quan tham địa phương chôn trộm hàng ngàn tấn chất thải độc hại chưa qua xử lý ngay trên đất Kỳ Anh (Hà Tĩnh) và ở nhiều nơi khác nữa! Liệu có nên tin vào bọn diệt chủng này không? Chỉ có kẻ mắc bệnh tâm thần hoang tưởng hoặc kẻ thần kinh bệnh hoạn mới đặt niềm tin vào chúng mà thôi! Do vậy, hơn lúc nào hết, đây là lúc rất cần một quyết định dứt khoát và dũng cảm của Bộ Chính trị và TBT: "*Vĩnh viễn đóng cửa và tổng xuất FHS khỏi đất nước Việt Nam!*" Đây không chỉ là đòi hỏi của nhân dân 4 tỉnh miền Trung mà là của toàn thể nhân dân Việt Nam! Tôi tin nếu đưa vấn đề này ra "*Trưng cầu Dân ý*" với câu hỏi "*Bạn có đồng ý đóng cửa vĩnh viễn và tổng xuất Formosa khỏi lãnh thổ Việt Nam không?*", tôi dám chắc sẽ có ít nhất 99% số người tham gia "*Trưng cầu Dân ý*" sẽ trả lời "*Đồng ý*" cho câu hỏi này!

Nhắc đến thảm họa vừa qua ở miền Trung, có 2 sự kiện liên quan logic với nhau: Đó là, ngày 22-4-2016, TBT Nguyễn Phú Trọng vào thăm và kiểm tra tiến độ Dự án FHS Hà Tĩnh giữa lúc thảm họa cá chết đang ở đỉnh điểm, nhưng ngài Tổng Bí thư lại giữ im lặng một cách khác thường và khó hiểu: Không một lời thăm hỏi, cảm thông và an ủi bà con ngư dân Hà Tĩnh, đồng thời cũng không đá động một câu đến "sự cố môi trường", coi như nó chưa hề xảy ra! Rồi cũng trên chính mảnh đất Kỳ Anh này đúng 3 ngày sau đó, sự kiện thứ hai trình làng: Như được bật đèn xanh, trong buổi gặp gỡ báo chí hôm 25-4-2016, tập đoàn Formosa gửi đi một thông điệp rất rõ rệt đến người dân và Chính phủ Việt Nam thông

qua lời tuyên bố xác xược nhưng có phần thẳng thắn của Chu Xuân Phàm, phát ngôn viên đối ngoại FHS Hà Tĩnh: *"Muốn nhà máy thép hay muốn có tôm, có cá? Cứ chọn đi, nhưng chỉ có thể chọn một mà thôi! Nếu chọn cả hai thì làm Thủ tướng cũng không thể được!"* Xâu chuỗi 2 sự kiện trên với quyết định mới đây của Chính phủ cho phép FHS Hà Tĩnh tiếp tục tồn tại và hoạt động cho đến hết thời hạn 70 năm, thì người dân có thể thấy rõ Lãnh đạo Đảng và Nhà nước ta hình như đã quyết định chọn FHS Hà Tĩnh (Formosa) thay vì chọn Nhân dân thì phải! Nếu quả như vậy thì Nhà nước này, chính quyền này có là của dân, do dân và vì dân như xưa nay Đảng vẫn khẳng định không? Ai biết rõ, xin trả lời giúp cho!

FHS Hà Tĩnh chưa chính thức đi vào hoạt động, chỉ mới vận hành thử nghiệm mà đã gây tội ác kinh hoàng! Tội ác này, sau 3 tháng cùng nhau im lặng, nhưng biết không thể bưng bít, che giấu được mãi, cuối cùng buộc chúng phải thừa nhận! Nhiều nhà quan sát khẳng định việc cá chết, biển chết ở 4 tỉnh miền Trung không phải là cái đích mà Formosa muốn nhắm đến, mà đây chỉ là khúc nhạc dạo đầu của cuộc thử nghiệm cho một tội ác lớn hơn: Đó là tội ác khổng lồ nhằm đầu độc cả dân tộc và đất nước này! Hủy hoại môi trường là tội danh rất nghiêm trọng trong Bộ luật Hình sự của mọi quốc gia trên thế giới. Hủy hoại môi trường đến mức hủy diệt môi sinh và không gian sống của nhiều triệu con người suốt dọc bờ biển 4 tỉnh miền Trung, thì đó không chỉ là tội ác thông thường mà là tội diệt chủng, là tội ác chống loài người! Vì vậy nhân dân Việt Nam có quyền yêu cầu Nhà nước Việt Nam phải mang bọn tội phạm này (gồm kẻ thủ ác và bọn tòng phạm) ra xét xử và trừng phạt nghiêm khắc trước công đường! Chúng ta đã có đầy đủ chứng cứ và căn cứ pháp lý để khởi tố hình sự FHS Hà Tĩnh về tội ác này! Nói chính xác hơn, đây không chỉ là tội ác hủy hoại môi trường, mà là tội diệt chủng, tội ác chống nhân loại! Thử đặt vấn đề: nếu không phải Formosa mà là một doanh nghiệp trong nước, nếu họ vi phạm Luật Bảo vệ Môi trường và gây tác hại chỉ bằng 1/10 mức độ thảm họa mà FHS đã gây ra, chắc chắn doanh nghiệp đó đã bị Nhà nước khởi tố hình sự, chắc sẽ phải nộp phạt thật nặng và buộc phải đóng cửa vĩnh viễn rồi! Bởi vậy, đến nay Chính phủ chưa khởi tố hình sự FHS Hà Tĩnh là điều bất công và vô cùng khó hiểu!

Thảm họa cá chết chỉ là phần nổi

của tảng băng chìm. Phần chìm của tảng băng tội ác này chính là hệ sinh thái trong lòng biển và rạn san hô dưới đáy biển mà Formosa vừa hủy diệt sẽ để lại hậu quả và di chứng trầm trọng kéo dài hàng chục năm (nhiều nhà khoa học còn nói là cả nửa thế kỷ) mới có thể hồi phục được! Cá, tôm và các hải sản khác ở vùng biển miền Trung hiện chưa rõ khi nào đạt được độ an toàn để ngư dân có thể đánh bắt trở lại! Thảm họa mà Formosa vừa gây ra thực sự là tội ác "Trời không dung, Biển không tha!" Đây chính là quả bom nhiệt hạch đang treo lơ lửng trên đầu nhân dân 4 tỉnh miền Trung. Tháo ngòi quả bom nổ chậm này chỉ có thể là Chính phủ. Nhưng nếu Chính phủ vẫn tiếp tục ưu ái và bênh che Formosa thì hệ quả tất nhiên là quả bom nhiệt hạch trên sẽ phát nổ một ngày nào đó, và hậu quả của vụ nổ này sẽ khôn lường!

Hà Nội, ngày 10/9/2016.

nhiên là chưa biết họ sẽ công bố những gì!

Câu hỏi đặt ra là: Vì sao nhà cầm quyền Việt Nam vội vàng nhận 500 triệu đôla mà không cần điều tra? Thậm chí, kẻ thiệt hại là người dân nhưng nhà cầm quyền không hề hỏi han xem họ thiệt hại ra sao, chết người như thế nào và những vấn đề liên quan thì mức độ bồi thường như thế nào? Việc làm này, chẳng khác gì việc mấy ông thầy bói mù sờ voi và phán bậy.

Trong khi chính họ đã tuyên bố điều tra nguyên nhân cá chết có thể phải đến hàng năm. Vậy hậu quả sự cùng cực của người dân, cũng như những cái chết của họ do sự đầu độc gây ra thì họ có phép thần thông của ma vương quỷ sứ?

Xin thưa là không, họ đã vội

AI SẼ ĐỀN BÙ cho người dân Việt Nam trong thảm họa Miền Trung?

+++++Nguyễn Hữu Vinh 10-09-2016+++++

Sự lẩn tránh và vội vã đáng ngờ

Sau mấy tháng dài im hơi lặng tiếng, tìm nhiều cách lấp liếm, bao che cho thủ phạm đầu độc Biển Miền Trung gây nên thảm họa môi trường đây hàng chục triệu người dân vào bước đường cùng, chính phủ Việt Nam cuối cùng cũng phải tuyên bố: Thủ phạm đầu độc môi trường là Formosa.

Sự bao che, lấp liếm và đổ lỗi hết thủy triều đỏ cho đến những nguyên nhân nghe nực cười, nhất là việc bố trí cảnh sát và công an các loại canh phòng người dân, bảo vệ Formosa trước khi chịu công bố thủ phạm gây thảm họa, nhà cầm quyền VN đã cho người dân hiểu được họ đã và đang đứng về phía nào.

Điều nực cười là trước khi công bố thủ phạm là Formosa, nhà cầm quyền Việt Nam chưa hề điều tra về thảm họa, về những thiệt hại người, của, môi trường, cuộc sống của người dân, thì họ đã nhanh nhẩu nhận 500 triệu đô la "bồi thường" của Formosa. Trong khi đó, việc điều tra cứ lẩn tránh rồi hứa hoãn đến tận 15/9 mới công bố những thiệt hại do Formosa gây ra. Hẳn

vàng nhằm khóa lấp tảng băng chìm đằng sau sự kiện hủy hoại môi trường biển Miền Trung. Chỉ có điều sự khóa lấp đó chưa đủ để người dân thấy "như thật" rằng đây là một chính phủ của dân.

Đền bù hay hỗ trợ?

Chính phủ VN đã dẫn Formosa vào đất nước này, nói theo ngôn ngữ dân gian là đã "rước voi về giày mả tổ", họ phải chịu trách nhiệm gì trước nhân dân, và họ đã làm gì?

Cho đến nay, chính phủ VN dù đã nhận 500 triệu đôla, thì người dân vẫn chưa biết được họ sẽ được đền bù như thế nào? Trong khi đó, từ đầu thảm họa đến nay, chính phủ chỉ công bố các biện pháp hỗ trợ!

Vậy hỗ trợ là gì?

Theo đúng từ điển Tiếng Việt, "Hỗ trợ" là động từ có nghĩa "*giúp đỡ lẫn nhau, giúp đỡ thêm vào*". Do vậy, việc chính quyền hỗ trợ người dân chỉ là sự giúp đỡ người dân trong lúc khó khăn và sự giúp đỡ này hoàn toàn không thể thay thế được cái cốt yếu người dân đang cần, mà chỉ là sự "thêm vào" khi khó khăn. Cần phải hiểu cho rõ nghĩa như vậy kéo nhằm lẫn.

Thực ra, tiền của hỗ trợ người

dân ở đây cũng chính từ những đồng tiền thuế và của cải của người dân mà ra, chứ chính phủ thì làm gì có xu nào cho dân, chỉ có đi vay mượn phá phách xả láng và dân ẽ cổ ra chịu nợ mà thôi.

Nói rõ như vậy, để thấy rằng việc “hỗ trợ” người dân của chính quyền không phải là sự ban ơn hay một sự cho không từ trên trời rơi xuống. Và đó cũng là nhiệm vụ của chính quyền ăn lương của dân.

Sau khi xảy ra thảm họa biển Miền Trung, chính phủ đã có quyết định Số 772/QĐ-TTg ngày 09-05-2016 với nội dung: Hỗ trợ khẩn cấp cho người dân bị ảnh hưởng do hải sản chết bất thường tại các tỉnh: Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên-Huế.

Sau đó, ngày 25-6-2016, ít ngày trước khi công bố thủ phạm đầu độc biển là Formosa, chính phủ có Quyết định tiếp theo số 1138, tăng thời hạn hỗ trợ ngư dân ảnh hưởng vụ cá chết.

Đó là những việc làm của chính phủ đối với ngư dân thời gian qua.

Vậy đền bù là gì?

Đền bù, là một động từ được định nghĩa là “*trả lại đầy đủ, tương xứng với công lao, sự mất mát hoặc sự vất vả*”.

Cần phải hiểu rõ rằng: Formosa đã gây ra thảm họa biển Miền Trung Việt Nam, một thảm họa môi trường ghê gớm, họ là thủ phạm phải chịu trách nhiệm đền bù những thiệt hại do hành vi của họ gây ra cho người dân Việt Nam. Họ đã thừa nhận điều đó.

Việc đền bù phải tương xứng với những thiệt hại do thảm họa này gây ra.

Những ai được đền bù?

Hẳn nhiên, khi đã nói đến đền bù, thì tất cả những người bị ảnh hưởng, thiệt hại về mọi mặt bởi hành động của Formosa đều phải được đền bù tương xứng với sự thiệt hại và ảnh hưởng đó.

Cần phải hiểu rằng, thảm họa Biển Miền Trung không chỉ ảnh hưởng tới ngư dân mà có thể nói cả dân tộc Việt Nam, cả đất nước này, hiện nay và mai sau đều bị ảnh hưởng và thiệt hại.

Hầu hết các ngành kinh doanh,

sinh sống đều bị thảm họa gây thiệt hại. Ngành thủy, hải sản bị thất thu hàng triệu tấn cá từ biển, hàng vạn ngư dân mất việc làm, đời sống bị đe dọa đã đành. Những ngành khác như du lịch vắng khách tắm biển, người kinh doanh không thể bán được hàng hóa bởi ngư dân không có tiền để tiêu dùng, ngành giao thông bị ảnh hưởng bởi lượng khách du lịch và vận tải hải sản không còn. Không chỉ có vậy, ngành chế biến hải sản, thủy sản, ngành nuôi trồng thủy, hải sản biển bị thất thu, ngành sản xuất muối không thể hoạt động, các ngân hàng không thể cho vay hoặc không thể thu hồi vốn khi ngư dân không còn biển để khai thác... Ngay cả những ngành tưởng như không liên quan đến biển như ngành văn hóa không thể có khách thưởng thức các tác phẩm văn hóa.

Có thể nói rằng không có ngành nào và không có người dân Việt Nam nào đứng ngoài những thiệt hại bởi thảm họa biển Miền Trung. Cũng không chỉ có các tỉnh mà chính phủ đã liệt kê mới chịu ảnh hưởng. Bởi dân tộc Việt Nam là một, đất nước Việt Nam là một, không thể chỉ một nơi đau đớn mà nơi khác không bị ảnh hưởng cả tinh thần lẫn vật chất.

Mặt khác, thảm họa này không chỉ là một năm hoặc mười năm, mà là hàng chục năm sau vẫn chưa thể khắc phục.

Hơn thế, sức khỏe, tính mạng người dân và giống nòi bị đe dọa hết sức nghiêm trọng hiện tại và lâu dài... Tất cả những thiệt hại đó, thủ phạm phải đền một cách tương xứng.

Vậy, với 500 triệu đôla mà chính phủ Việt Nam đã nhanh nhẩu, vội vàng nhận lấy đó có phải là số tiền đền bù tương xứng?

Xin thưa là không thể. Bởi số tiền đó, so với những thiệt hại mà Formosa gây ra chỉ là một hạt cát trên bãi biển miền Trung mà thôi.

Người dân có ủy quyền cho chính phủ nhận tiền đền bù của họ hay không? Vấn đề này là vấn đề về pháp lý, hãy để các luật gia phân tích. Ở đây, chúng ta chỉ phân biệt giữa đền bù và hỗ trợ cũng như

những vấn đề liên quan trực tiếp thiệt hại của người dân.

Vậy ai sẽ đền bù?

Lẽ ra, trước thảm họa to lớn này, chính phủ phải đứng ra đòi Formosa đền bù cho những thiệt hại mà họ gây ra cho đất nước này, dân tộc này như sự đói nghèo dẫn đến tụt hậu, chậm phát triển của đất nước, thảm họa lâu dài đối với nòi giống, với xã hội... Nhưng hình như chính phủ này coi đó là những điều không quan trọng với họ?

Còn đối với người dân thì sao?

Cho đến nay, chưa hề có một nhóm, ủy ban của nhà nước hay bất cứ một tổ chức xã hội nào đứng ra nhận trách nhiệm đền bù cho người dân Việt Nam bị thảm họa Miền Trung. Tất cả những việc kê khai, điều tra (nếu có) của nhà nước, chỉ nhằm phục vụ việc “hỗ trợ” người dân bị ảnh hưởng mà thôi.

Mà như trên đã phân tích, việc hỗ trợ của nhà nước dù bằng bất cứ nguồn tiền nào, đều không thể thay thế việc đền bù thiệt hại cho người dân.

Hẳn nhiên, cần phải có người chịu trách nhiệm đền bù rõ ràng cho người dân bị ảnh hưởng. Vậy nơi nào sẽ đền bù cho người dân? Chính phủ Việt Nam hay Formosa?

Nếu chính phủ chính thức nhận đền bù thay Formosa vì lỡ “ăn của chùa ngọng miệng” thì chính phủ phải kiểm đủ số tiền đền bù tương xứng thiệt hại của người dân và nền kinh tế quốc dân bởi thảm họa này. Và đúng đắn, nghiêm túc hơn nữa, chính phủ không được dùng tiền thuế của người dân cho việc đền bù mà lỗi là do Formosa gây ra. Ngoài ra, chính phủ có nhiệm vụ đòi hỏi Formosa bảo đảm đầy đủ quyền lợi của người dân, bởi họ được dân nuôi thì phải làm việc cho dân. Đơn giản vậy thôi.

Và khi đó, người dân cần kê khai đầy đủ những thiệt hại của mình, của ngành mình cũng như cộng đồng do thảm họa này gây ra. Chính phủ phải đền bù đầy đủ cho họ. Đó là trách nhiệm của chính phủ, nếu đã nhận lấy việc đền bù thay thủ phạm trong vụ này.

Hẳn nhiên, khi chính phủ không đáp ứng được việc đền bù cho

Đừng đẩy thêm bĩ cực vào dân bằng sự tô hồng lạc quan

Quốc Nam 01-09-2016

người dân, thì người dân có quyền lên tiếng, biểu thị thái độ của mình bằng biểu tình, bằng nhiều hình thức khác nhau nhằm đạt được công bằng cho mình.

Còn nếu chính phủ không nhận nhiệm vụ đền bù cho người dân, thì thủ phạm là Formosa phải đứng ra chịu trách nhiệm đền bù cho họ.

Và khi đó, người dân cần trực tiếp Formosa để đòi hỏi quyền lợi của mình. Hoặc bằng Tòa án. Điều đó không thể chối cãi.

Khi đó, chính phủ phải bảo đảm an toàn cho người dân đòi hỏi quyền lợi chính đáng, sự công bằng cho mình, chính phủ phải đứng về phía người dân chứ không thể dùng cảnh sát và các lực lượng ngăn cản.

Bởi nếu có hành vi dùng các lực lượng ngăn cản dân đi đòi quyền lợi chính đáng cho mình, nhằm bảo vệ thủ phạm, thì chính phủ đó là chính phủ phản động, đứng về kẻ thù để chống lại nhân dân.

Và khi một chính phủ đứng lên chống lại quyền lợi người dân, thì người dân có quyền truất phế, loại bỏ chính phủ đó không cần thương tiếc.

nguyenuuvinh's blog

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san ra ngày 1
và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://khoid8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

**Tiếp tục biểu tình
chống thủ phạm
Formosa và đồng
phạm của nó !**

Thật tai hại khi bà Cục trưởng cục Việc làm Bộ Lao động TBXH Nguyễn Thị Hải Vân đánh giá Formosa giết biển nhưng “thất nghiệp không nhiều”, “thiệt hại vừa phải”. Lại càng vô cảm hơn khi trong bối cảnh Formosa nhấn chìm cả chuỗi kinh tế biển (xin nhấn mạnh: cả chuỗi) 4 tỉnh miền Trung, bà lại thốt lên “người VN thì không bao giờ ngồi một chỗ để chờ người khác mang lại việc làm và thu nhập cho mình, cho nên sau sự cố là họ vẫn đi tìm kiếm việc làm”.

Không biết bà Cục trưởng có lợi ích gì về tận những làng biển để điều tra sự thất nghiệp nghề biển như thế nào hay chưa mà vội vàng lạc quan như thế? Tại hội nghị hôm 28-8 do Bộ NN&PTNT chủ trì tại tỉnh Thừa Thiên-Huế, bà Vân công bố thêm thông tin rằng đã xây dựng phần mềm để các đơn vị cập nhật tình hình việc làm của 4 tỉnh bị thảm họa cá chết vào đó. Như vậy thì niềm tin bà có đi về bất cứ làng biển nào thật khó để nên hình dạng.

Nghề biển của ngư dân không phải chỉ là ra khơi đánh cá, nó bao gồm cả hậu cần, đan lưới, vá lưới, cung cấp nước ngọt, dịch vụ lao động, dịch vụ đá lạnh, thực phẩm, nhiên liệu, làm chì và phao cho lưới, đóng máy, thợ gỗ, rồi làm muối, bơm nước cho muối, làm cá khô, hấp cá, làm mắm, chượp mắm... thu hút hàng trăm ngàn lao động và có hàng triệu người phụ thuộc vào kinh tế biển để mưu sinh, làm giàu từ các chuyến cá bán về các chợ xa... Du lịch trong tầm 4 tỉnh cũng bị Formosa tiêu diệt mà riêng Quảng Bình (QB) có 10.000 lao động trực tiếp ảnh hưởng, 36.000 lao động gián tiếp điều đứng.

Bạn bè của tôi làm nhiều lĩnh vực, từ buôn bán đến xây dựng, từ bác sĩ đến kỹ sư. Biển chết, các ngành nghề không liên quan đến biển cũng ảnh hưởng tai hại vô cùng. Người bạn của tôi mở công ty lắp ráp nhôm kính, năm 2015 làm ăn khá khá, năm 2016, các nhà hàng ven biển đua nhau thuê lắp

mái che di động để đón đầu phục vụ du khách, vốn đổ ra ở hàng trăm nhà hàng này rất lớn. Cá chết, anh bạn không thể thu hồi công nợ, lương công nhân lắp mái che di động nợ mấy tháng nay bởi các chủ quán, chủ nhà hàng không kinh doanh được để có tiền trả.

Nhiều chủ nhà trọ ở QB phải chấp nhận cho công nhân trong ngành du lịch hoặc các nghề khác nợ tiền phòng, hoặc giảm giá phòng, bởi công nhân bị nợ lương hoặc mất việc làm, kể sinh nhai bị Formosa dập tắt. Gần 300 khách sạn, nhà nghỉ ở QB trong tình trạng nợ nần chồng chất, công suất buồng giường chỉ bằng 1/10 năm ngoái, có nơi còn tệ hơn là đóng cửa cả quán xá, nhà nghỉ.

Người bán dưa dùng một lần cũng than vãn, khách khứa không về QB, dưa làm ra chẳng tiêu thụ được. Những người mù làm tắm tre để bán cũng điều đứng vì tắm xia rằng bán không chạy như năm ngoái, bởi chẳng có khách khứa về dùng hải sản. Những gì Formosa gây ra thật tai hại khủng khiếp.

Người bán áo quần, chợ búa, giày dép... cũng điều đứng, vì nghề biển thất bát, tiền đâu để ngư dân sắm sanh, tiền đâu để những phận người trong chuỗi thiệt hại mua sắm cho con cái vào năm học mới.

Trên một tờ báo trích lời một học sinh miền cát Quảng Trị rằng: “Con xin ba mẹ đừng bắt con nghỉ học. Con muốn đi học, con muốn đi học...”, cay đắng như thế nhưng bà Cục trưởng Cục Việc làm lại vô cảm thốt lên là “thiệt hại vừa phải”.

Trên thực tế, không chỉ 4 tỉnh này mà các địa phương khác như Nghệ An hoặc Đà Nẵng cũng ảnh hưởng nặng nề. Tại xã Nghi Lộc (Nghệ An) làm nghề nướng cá bán đi khắp nơi, sau khi cá chết do Formosa gây ra, cả xã này “như có đám ma” vì đơn hàng bị cắt, việc làm thất bát.

Đọc lại lời phát biểu của đại biểu Trần Công Thuật trước diễn đàn QH vừa qua để biết nó thiệt hại như

TỪ FORMOSA HÀ TĨNH ĐẾN HSG CÀ NÁ

.....*VietTuSaiGon* 01-09-2016.....

thế nào: “Ảnh hưởng sự cố môi trường đến QB rất nặng nề và hết sức nghiêm trọng, nó kéo lùi sự phát triển của tỉnh, kể cả về kinh tế, xã hội, an ninh trật tự bất ổn định và làm giảm lòng tin của nhân dân. Sự cố này làm cho nền kinh tế QB điêu đứng, lòng dân không yên. Bà con QB rất bức xúc, phần nộ lên án hành động gây ra sự cố môi trường vừa rồi của Formosa”. Ở chính tâm thảm họa mới hiểu hết bao đau đớn do Formosa gây ra, bà Cục trưởng không lẽ vô cảm đến không biết người dân ở đây bị thiệt hại như thế nào? Không lẽ mất biển, đầu gối phải bò đi kiếm ăn, xin xỏ, bán vé số vẫn xem là một nghề nghiệp để nói thất nghiệp không nhiều?

Ông Trương Đình Hòa, Tổng thư ký Hiệp hội Chế biến và Xuất khẩu thủy sản VN cho biết hiệp hội vừa có công văn kiến nghị gửi Chính phủ, Bộ Công thương, Bộ NN&PTNT về thiệt hại sau sự cố môi trường biển tới xuất khẩu thủy sản tại bốn tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Q. Trị và TT-Huế. “Sự cố ô nhiễm môi trường khiến hải sản chết hàng loạt tại bốn tỉnh miền Trung đã ảnh hưởng rất lớn và gây thiệt hại nặng nề, bao gồm cả hoạt động sản xuất cũng như xuất khẩu”.

Hàng loạt công ty xuất khẩu thủy sản đã bị ảnh hưởng tới 60% sản lượng. Theo số liệu thống kê, sản lượng thủy sản khai thác của Hà Tĩnh sáu tháng đầu năm nay giảm 16.000 tấn, Q. Bình giảm 23.600 tấn, Quảng Trị giảm 16.000 tấn và TT-Huế giảm 13.300 tấn so với cùng kỳ. Chỉ riêng tỉnh Quảng Bình, ước tính tổng thiệt hại đến hết tháng 6 là 2.662 tỉ đồng và đến hết năm 2016 là khoảng 4.000 tỉ đồng.

Như vậy không thể nói là “thiệt hại vừa phải”. Khi không cùng nhân dân bung bát cơm chan đầy mồ hôi nước mắt, rất khó để định nghĩa khó khăn vô vàn của ngư dân mà lại thổi vào đó sự lạc quan tô hồng thái quá. Nếu bà Cục trưởng biết như thế nào là việc làm trên cát thì ngư dân có sự đồng cảm sẽ chia, nhưng câu nói của bà đã hất thêm bã cục vào cuộc đời ngư dân vùng thảm họa cá chết khiến người ta không tin vào lời nói phi thực tế này. ◆◆◆◆◆

Câu chuyện biển nhiễm độc, hải sản chết hàng loạt ở biển Bắc miền Trung bởi một cú xả nước rửa ống của Formosa Hà Tĩnh dường như chưa hề nguôi trong nhân dân thì liền sau đó, biển Nam miền Trung cũng chuẩn bị đón thêm một mối họa bởi tập đoàn Hoa Sen Group chính thức đầu tư xây dựng nhà máy luyện cán thép với công suất 16 triệu tấn mỗi năm. Ngoài ra, bờ biển Cà Ná còn gánh thêm 25 cụm cảng và hàng loạt công trình khác. Xem như bờ biển này chính thức bị công nghiệp hóa.

Và chẳng biết chuyện gì xảy ra tiếp theo. Người quan tâm chỉ nhớ một điều là trước đây, phát biểu trong buổi khởi công xây dựng Formosa, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng nói như đinh đóng cột rằng bảo đảm công nghệ xử lý nước thải của Formosa hiện đại hàng đầu thế giới. Và cái hiện đại hàng đầu thế giới mà Thủ tướng Dũng nói đó cũng rất rõ ràng, vì nó quá hiện đại nên xả một phát súc ống thì cả biển miền Trung đi toi! Giờ biết kêu ai, ông Dũng về hưu, bạn “làm người tử tế” rồi!

Tới lượt ông Phúc, ông cũng tuyên bố như đinh đóng cột là phải đảm bảo xử lý nước thải để làm sao “cá có thể bơi được trong nước thải” ! Hay nói như một lãnh đạo Cộng sản là nước thải có thể mức lên rửa mặt được, rửa rau và luộc rau được. Xin lỗi, đây chỉ là tư duy của các lãnh đạo CS, kiểu tư duy của Phạm Văn Đồng rằng một ký rau muống có hàm lượng chất bồ ngàng với một ký lô thịt bò.

Và cũng kiểu lý luận này, có một thời người ta ác ý với nhau bằng kiểu phân biệt người Bắc, người Nam bằng câu chuyện hai anh em kết nghĩa, một người Bắc, một người Nam, họ thân thiết và quý mến nhau đến mức cùng mặc chung một kiểu áo quần, để chung một kiểu tóc, ngày Tết thì mặc chung bộ áo quần màu đỏ, có in hình ngôi sao vàng. Tình bạn của họ tượng trưng cho mối hợp nhất Bắc – Nam chung một nhà. Một tình bạn được xem là mẫu mực và lý tưởng nhất trong lịch sử.

Thế rồi đôi bạn lịch sử này bị tai nạn trên đường sắt Bắc-Nam, vụ tai nạn cũng kinh hoàng ở mức lịch sử. Người ta không tài nào phân biệt đâu là người bắc, đâu là người Nam bởi không còn nhận dạng thân thể được. Cuối cùng, buộc phải làm pháp y, phân tích mẫu gen. Công an đang làm việc thì có một ông mới đi cải tạo về, bán cà rem, đi ngang qua, cũng

dừng lại xem. Nhìn một hồi, ông nói: Cái này dễ như chơi, có chi đâu mà phải phân tích gen cho nó mệt. Nhìn là biết ai Bắc ai Nam liền!”.

Công an nghe vậy quát: “Ông đừng có mà đứng đó nói dóc! Mau đi bán cà rem về nuôi vợ con!”. Ông cà rem tỉnh bơ: “Nếu cán bộ mua hết thùng cà rem cho tôi là tôi chỉ ngay ai Bắc ai Nam! Tôi nói thật chứ không có dóc đâu!”. Ông cán bộ công an nói: “Ông mà chỉ được, tôi mua hết thùng cà rem cho ông!”. Ông cà rem bảo, cán bộ chịu khó mở quần của người chết ra xem đi!”. Ông sĩ quan công an mở quần ra. Ông cà rem chỉ: “Cái anh này là Bắc, còn anh kia là Nam”. Tay công an quát: “Ông giỡn mặt với tôi hả? Nhìn qua một cái rồi nói sàm vậy là được à!”. Ông cà rem tỉnh bơ: “Không có nói sàm, nói có cơ sở luận chứng về sinh học và văn hóa học đảng hoàng. Xác ông Bắc còn dính cọng rau muống ngoài sau mông, xác ông Nam có cái gì đó tựa như miếng thịt bò. Vì ngài Thủ tướng Phạm Văn Đồng nói rằng một ký rau muống bồ ngàng với một ký thịt bò, giá tiền cũng bằng nhau. Nhưng do thói quen, ông Nam chọn thịt bò còn ông Bắc chọn rau muống. Thói quen và văn hóa là thứ mang theo cho đến lúc chết!”.

Câu chuyện kết thúc với tình huống ông cà rem bán hết thùng cà rem nhưng không kết luận ông ấy chỉ đúng hay chỉ sai. Và có vẻ như câu chuyện đó kéo dài mãi cho đến bây giờ, nó không còn nguyên vẹn câu chuyện thời bao cấp mà biến tấu theo nhịp điệu kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa.

Chuyện cán bộ kiểm tra chất thải, nước thải bằng cách lấy tay không vốc lên một vốc rồi đưa lên mũi ngửi, khẳng định biển sạch, cá sạch bằng cách cời áo nhảy xuống biển tắm và cùng nhau ăn cá, chụp hình, quay phim. Hay gần đây là Bộ trưởng Trần Hồng Hà cùng với một đám cán bộ khác cời áo nhảy xuống biển tắm để khẳng định nước đã sạch, đã an toàn. Tất cả kiểu làm việc, trình diễn của họ đều cho thấy thứ tư duy “trực quan sinh động xã hội chủ nghĩa” vẫn còn chiếm vị trí rất lớn trong hệ thống công quyền.

Và dường như khoa học không có chỗ trong các quyết định của hệ thống cầm quyền Cộng sản Việt nam. Mà vấn đề then chốt trong các quyết định từ đầu tư cho đến cải cách vẫn là cảm tính. Chỗ nào ông lớn thấy có

hứng là đưa ra quyết sách, có hứng thì phát biểu, có hứng thì ký cái rụp, cho tiền đầu tư, cho vay vốn, cho làm... Hoàn toàn không cần đến cơ sở khoa học của nó. Bởi nếu có cơ sở khoa học, người ta nhất định phải buộc lòng cân nhắc giữa cái lợi của một tập đoàn với cái lợi của môi trường, của đời sống cả một khu vực.

Bởi muốn nói gì cũng được, nhưng có một vấn đề không thể chối cãi là kinh tế Việt Nam tuy là kinh tế nông nghiệp nhưng mũi nhọn và tiềm lực phát triển của nó vẫn là kinh tế biển. Ngư nghiệp chiếm chỉ số thu nhập rất cao. Và những ngành du lịch hay nuôi trồng thủy sản đều phải dựa lưng vào biển. Một khi biển có vấn đề thì nguyên một dải đất một bên là núi, một bên là biển hình chữ S này sẽ khủng hoảng trầm trọng. Bài học về cú xả thải sục đường ống của Formosa là một bài học xương máu. Tuy nhiên, hình như nó chẳng xi-nhê gì đối với giới lãnh đạo VN thì phải!

Và người ta vẫn tiếp tục cho đầu tư khu công nghiệp gần bờ biển. Trong khi đó, chỉ cần suy nghĩ thấu đáo một chút thì chẳng mấy ai tin rằng nhà đầu tư lại đi chọn những diện tích sát bờ biển để mở nhà máy thép. Bởi giả sử như nhằm mục đích dễ vận chuyển, dễ đưa ra cảng thì cũng không bù nổi khoản khấu hao máy móc và chất lượng sản phẩm mau xuống nước, hoen gỉ vì hơi muối từ nước biển. Chỉ có một hướng duy nhất để người ta chọn nhà máy gần biển, đó là xả thải. Nếu làm nhà máy trong khu vực đồng bằng, lượng chất thải sẽ bị quan sát rất kỹ do nguồn thải là những chất cực độc như cyanua, asen, phenol... Và khi thải nó ra biển thì chỉ cần một đường ống là coi như xong. Bởi xây dựng một hệ thống xử lý chất thải như vậy tốn kém vô cùng.

Và nhà đầu tư chỉ cần bỏ ra lượng tiền bằng một phần ba lượng tiền xử lý nước thải để bôi trơn hệ thống công quyền là coi như mọi việc xong xuôi tất. Và họ đã thành công với lối làm việc này tại Việt Nam. Cho dù là nhà đầu tư nước ngoài hay trong nước gì cũng thế, chỉ cần có tiền bôi trơn là coi như xong mọi việc!

Và, bù vào đó, lối tư duy của lãnh đạo CSVN là lối tư duy đầy cảm tính, không cần luận chứng khoa học. Một kiểu tư duy làm sao để cá bơi trong nước thải hoặc làm thế nào để nước thải có thể dùng rửa mặt, rửa rau, luộc rau, rồi một ký rau muống bỏ ngang với một ký thịt bò... Rất tiếc, vẫn có rất nhiều nhà khoa học, tiến sĩ, phó tiến sĩ, thay vì phản biện, thay vì đưa ra những luận cứ để chứng minh

rằng một ký rau muống cho dù có hô biến kiểu gì thì cũng không thể bỏ bằng một ký thịt bò, hoặc tắm biển và hội nghị thì không thể làm biển sạch... Mà họ chỉ biết ton hót, nịnh bợ và xun xoe giới quan chức để được cho ăn, được vinh thân phì gia.

Đất nước này ngày càng nát bét bởi đám quan chức có lối tư duy thời đồ đá và đám nhà khoa học mang sự thật ra đánh đổi bữa ăn, lấy sự qui gối làm đà thăng tiến. Thực sự, chẳng biết rồi đây sẽ ra sao?!

<http://www.rfvietnam.com/node/3424>

MỘT PHIÊN BẢN KHÁC CỦA FORMOSA TẠI NINH THUẬN

.....Mặc Lâm RFA 07-09-2016.....

Có phải thảm họa chưa chấm dứt?

Trong khi thảm họa Formosa đang còn là vấn đề chưa có lời giải thì Tập đoàn Hoa Sen lại khuấy động dư luận về dự án khu liên hợp nhà máy thép Cà Ná.

Có phải thảm họa chưa chịu chấm dứt trên các vùng biển Việt Nam?

Đó là câu hỏi mà người dân và báo chí đưa ra khi đại gia Lê Phước Vũ, Chủ tịch Hội đồng Quản trị tập đoàn Hoa Sen Group khẳng định với hội nghị cổ đông của Tập đoàn rằng sẽ tiến hành dự án nhà máy thép Cà Ná vì đây là dự án chắc chắn sẽ có lợi cho tập đoàn này.

Ông Lê Phước Vũ cho biết dự án đã được UBND tỉnh Ninh Thuận cấp giấy phép hoạt động, được miễn thuế trong 4 năm đầu và sẽ được cung cấp cơ sở hạ tầng mà không phải trả tiền đền bù cho người dân. Nhà máy được cấp phép 70 năm và quan trọng hơn hết là đã được Thủ tướng Chính phủ chỉ đạo chấp thuận về mặt chủ trương đầu tư vào ngày 27 tháng 8 tại hội nghị xúc tiến đầu tư vào tỉnh Ninh Thuận vừa qua.

Căn cứ trên những tuyên bố của ông Lê Phước Vũ, thì mọi sự xem như đã an bài từ tỉnh tới trung ương, bất kể câu chuyện của Formosa vẫn còn nằm yên thử thách các chính sách hậu Formosa của nhà nước.

Là người dân tộc Chăm tại tỉnh Ninh Thuận, nhà nghiên cứu văn hóa Chăm Inra Sara cho biết sự quan ngại của ông khi nghe tin này:

“Có thể nói đây là một chuyện khủng khiếp đối với tôi, bởi vì Cà Ná nằm trên trục đường giữa Tuy Phong và Ninh Phước, Tuy Phong thuộc tỉnh Bình Thuận và Ninh Phước thuộc tỉnh Ninh Thuận, hai vùng này là vùng văn hóa Chăm cổ truyền từ lâu đời. Vùng Ninh Thuận Cà Ná xưa giờ từ trước hay sau 75 cũng vậy, điều bức thiết nhất của đồng bào là nhu cầu nước, nếu có nước thì người ta giải quyết được rất nhiều vấn đề ở đó như dân sinh,

vấn đề kinh tế, văn hóa... Nếu chặn đường nước của người dân là tàn phá môi trường, mà đây là môi trường sống, môi trường xã hội, văn hóa làng của người Chăm thì nó sẽ ảnh hưởng rất lớn đến văn hóa. Hai vùng văn hóa Chăm lâu đời mà nhà máy lại đặt ở giữa thì sự ảnh hưởng của nó cực kỳ nặng.”

Trong hội nghị cổ đông của tập đoàn Hoa Sen, ông Vũ khẳng định dự án hiện đã được tỉnh kéo đường nước xuống tận nơi và vì vậy vấn đề nước không còn là lớn nữa.

Về mặt kinh tế và môi sinh cũng như nước sinh hoạt cho người dân, TS Lê Đăng Doanh hiện là thành viên của UB chính sách phát triển LHQ, nguyên Giám đốc Viện Nghiên cứu Quản lý Kinh tế Trung ương cho biết những quan ngại của ông:

“Cái dự án của Tôn Hoa Sen về làm thép thì hiện nay đang gây tranh cãi lớn, tôi chỉ có mấy ý kiến thế này. Một là cần phải giám định thật chặt chẽ bảo vệ môi trường và Ninh Thuận là tỉnh khô hạn rất nghiêm trọng, rất thiếu nước. Người dân hiện nay không có đủ nước để sinh hoạt bình thường và cây cỏ ở đấy không đủ nước để sống; vậy một nhà máy thép lớn như vậy lấy nước ở đâu và giải quyết thế nào? Nghe nói là làm ngọt nước biển để sản xuất thép thì đó là một điều chưa hề có tiền lệ và nếu có thì giá thành có thể lên cao.

Điểm thứ hai nữa là hiện nay Việt Nam đã hội nhập rất sâu và ký

kết rất nhiều hiệp định thương mại tự do, và Trung Quốc hiện nay đang quá thừa thép. Công suất thép của họ là 1.200 triệu tấn/năm và họ có nhu cầu phải xuất khẩu một năm là 600 triệu tấn thép. Vậy thì thép của ông Tôn Hoa Sen này có cạnh tranh được với thép của Trung Quốc hay không và trong bối cảnh không cạnh tranh được thì viễn cảnh sẽ như thế nào?”

Lấy nước ở đâu cho nhà máy thép?

Với tình trạng thiếu nước trầm kha của tỉnh Ninh Thuận, việc cung cấp nước từ một nhà máy nước cỡ nhỏ không thể thỏa mãn hết nhu cầu nước cho nhà máy thép này. Và câu hỏi đặt ra: liệu ý tưởng lấy nước biển để làm có khả thi không và nếu không thì tại sao ông Lê Phước Vũ lại dám khẳng định một quy trình chưa từng xuất hiện trên thế giới như vậy, phải chăng còn điều gì phía sau?

Trong một văn bản gửi UBND tỉnh Ninh Thuận, Hoa Sen cho biết CISDI là đơn vị tư vấn thiết kế của Trung Quốc sẽ tư vấn thiết kế cho Tôn Hoa Sen tại Cà Ná. Danh sách những chuyên gia Trung Quốc này có trong văn bản đính kèm.

CISDI cũng chính là công ty tư vấn thiết kế cho nhà máy Formosa Vũng Áng và dĩ nhiên toàn bộ máy móc thiết bị mà công ty mang vào đều đã quá hạn và do Trung Quốc sản xuất.

TS Lê Đăng Doanh cho biết sự lo ngại của ông về chi tiết này:

“Hóa ra công ty tư vấn đã tư vấn xây dựng nhà máy thép Formosa lại tư vấn thiết kế cho Lê Phước Vũ, và đây là điều làm cho tôi rất lo ngại, bởi vì công ty này đã xây dựng công nghệ làm lò cao ướt. Lẽ ra phải làm công nghệ khô để bảo đảm tiêu chuẩn bảo vệ môi trường, thế mà bây giờ ông này làm như thế này. Mới xảy ra chuyện Formosa vừa rồi lại vào đây lần nữa thì tôi rất tha thiết xã hội dân sự các chuyên gia và nhà nước phải giám sát chặt chẽ để tránh một tai họa mới cho đất nước.”

Điều mà báo chí quan tâm nhất chính là Hoa Sen không hề có điều khoản cam kết nào về môi trường

và UBND tỉnh Ninh Thuận cũng không đề cập đến vấn đề này. Bài học Formosa đang làm chính phủ khó xử, vì vậy khi Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đánh giá cao dự án này, phải chăng còn có gì đó khuất tất qua tuyên bố của ông Lê Phước Vũ?

Quan ngại về vấn đề này, PGS-TS Hồ Uy Liêm Chủ tịch Liên hiệp các hội Khoa học và Kỹ thuật Việt Nam cho biết:

“Nói quá sâu vào vấn đề công nghệ thì tôi không nói được, nhưng nhìn chung, nhiều chuyên gia đã nói môi trường chắc chắn là ảnh hưởng. Tuy nó không hại bằng anh Formosa nhưng nói chung, nền công nghiệp nặng hiện nay trên thế giới người ta cứ đẩy máy móc phế thải cho các nước kém phát triển như Việt Nam. Chúng ta lại hứng lấy nền công nghiệp cần nhiều người, nhiều nguyên liệu và gây ô nhiễm. Từ trong thâm tâm, tôi thấy không nên cấp phép cho Tôn Hoa Sen là dự án này.”

Cho đến nay, tôi thấy hầu hết các doanh nghiệp Việt Nam khi làm ăn thì rất khó cạnh tranh với nước ngoài. Khi anh thép này ra thì cũng không cạnh tranh được mà không biết phải xử lý thế nào. Đó là chưa nói anh Tôn Hoa Sen này kiếm đâu ra số tiền như vậy, thế có cần phải bảo lãnh chính phủ hay không? Có rất nhiều câu hỏi đặt ra mà tôi nghĩ là không nên cho phép.”

Về vấn đề tài chính, siêu dự án thép Cà Ná có quy mô lên đến 10,6 tỉ USD hoặc hơn, trong khi vốn tự có của Hoa Sen chỉ có 2.500 tỉ đồng chiếm khoảng 18% tổng vốn đầu tư. Báo Gia Đình và Pháp Luật ngày 7 tháng 9 cho biết tính đến ngày 30-06-2016, tổng nợ phải trả của Tập đoàn Hoa Sen là 5.834 tỷ đồng, trong đó tính riêng các khoản vay nợ tài chính lên tới 4.638 tỷ đồng, chiếm tới 80% tổng nợ vay và chiếm gần 50% nguồn vốn.

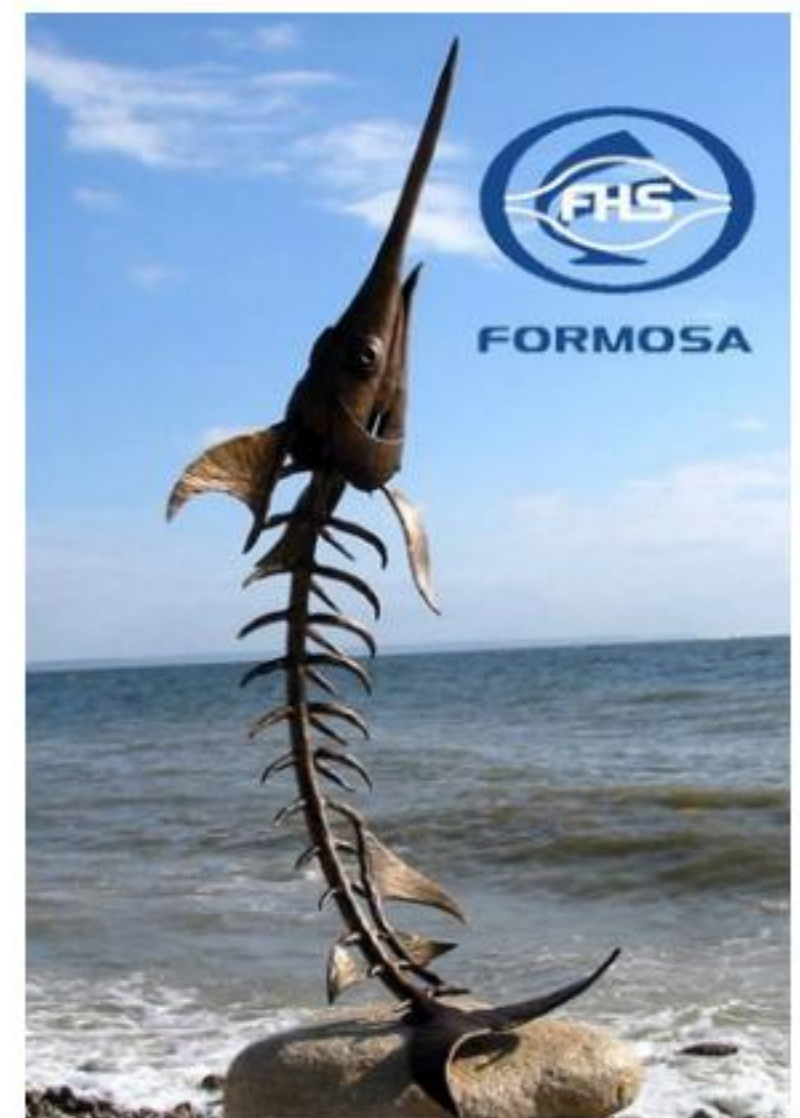
Hàng chục ngân hàng nổi tiếng của Việt Nam đang là chủ nợ của Tôn Hoa Sen, và mới đây nhất báo cáo của Công ty Cổ phần Chứng khoán thành phố HCM tiết lộ Tập đoàn Hoa Sen sẽ không phát hành cổ phiếu. Vậy tiền đầu tư vào dự án

Cà Ná hoặc sẽ đến từ các ngân hàng trong nước hoặc từ đối tác Trung Quốc. Ngân hàng trong nước đang gặp khủng hoảng niềm tin từ Formosa liệu có đủ can đảm bỏ tiền cho Hoa Sen đánh bạc với dự án lỗ nhiều hơn hòa vốn này hay không?

Người ta còn nhớ vụ người dân xuống đường do nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân do Trung Quốc vận hành trước đây xả khói gây ô nhiễm và hàng ngàn người dân đã khóa quốc lộ 1 không thể lưu thông, nếu nhà máy Cà Ná lập lại thì hậu quả sẽ ra sao, nhà nghiên cứu Inra Sara cho biết:

“Nhà máy điện Vĩnh Tân nó cũng nằm gần Cà Ná, vừa rồi xảy ra vụ khói độc nó cũng gây tắc đường rất nghiêm trọng; mà Vĩnh Tân so với nhà máy sắp tới nó chỉ là một dự án nhỏ thôi. Cà Ná là một vùng hiểm trở vừa nhỏ vừa hẹp, mà nếu xảy ra sự cố thì nó càng tác động rất lớn; nếu tắc đường thì không phải một hay hai ngày hay một hai tuần mà có thể cả tháng, nếu xảy ra sự cố nhà máy như ở Formosa.”

Dư luận vẫn theo dõi trong tâm trạng hết sức băng khuâng, không những vì sự nguy hiểm mà người dân ba tỉnh Ninh Thuận, Khánh Hòa và Bình Thuận đang lo lắng, mà còn nỗi lo rồi đây sẽ còn nhà máy nào nữa xuất hiện tại các vùng ven biển miền Nam?

NỖ LO trước dự án nhà máy thép Ninh Thuận

.....*Nhóm Phóng viên RFA từ VN 31-08-2016*.....

Dự án khu liên hợp nhà máy luyện cán thép khổng lồ với công suất trên 16 triệu tấn mỗi năm đang chuẩn bị xây dựng tại hai xã Phước Diêm và Cà Ná, huyện Thuận Nam, Ninh Thuận. Và có thể nói rằng đây là dự án khiến cho nhiều người mất ăn mất ngủ bởi câu chuyện xả độc của Formosa Hà Tĩnh đã làm cho vùng kinh tế Bắc miền Trung sa sút nghiêm trọng. Bây giờ, thêm một dự án thép ở phía Nam miền Trung nữa, xem như cả miền Trung phải gồng lưng chịu đựng chất thải nếu như câu chuyện Formosa tái diễn tại Ninh Thuận.

Bài học Formosa còn đó

Một cán bộ môi trường của tỉnh Ninh Thuận, yêu cầu giấu tên, chia sẻ: *“Nếu mà nói về vấn đề nhà máy thép thì cần phải coi lại chuyện môi trường. Bài học Formosa vẫn còn đó. Cần phải trưng cầu dân ý, để cho người dân họ quyết. Đặc biệt, vấn đề địa chính trị là câu chuyện hết sức nguy hiểm. Và làm sao chúng ta quản lý được chuyện xả thải của họ 24/24 chứ? Vì họ có thể xả lên ra biển. Và vấn đề công nghệ, làm sao phải làm công nghệ khô chứ đừng làm công nghệ ướt nữa. Mà công nghệ khô thì rất tốn kém. Chính vì vậy rất khó. Hơn nữa cán bộ của Việt Nam cũng không đủ trình độ để quản lý, để phân biệt đâu là công nghệ khô, đâu là công nghệ ướt... Mọi việc đều rất nguy hiểm”*.

Vị cán bộ này cho biết thêm rằng dự án lần này do tập đoàn Hoa Sen, một công ty tư nhân kinh doanh và sản xuất tôn thép trong nước bỏ tiền vào đầu tư xây dựng.

Chỉ riêng vấn đề sản xuất thép, đây là một dự án rất lớn với lượng vốn đầu tư lên tới 10 tỉ 600 triệu Mỹ kim, dự tính công suất 16 triệu tấn mỗi năm. Nếu so sánh với Hà Tĩnh thì dự án này lớn hơn nhiều, bởi giai đoạn 1 của dự án thép Formosa tại Vũng Áng, Hà Tĩnh, công suất là hơn 10 triệu tấn mỗi năm.

Theo dự thảo thỏa thuận hợp tác chiến lược với ủy ban nhân dân tỉnh Ninh Thuận, công ty cổ phần tập đoàn Hoa Sen đầu tư dự án khu liên hợp luyện cán thép Hoa Sen Cà Ná–Ninh Thuận. Ngoài ra, tập đoàn Hoa Sen còn dự tính đầu tư thêm bốn dự án hạ tầng khu công nghiệp Hoa Sen Cà Ná–Ninh Thuận gồm: Nhà máy sản xuất xi măng; Nhà máy nhiệt điện–năng lượng tái tạo và một nhóm dự án khai thác khoáng sản, vận chuyển, kho bãi, khách sạn du lịch...

Vị này cho rằng với mức độ đầu tư cũng như quá nhiều hạng mục đầu tư, nguy cơ phá nát môi trường bởi quá trình thi công, gây ảnh hưởng đến địa tầng học và sau đó là vấn đề chiến lược quân sự bị phá vỡ, vùng biển nhạy cảm này dễ dàng bị quan sát bởi các đối tác nước ngoài đến đây hợp tác làm ăn, đặc biệt là các tàu nước ngoài đáp vào khu cảng có trọng tải lớn, có thể chịu được tàu quân sự mà dự án đã nêu là khó tránh khỏi.

Cũng theo vị cán bộ môi trường này, điều khiến ông lo ngại nhất hiện nay là mặc dù dự án sắp sửa thi công nhưng người dân hoàn toàn không có thông tin gì về nó. Chưa có cuộc họp báo hoặc trưng cầu dân ý nào cả. Trong khi đó, mọi rủi ro và tai họa về sau đều do người dân gánh chịu.

Ông Non, một cư dân sống ở Cà Ná, Ninh Thuận, chia sẻ: *“Mình có biết được gì đâu. Mình sợ là nó xả ra cho nước biển dơ dáy, hư hỏng hết môi trường. Tôi ở xa chỗ này, tôi không làm nghề cá nên cũng không ước lượng được mức nguy hiểm của nó. Bởi tôi làm nước mắm nên tôi chưa thể đưa ra ý kiến nào cụ thể... Bây giờ cũng đang rối!”*.

Đó là những gì mà ông có thể biết được từ thông tin nhà nước. Còn theo tìm hiểu của ông thì dự án khu liên hợp luyện cán thép Hoa Sen Cà Ná–Ninh Thuận khi đi vào hoạt động, quy trình sản xuất sẽ

được khép kín từ khâu nguyên liệu đầu vào từ quặng sắt, than, đá, đá vôi... cho đến việc sản xuất thép thành phẩm, bán thành phẩm như thép xây dựng, thép hình, thép chế tạo... và các sản phẩm phát sinh như xỉ măng, điện.

Không dừng ở đây, dự án còn xây cảng tổng hợp quốc tế Hoa Sen Cà Ná–Ninh Thuận với quy mô 25 bến tàu, lưu lượng vận tải hàng hóa 53 triệu tấn mỗi năm, cảng có thể tiếp nhận tàu có tải trọng đến 300,000 mã lực trên tổng diện tích hơn 100 hecta, dùng để làm bến nhập than, xuất thép. Vốn đầu tư của dự án này cần thêm khoảng 804 triệu Mỹ kim.

Theo một giới chức Ninh Thuận cho biết thì dự án của của tập đoàn tôn Hoa Sen sẽ được triển khai trên diện tích đất 1,500 hecta. Hiện chủ đầu tư đang làm các thủ tục để xin cấp phép đầu tư, tiến hành các bước đánh giá tác động môi trường, khảo sát thực địa.

Cán bộ này tỏ ra lo lắng đặt nghi vấn, dự án sắt thép của tập đoàn HSG sẽ triển khai đầu năm 2017. Khi đó, những dự án khu nghỉ dưỡng, du lịch, nổi tiếng nhiều năm nay ở hai xã Phước Diêm và Cà Ná có tiếp tục trụ được nữa hay không? Hàng ngàn gia đình cư dân đang sống bình yên có bị bị lao đao giống như hàng ngàn gia đình người dân ở Vũng Áng, Hà Tĩnh và các tỉnh bờ biển Bắc miền Trung?

Sự bình yên bị đe dọa

Một chủ khách sạn tên Hà, ở Cà Ná, tỏ ra phân vân: *“Người ta chưa có làm cái gì hết, em không biết nó có ảnh hưởng gì không. Người ta chưa có đền bù gì hết, cũng chẳng biết làm chỗ nào nữa, chỉ nghe nói là tôn Hoa Sen nó làm ở đây nhưng nó cũng chưa báo mình biết là nó lấy khu nào nữa. Nghe là lấy tới hai địa điểm, nhưng chưa có thông báo là chỗ nào. Nói chung hiện nay em đang rối mù về thông tin bao giờ họ làm!”*

Chị Hà tỏ ra lo lắng nhớ lại chuyện cũ, năm 2012 Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đến dự lễ khởi công xây dựng dự án gang thép Formosa ở Vũng Áng, lúc đó báo tỉnh Hà Tĩnh viết rằng dự án được

ứng dụng kỹ thuật và các thiết bị tiên tiến trên thế giới về luyện gang, luyện thép và cán thép, đồng thời áp dụng các giải pháp kỹ thuật về tiết kiệm năng lượng và bảo vệ môi trường tốt nhất... Thế nhưng họ chỉ mới súc đường ống thôi thì cả vùng biển Bắc miền Trung đã chết khô từ cá động vật đến thực vật, trải dài trên vùng bờ biển 200km, chim chóc cũng không sống sót nổi.

Chị Hà cho rằng trong bối cảnh hiện tại, ngành xây dựng đang khựng lại, thị trường nhà đất đóng băng, mọi ngành nghề đều trì trệ và lượng thép dư thừa trên thị trường đã chạm trần. Trong khi đó đời sống của người dân ngày càng trì trệ và tụt hậu.

Chỉ cần nhìn vào lượng khách đến trú ngụ ở khách sạn của mình, chị Hà cũng có thể biết được đời sống đang xuống thấp cỡ nào. Giờ lại thêm một khu công nghiệp luyện thép nữa, chị Hà Lắc đầu ngao ngán và kết luận là miền Trung sẽ còn khổ dài dài và đến lúc nào đó không xa, chỉ khoảng một thời gian ngắn nữa thôi, ngư dân Cà Ná sẽ chuyển qua lặn thép thay vì đánh bắt cá ngoài biển. ●●●●●●●●●●

tướng tảo bạo, được cho là có phần không hợp thời vì bài học Formosa đã trả giá quá đắt.

TS Nguyễn Quang A, nguyên Viện trưởng Viện Nghiên cứu Phát triển IDS từ Hà Nội cho rằng, phát triển công nghiệp nặng bằng con đường sản xuất thép là lỗi thời. Theo xu hướng thời đại, làm một dự án thép lớn như thế là thất sách. Thép là ngành sử dụng nhiều nước, nhiều năng lượng, tốn nhiều nước, nhiều năng lượng là hủy hoại môi trường. Ngoài ra dự án tiềm ẩn nhiều rủi ro, vốn đầu tư quá lớn chủ đầu tư sẽ phải sử dụng đòn bẩy để thu hút vốn... người ta bỏ ra một phần nhỏ nhưng xấn một miếng bánh rất lớn, cho nên mức độ mạo hiểm được khuyến khích rất cao, việc này tiềm ẩn rủi ro kinh tế rất cao. TS Nguyễn Quang A phân tích và nhấn mạnh: *"Từ ba phương diện như, thế tôi nghĩ rằng, nếu một nhà quản lý đất nước có đầu óc thì phải dẹp và cấm ngay những dự án như thế chứ không phải khuyến khích thế này thế kia..."*

Tập đoàn Hoa Sen dự kiến triển khai dự án theo 5 giai đoạn từ năm 2017 đến 2031. Theo đó, phân kỳ 1 thuộc giai đoạn 1 được thực hiện từ

nay Nhà nước phải cân nhắc xem xét rất là kỹ, bởi vì xu thế ở trong nước thì đã thừa thép rồi. Xu thế chung của cả khu vực và thế giới thì thép cũng đang dư thừa, và nhất là Việt Nam ở gần Trung Quốc là nước dư thừa thép rất lớn và họ đang tìm mọi cách để xuất khẩu lượng thép dư thừa của họ, làm cho toàn bộ việc cân đối mặt hàng thép ở Việt Nam bị ảnh hưởng rất lớn mà nhà nước đang phải bảo hộ. Cho nên tôi nghĩ là, khi nghiên cứu ý đồ của Hoa Sen thì nhà nước phải rất thận trọng..."

Cạnh tranh với ai?

Đáp câu hỏi về khả năng cạnh tranh của thép Việt Nam với sản phẩm rẻ nhất thế giới của Trung Quốc, đặc biệt khi Hoa Sen dự kiến mở dự án mới và cam kết xử lý nước thải đạt tiêu chuẩn bảo vệ môi trường, tức là chi phí cao cho vấn đề xử lý nước thải. Ông Phạm Chí Cường nhận định:

"Tôi hoàn toàn nghĩ là sự cạnh tranh của Việt Nam với thép dư thừa và giá rẻ của Trung Quốc là một thử thách rất là lớn. Bởi vì Việt Nam phát triển ngành thép trong điều kiện gọi là không có gì thuận lợi, do quặng không có cũng phải nhập, than mỡ để làm ra than cốc cung cấp cho lò cao cũng phải nhập. Cho nên không có ưu thế gì về mặt nguyên liệu để làm ngành thép. Nếu phải nhập tất cả mọi thứ như thế vào đầu tư ban đầu, trong khi Trung Quốc dư thừa công suất, họ đã có những liên hợp cực lớn rồi, đã sản xuất và khấu hao từ lâu rồi thì việc cạnh tranh của Việt Nam là điều hết sức khó khăn. Hiện tại nhà nước buộc phải ra những chính sách tự vệ và bảo hộ cho ngành thép trong nước, đánh thuế rất cao đối với những loại thép xây dựng, tôn mạ màu... Tôi cho rằng thế hiện sự cạnh tranh của mình là rất khó khăn..."

Giả dụ Dự án được thực hiện và Hoa Sen đạt tới công suất 16 triệu tấn thép mỗi năm, thì vấn đề giá thành cạnh tranh với thép Trung Quốc là khó khả thi, nhất là khi Hoa Sen bảo đảm không gây ô nhiễm môi trường, hay nói cách khác, chi phí cao cho vấn đề xử lý nước thải,

PHẢN ỨNG TRÁI CHIỀU về siêu dự án thép Ninh ThuậnNam Nguyễn RFA 31-08-2016.....

Thảm họa môi trường do nhà máy thép Formosa gây ra cho 4 tỉnh ven biển Bắc Trung Bộ chưa khắc phục được, nhưng vào ngày 25-8-2016 vừa qua Bộ Công thương lại bổ sung một dự án thép công suất 16 triệu tấn năm ở ven biển tỉnh Ninh Thuận vào quy hoạch phát triển hệ thống sản xuất và hệ thống phân phối thép giai đoạn 2020-2025.

Xu hướng lỗi thời

Dự án mang tên "Khu liên hợp luyện cán thép Hoa Sen Cà Ná-Ninh Thuận" do Tập đoàn Hoa Sen của doanh nhân Việt Nam làm chủ đầu tư đang chờ giấy phép. Với tổng vốn đầu tư dự kiến hơn 10 tỷ USD và sử dụng 1.500 héc-ta đất ven biển để sản xuất thép là một ý

2017-2018 dự kiến sử dụng 240 ha đất, công suất 1,5 triệu tấn thép mỗi năm và chính thức sản xuất từ năm 2019. Cùng với khu liên hợp gang thép, Tập đoàn Hoa Sen đồng thời triển khai các dự án thành phần bao gồm: Dự án đầu tư hạ tầng Khu Công nghiệp Hoa Sen Cà Ná; Dự án đầu tư Cảng tổng hợp quốc tế Hoa Sen Cà Ná.

Giới chuyên gia ngành thép nhận diện như thế nào về Dự án Khu liên hợp luyện cán thép Hoa Sen Cà Ná-Ninh Thuận. Trả lời Nam Nguyễn vào tối 30-8-2016, ông Phạm Chí Cường chủ tịch Hội khoa học kỹ thuật đúc-luyện kim Việt Nam, nguyên Chủ tịch Hiệp hội Thép Việt Nam từ Hà Nội nhận định:

"Theo tôi, trong giai đoạn hiện

ĐỀ CỬ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM

—Nguyễn Tiến Trung 02-09-2016—

chất thải kể cả khói thải.

Tại Hội nghị xúc tiến đầu tư vào tỉnh Ninh Thuận sáng 27-8 với sự hiện diện của Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc, ông Lê Phước Vũ Chủ tịch Tập đoàn Hoa Sen cam kết không để một giọt nước thải nào chưa qua xử lý chảy ra biển. Rất hùng hồn, ông Vũ cố gắng thuyết phục là sẵn sàng ký kết với đại diện chính phủ về việc đóng cửa nhà máy và bàn giao toàn bộ tài sản cho nhà nước nếu vi phạm qui định bảo vệ môi trường.

Trong giai đoạn 1 năm 2017-2018, Dự án thép Hoa Sen Ninh Thuận mới chỉ triển khai trên diện tích 240 ha, nhưng theo dự án đầy đủ Hoa Sen xin thuê tới 1.500 ha đất ven biển. Có ý kiến cho rằng, vấn đề quyền sử dụng đất ven biển chính là lời giải đáp cho dự án quá khổ của một tập đoàn tư nhân Việt Nam, nhất là hiện nay sản xuất thép và xi măng là những mặt hàng khó đem lại lợi nhuận.

Nhà phản biện, TS Nguyễn Quang A nhận định: *“Những doanh nghiệp mà phát lên ở Việt Nam đều là ăn vào chênh lệch của đất, tức là chiếm đất với một giá rất là rẻ, xong rồi đầu tư một chút, rồi biến nó thành đất công nghiệp, đất định cư và lúc ấy có thể là một vốn năm bảy chục lời... Tôi nghĩ là những dự án như thế chuyện tận dụng đất đai ở Việt Nam là hiển nhiên.”*

Ninh Thuận là một tỉnh nghèo, cho nên chính quyền địa phương làm mọi cách để mời gọi đầu tư hầu cải thiện tăng trưởng kinh tế. Một dự án Khu liên hợp luyện cán thép Hoa Sen Cà Ná cùng cảng nước sâu trên diện tích 1.500 ha, khiến liên tưởng tới Khu liên hợp gang thép Formosa và cảng nước sâu Sơn Dương trên diện tích đất và mặt nước tổng cộng 3.300 ha.

TS Nguyễn Quang A nói rằng, chính quyền chỉ nghĩ đến tiền, nhà máy lọc dầu Dung Quất ở Quảng Ngãi và nhà máy thép Formosa Vũng Áng Hà Tĩnh đã thể hiện sự sai lầm vô cùng lớn. Nay lại đến Ninh Thuận cũng đang hồ hởi đi theo vết xe đổ, xúc tiến một dự án sai lầm không kém.

+++++

Vụ án mạng ngày 18/8 giết chết ba quan chức cao cấp, trong đó có bí thư của tỉnh Yên Bái, đã gióng lên hồi chuông báo động đối với Đảng Cộng sản Việt Nam. Theo tôi, đó là một trong những chỉ dấu quan trọng cho thấy sự tan rã sắp tới của ĐCSVN.

Sức mạnh để một đảng chuyên chính như đảng cộng sản có thể cai trị một quốc gia gần 100 triệu dân như Việt Nam chính là “tinh thần kỷ luật tự giác, ý thức tổ chức nghiêm chỉnh của cán bộ đảng viên” (Hồ Chí Minh). Thế nhưng, ý thức tổ chức kỷ luật đó đang phai nhạt nhanh chóng.

Trong vụ án mạng ở Yên Bái, dù hung thủ thực sự là ai, thì nó cũng cho thấy các đảng viên CS không tin vào kỷ luật đảng cũng như pháp luật có thể đem lại công bằng hoặc giải quyết bất đồng giữa họ. Cuối cùng thì bạo lực đã được dùng đến.

Mâu thuẫn nội bộ

Thế lực thù địch của đảng cộng sản không phải chỉ là nhân dân Việt Nam nữa, thể hiện qua việc nhà cầm quyền vẫn hạn chế các quyền công dân căn bản nhất, mà còn là chính các đồng chí của họ.

Lý do đầu tiên, nói theo kiểu dân dã là “ghế thì ít mà đít thì nhiều”, dẫn đến tranh chấp quyền lợi, chức tước giữa các phe phái. Ngày 18-7, ông Lê Như Tuấn, Giám đốc Sở Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn Thanh Hóa, trước việc có đến tám người phó, đã đề nghị tách tỉnh Thanh Hóa thành ba tỉnh mới đủ ghế cho các quan ngồi.

Lý do thứ hai, cấp dưới không còn phục tùng cấp trên như trước nữa. Thời bây giờ, hơn chức nhau không phải do có tài năng hay có nhiều đóng góp hơn mà phụ thuộc vào mức độ chịu chung chi, chịu chạy, hoặc do có quan hệ. Chẳng ai phục cấp trên của mình vì cấp trên chi nhiều tiền hơn để mua chức hoặc là con cháu của ai đó.

PGS.TS Nguyễn Hữu Tri, Viện phó phụ trách Viện Xã hội học và Khoa học quản lý, nguyên Viện trưởng Viện Khoa học Hành chính, Học viện Hành chính Quốc gia, thậm chí đã đề nghị: “Cần luật hóa chạy chức chạy quyền”. Nghĩa là công khai bán đấu giá chức tước để còn... thu ngân sách. Đại biểu Quốc hội Đặng Thuần Phong thì đã nói công khai nhiều lần về cơ chế bổ nhiệm cán bộ là “Nhất hậu duệ, nhì tiền tệ, ba quan hệ, bốn trí tuệ”.

Ngày 8-3, Thiếu tướng Phan Anh Minh, Phó giám đốc Công an TP. HCM, khi bị cấp trên truy vấn tại sao

công an ít phát hiện án tham nhũng, đã không ngần ngại “bật” lại cấp trên bằng cách cho báo chí biết về Chỉ thị 15 của Bộ Chính trị là công an không được phép trình sát đảng viên, còn “bản kê khai tài sản mang tính hình thức”. Tướng Minh lúc đó có lẽ đã nhìn ra cấp trên của mình chỉ là một đám đạo đức giả.

Lý do thứ ba là lợi ích rất khác biệt giữa các ngành và các vị trí trong cùng một ngành. Một sỹ quan an ninh từng than thở với người thân của tôi, đại ý rằng ngành thuế, hải quan có nhiều cơ hội ăn hối lộ, làm giàu nhanh, nhưng khi dân phần uất vùng lên thì ngành an ninh lại phải ra đàn áp và hứng chịu sự phẫn nộ của dân.

Cùng là sỹ quan quân đội, công an, nhưng bộ phận đi làm kinh tế thì nhàn hơn, giàu hơn là bộ phận phải trực tiếp chiến đấu, xa vợ xa con. Đó là chưa kể đến ngành “quốc sách hàng đầu” là giáo dục thì lương giáo viên rất thấp, lại còn bị cấm cản dạy thêm, và cũng không được cấp đất cấp nhà như bên quân đội.

Từ ba lý do và vài ví dụ nêu trên, ta có thể thấy TS Nhị Lê, Phó TBT Tạp chí CS, rất có lý khi nói: “Một số tổ chức đảng là tập hợp những củ khoai tây trong cái bao tải. Cắt cái dây 1 cái là nó bung ra mỗi củ khoai tây lẫn một góc”. Ông Nhị Lê cũng nhấn mạnh: “Lợi ích phồn thịnh, bè cánh trong Đảng là những u bướu ác tính, hay nói cách khác, là những cục nghẹn mạch, nếu không kịp thời chữa trị thì Đảng sẽ bị đột quy”. Ý thức chấp hành kỷ luật, tôn trọng nguyên tắc cấp trên cấp dưới trong 1 tổ chức chính trị không còn thì chuyện tổ chức đó tan rã chỉ là vấn đề thời gian.

Mâu thuẫn với dân

Sự việc gây phẫn uất trong dân thì quá nhiều, không thể kể hết. Ngay cả đọc báo chí chính thống trong nước thì hầu như ngày nào cũng có tin tức tiêu cực để dân không còn tin vào năng lực của các lãnh đạo đảng CS.

Thực phẩm bẩn tràn lan, sưa cao thuế nặng, nợ công ngập đầu, án oan sai, ô nhiễm môi trường, giáo dục bất cập, xây công trình ngàn tỉ lãng phí...

Mới đây, sau cơn mưa ngày 19-8 tại Hà Nội và ngày 26-8 tại Sài Gòn, đường phố đã thành sông như lời một bài hát của nhạc sỹ Trịnh Công Sơn: “Phố bỗng là dòng sông uốn quanh”. Người dân thậm chí còn bắt được cá trên đường phố. Địa điểm quan trọng chiến lược như sân bay Tân Sơn Nhất cũng bị ngập. Cầu Tân

Kỳ Tân Quý ở quận Bình Tân cũng sập. Hình ảnh cây cầu sập chỉ sau một trận mưa cũng là đại diện cho lòng tin của dân vào sự liêm chính của các lãnh đạo đảng cộng sản.

Hiện tượng nhiều người sử dụng Facebook bày tỏ sự hả hê trước cái chết của ba quan chức ở Yên Bái cho thấy rõ tình thế nguy hiểm của các lãnh đạo đảng CS khi chỗ dựa cầm quyền là lòng dân hết sức bấp bênh.

Con tàu đắm

Cũng trong ngày 26-8, một đảng viên cộng sản lão thành là ông Võ Văn Thôn, nguyên giám đốc sở tư pháp TPHCM, cựu tù Côn Đảo, đã thông báo từ bỏ đảng tịch. Lý do là chi bộ đảng của ông Thôn quyết định kỷ luật ông là vì ông “dám” ra ứng cử đại biểu quốc hội khi chưa được cấp ủy phân công hay đồng ý.

Tôi rất vui cho ông Thôn vì đó là một quyết định sáng suốt, không ai muốn ở lại trên một con tàu đang đắm, vì con tàu đó dám húc vào khối đá ngầm gần 100 triệu dân Việt Nam.

Ngày 26-27/3/2015, gần chín mươi ngàn công nhân công ty Pou-Yuen đình công đã buộc được các lãnh đạo ĐCS ngồi xuống đàm phán và chấp nhận yêu sách của công nhân là sửa đổi lại điều 60 luật Bảo hiểm Xã hội. Chắc chắn sẽ đến lúc gần 100 triệu dân VN làm được chuyện buộc các lãnh đạo CS ngồi xuống và làm lại HP mới thật sự chuẩn mực để bắt đầu nền dân chủ cộng hòa. Do đó, các đảng viên cộng sản cũng như các lãnh đạo đảng nên suy ngẫm thấu đáo về tương lai của chính mình, của gia đình mình, của đảng mình, cũng như của đất nước.

Phương thuốc tránh đột quy

Chế độ dân chủ minh bạch, có kiểm soát và cân bằng quyền lực sẽ giúp loại trừ tham nhũng, lãng phí, thất thoát. Từ đó có thêm ngân sách cho các lực lượng vũ trang, tránh những tai nạn chết người như vụ rơi máy bay L-39 quá cũ kỹ ở Phú Yên hôm 26/8 vừa qua. Các sỹ quan quân đội, CA nên suy nghĩ về điều này.

Phương hướng tốt đẹp nhất cho các lãnh đạo đảng cộng sản hiện nay chính là ngồi xuống bắt tay nói chuyện với các lực lượng dân chủ thực sự ôn hòa, thiện chí, thực tâm muốn đoàn kết dân tộc để cùng nhau xây dựng lại đất nước trên nền tảng pháp luật chuẩn mực, chấm dứt vĩnh viễn sự thù địch trong lòng dân tộc.

Nền pháp luật chuẩn mực đó cũng chính là để bảo vệ tính mạng, tài sản hợp pháp của các đảng viên CS, tránh đổ máu, trả thù hay nội chiến. Điều mà đại thể người dân VN đều mong muốn. ■■■■■■■■■■■■

THẨM SÁT YÊN BÁI

Điềm rất xấu về cuộc khủng hoảng mới trong đảng

—Phạm Chí Dũng 30-08-2016—

Đồ thị gia tốc biến động xã hội - chính trị kéo theo biến động chính trị - xã hội ở Việt Nam đã tăng dần rồi tăng đột biến trong 4 năm qua, với đỉnh gần nhất mang tên “Thẩm sát Yên Bái”.

Giờ đây khi xâu chuỗi lại quá khứ không quá xa, chúng ta có thể tự hỏi rằng phải chăng sự kiện “người anh hùng áo vải” Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng đầu năm 2012 - dùng súng hoa cải và mìn chống trả đoàn cưỡng chế đất đai Hải Phòng - đã thắp lên một điềm báo đen tối cho cuộc xung đột nội bộ đảng triền miên sau đó?

4 năm: Từ dân bắn quan chuyển hóa quan bắn quan

Sáu tháng sau vụ Đoàn Văn Vươn, Hội nghị trung ương 6 của đảng cầm quyền nổ ra trận đấu đá quyền lực cạn tàu ráo máng đầu tiên sau nhiều năm sóng yên bể lặng. Cũng là lần đầu tiên, những thủ lĩnh phe đảng như Trương Tấn Sang và Nguyễn Phú Trọng sử dụng thủ pháp “đánh hội đồng” nhằm xử lý dứt khoát một đồng chí của mình - Nguyễn Tấn Dũng - khi đã nhận ra nguy cơ không còn trù tượng về “sự tồn vong của đảng”. Thế nhưng lịch sử đảng khi đó vẫn chưa phải là một ca khúc khải hoàn, mà đã chuyển những giọt nước mắt cay đắng của Đoàn Văn Vươn đến rì rì trên khóe mắt mờ đục của tổng bí thư Việt Nam.

Có khác chăng với bóng đêm trong đảng là nước mắt sáng rõ của kẻ anh hùng bị sa vào vòng lao lý. Nhưng chính hành động tựa như “hào hán Lương Sơn Bạc” của Đoàn Văn Vươn lại dẫn đến lời cảnh cáo thứ hai cho chế độ cầm quyền: Đặng Ngọc Viêt.

Tháng 9-2013, Thái Bình bùng lên vụ dân bắn quan: phần uất tốt độ vì bị đền bù đất đai quá tệ và còn bị cưỡng chế thô bạo, một nông dân tên Đặng Ngọc Viêt đã dùng súng ngắn bắn thẳng vào một số quan chức tỉnh này, sau đó tự sát. Sự kiện chấn động này bùng nổ không chỉ

trong công luận quốc nội mà cả trên mặt truyền thông quốc tế.

Chỉ ít tháng sau đó, vào đầu năm 2014, xã hội và chính giới bất chợt ồn ào về một vụ “tự sát” khác: Thượng tướng Phạm Quý Ngọ, Thứ trưởng bộ Công an. Những cuộc thăm dò bỏ túi về dư luận xã hội cho thấy kết quả ngược chiều với huấn thị của tuyên giáo và công an rằng tướng Ngọ đã bị ung thư mà chết. Vào lúc ấy, cuộc xung đột quyền lực giữa phe đảng và phe chính phủ tạm lắng để chuẩn bị cho giai đoạn tiếp theo sôi động hơn nhiều vào cuối năm 2014.

Từ giữa năm 2014, một số người ngỡ ngàng khi nghe việc Nguyễn Bá Thanh, nhân vật được Tổng bí thư Trọng rút từ Đà Nẵng ra trung ương để ngấp nghé một cái ghế trong Bộ Chính trị kiêm Trưởng ban nội chính trung ương, phải đi nước ngoài điều trị với một căn bệnh gần tương tự tướng Phạm Quý Ngọ: ung thư.

Tiếp đến là cả nông dân cũng biết đến nội tình bực võ của đảng. Đến cuối năm 2014, bất chấp hai cơ quan tuyên giáo trung ương và ban bảo vệ chăm sóc sức khỏe cán bộ trung ương ra sức trấn an và định hướng dư luận, cái chết của ông Nguyễn Bá Thanh vẫn ập đến, một phần được xác nhận bởi một trang mạng thỉnh linh nổi loạn và thu hút hầu như toàn bộ sự chú ý của cả nước lẫn quốc tế: Chân Dung Quyền Lực.

Cho tới giờ, mặc dù nhiều người vẫn nghi ngờ Chân Dung Quyền Lực được hậu thuẫn bởi nhóm ủng hộ “đồng chí X”, nhưng có lẽ rất ít người biết nó thực sự thuộc về ai.

Sự ra đi của Trưởng ban Thanh là “quả báo” thứ hai sau cái chết đầy nghi ngờ của Thứ trưởng Ngọ. Hội nghị trung ương 10 vào tháng Giêng năm 2015 với đỉnh cao chói lọi của Nguyễn Tấn Dũng đã đưa phe đảng vào một tâm thế đảo điên: trước Đại hội XII chưa đầy một năm, cả Nguyễn Phú Trọng, Trương

Tân Sang, Nguyễn Sinh Hùng, Tô Huy Rứa, Đinh Thế Huynh... đều có nguy cơ phải ra đi nếu không quyết liệt thực thi “biện pháp thời chiến”.

Những thủ đoạn tranh chấp quyền lực trước và trong Đại hội XII cũng đã được “nâng lên một tầm cao mới”, kinh khiếp hơn nhiều. Lần này không chỉ là đơn thư tố cáo được gửi theo đường nội bộ, mà quá nhiều vụ việc nội bộ được những bàn tay bí ẩn tung lên mạng xã hội.

Thậm chí nửa năm trước Đại hội XII còn suýt xảy ra một vụ “bị ám sát” : Bộ trưởng quốc phòng Phùng Quang Thanh. Dẫu sau đó tướng Thanh vẫn trở về Việt Nam an toàn, nhưng lại bị biệt tích trong “Thành”, kéo theo vô số đồn đoán về các vụ bắt bớ và thanh trừng “tạo phản” với số lượng lớn trong nội bộ đảng.

Để tiếp nối, tuy giành được thắng lợi gần như tuyệt đối tại Đại hội XII, không khí bình yên giả tạo trong đảng cũng chỉ kéo dài thêm được khoảng 7 tháng.

Bốn năm sau sự kiện Đoàn Văn Vươn, sân khấu chính trị công khai tẩm máu: tháng 8-2016, Chi cục trưởng kiểm lâm tỉnh Yên Bái dùng súng ngắn nã thẳng vào hai quan chức bí thư tỉnh và chủ tịch hội đồng nhân dân tỉnh này, sau đó được tường thuật là “tự sát” với một viên đạn không phải vào thái dương hay dưới cằm mà trở từ gáy ra trước (!). Cả ba đều tử vong nhanh chóng và đều được khám nghiệm nhanh không kém. Có thể ghi nhận đây là lần đầu tiên từ năm 1975 đã xảy ra vụ quan chức bắn chết nhau hàng loạt như thế.

Trước đây, thỉnh thoảng cũng xảy ra một vụ quan chức bắn nhau, nhưng chỉ ở cấp thấp (chủ yếu cấp xã). Còn giờ đây, cái chết đến với cả giới quan chức cao cấp - những chân đứng trong Ban chấp hành trung ương đảng.

4 năm. Từ dân bắn quan đã chuyển thành quan bắn quan.

Khủng hoảng mới: Sẽ không quan chức nào an toàn

Chỉ vài ngày trước vụ thảm sát Yên Bái, Quốc hội đã họp bàn về

Luật cảnh vệ. Theo đó, khá nhiều “yếu nhân” như nguyên tổng bí thư, nguyên ủy viên Bộ Chính trị, và đương nhiên tất cả các ủy viên Bộ Chính trị hiện nay đều được đặc ân có cảnh vệ bảo vệ. Trong cuộc họp bàn này, đã hiện rõ nhu cầu “tha thiết được bảo vệ” - không phải như một thời trang quyền lực, mà là một thực tế cần thiết.

Ngay sau vụ Yên Bái, dân chúng Việt lại phải chuẩn bị tinh thần để đón thêm một khoản thuế nữa - dành cho việc bảo vệ các nhân vật lãnh đạo không chỉ cấp trung ương mà ở cả cấp địa phương.

Bây giờ thì không một quan chức nào còn an toàn. Ở Việt Nam, không một địa phương nào là không có mâu thuẫn, thậm chí nhiều chính quyền địa phương nổ ra xung đột nội bộ rất nặng nề, đặc biệt về quyền lực và lợi ích nhóm. Sau vụ quan chức bắn nhau ở Yên Bái, điều chắc chắn sẽ xảy ra là nhiều quan chức ở nhiều tỉnh thành khác sẽ đòi có cơ chế cảnh vệ bảo vệ cá nhân họ, đồng thời sẽ ban hành cơ chế kiểm tra vũ khí, chất nổ... tại những cuộc họp quan trọng của thành/tỉnh ủy, ủy ban nhân dân tỉnh/thành, thậm chí xuống cả cấp quận/huyện... Không khí họp hành sẽ bước vào thời chiến.

“Vừa nghe tin trên mạng về mấy đồng chí bị bắn ở Yên Bái, đến chiều không khí cơ quan bọn này nặng nề phát sợ luôn. Bên ngoài thì bảo vệ cùng cảnh sát được tăng cường gấp đôi, soát xét từng người vào công, bên trong mọi người im re như không biết gì, nhưng cứ lăm lét nhìn nhau xa cách chưa từng thấy...” - một cán bộ thuộc một cơ quan kiểm tra đảng địa phương thổ lộ.

Bây giờ thì không còn quan chức nào an toàn. Nghe nói trước vụ thảm sát Yên Bái, ông Đỗ Cường Minh còn dự họp với dân lãnh đạo tỉnh và xưng hô với nhau theo đúng điều “đồng chí”. Nhưng những phát đạn lạnh lùng và quả quyết sau đó đã xác quyết ranh giới cuối cùng: tình đồng đội và từ “đồng chí” xưng hô cửa miệng với nhau đã bị hất tuột vào vô thức, để thay bằng một ý chí sẵn sàng thanh trừng và diệt

trừ nhau. Điều được gọi là “nhân học chính trị” ở Việt Nam đã tiếm cận giới hạn bùng nổ súng đạn.

Bây giờ thì không còn quan chức nào an toàn. Thậm chí với một số “đồng chí ủy viên Bộ Chính trị”, phương án chuyển đổi chỗ ngủ đêm có thể trở thành một nhu cầu chính trị - tương đương với nhu cầu ăn uống.

Phía trước còn cả một con đường “không biết đến cuối thế kỷ này có được chủ nghĩa xã hội hoàn thiện ở Việt Nam hay không” như Tổng Bí thư Trọng mong ước. Sẽ còn vô số cuộc xung đột và tranh giành quyền lực lẫn tiền bạc ghê gớm trong “chuyến tàu vét”, giữa các nhóm quyền lực - lợi ích mới và cũ, cùng bắt bớ nội bộ sẽ gia tăng. Chủ nghĩa đa trung tâm quyền lực cũng từ đó sẽ sinh sôi nảy nở bằng xu thế chia rẽ và cát cứ như lũ quét không cách nào cản được. Sẽ ngày càng nhiều quan chức tự nguyện nghỉ hưu sớm. Sẽ tấp nập quan chức theo gương nữ doanh nhân Nguyễn Thị Nguyệt Hường để nhập quốc tịch Malta hoặc một quốc tịch nào đó đủ để thoát thuế và thoát thân. Sẽ ngày càng lộ rõ lớp quan chức công khai “đặt vé” và lên máy bay hướng đến trời Tây, không một lần ngoái lại quốc tịch Việt. Để lại cuộc khủng hoảng kinh tế và khủng hoảng xã hội trong một đất nước gần như cạn kiệt tài nguyên và bị phá phách tan hoang...

Thảm sát Yên Bái đã báo trước một cái điềm quá xấu như thế: cuộc khủng hoảng nội bộ đảng từ bán công khai trước đó chuyển sang một giai đoạn mới - thể công nhiên và mãnh liệt theo cách “không cho chúng nó thoát”.

Sẽ không còn một quan chức nào an toàn. Thời thế đảo điên. Chuyện gì cũng có thể xảy ra!

Làm sao ngăn được đà suy thoái về văn hóa

.....Phan Hồng Giang 02-09-2016.....

Văn hóa đã bắt đầu suy thoái từ rất lâu

Tôi nhớ đầu thập niên 70 của thế kỷ trước, khi miền Bắc đang “vững bước đi lên chủ nghĩa xã hội”, người dân Tràng An đã than phiền về nạn càn quấy của đám trai trẻ mặc quần ống tuýp, để tóc dài khiến các quý thanh niên “Cờ đỏ” đông nhan nhản ở Bờ Hồ phải thủ sẵn kéo lăm le cắt ống quần, cắt tóc dài để dạy chúng bài học vỡ lòng về... phép ứng xử văn hóa (!)

Tôi nhớ cũng vào những năm đó, nhà văn Nguyễn Khải kể chuyện có lần ông đi xem phim ở rạp Bắc Đò, Hàng Giấy. Khi đèn đã tắt, phim đã bắt đầu chiếu, thấy mấy cậu choai choai ngồi hàng phía trên nói chuyện rào rào, phì phèo thuốc lá, ông bèn khế khàng nhắc nhở: “Các cháu tắt thuốc đi nhé!”. Bất ngờ ông nghe thấy giọng nạt nộ: “Này thằng già, liệu mà câm mồm đi!” và các mẩu thuốc cháy dở tới tấp bay vào người ông. Không một ai lên tiếng bênh vực ông. Ông đành phải câm mồm thật, nếu không muốn bị khủng bố tiếp. Nhà văn ngậm ngùi đúc kết: “Thời nay, cái Thiện đã chịu thua cái Ác”!

Thời ấy người ta cũng đã từng đâm chém nhau vì va chạm... xe đạp. Các vị cán bộ nhà nước mặc đại cán nghiêm chỉnh cũng đã từng không kiêng dè, to tiếng cãi vã so bì nhau từ lạng chề, bao thuốc đến chiếc vành, chiếc lốp hay chục cái nan hoa mua theo sổ căng-tin cơ quan, chưa nói đến cuộc “đại chiến” vì phiếu mua xe đạp phân phối hay những căn phòng nhà tập thể không khép kín...

Thời ấy đã lan truyền trong dân gian câu khái quát về mối quan hệ người-người còn đúng tới tận giờ: “*Nhất thân, nhì thế, tam chế* (chế độ), *tứ tiêu* (tiêu chuẩn), *ngũ liễu, lục đá* (cùng lắm thì dở nắm đấm!)”. Hay câu về khá thật thà nôm na: “*Tiền là tiên là phật / Là súc bất tuổi trẻ / Là súc khỏe tuổi già / Là cái đà tiến thân / Là cán cân công lý / Tiền là hết ý*”!

Vài dòng gọi là “ôn nghèo gọi khổ”, hoài niệm thời bao cấp để cùng nhau từ bỏ ảo tưởng: Khi *chia đều* sự nghèo túng, chúng ta có thể xây dựng được một nền văn hóa đầy ắp *tình người*. Và đành phải thừa nhận rằng văn hóa chúng ta thực ra đã có dấu hiệu suy thoái từ rất lâu.

Thực trạng suy thoái văn hóa hiện nay

Không phải tôi không nhìn thấy những “việc tử tế” trong đời sống

chúng ta hiện nay: những tấm gương làm việc hiệu quả, bất chấp hiểm nguy để kiềm chế tội phạm, vượt khó khăn cứu chữa bệnh hiểm nghèo, vật vã mang con chữ lên vùng cao, nhường cơm sẻ áo với người bất hạnh... Tôi vẫn tin trước sau gì thì cái tốt, cái đẹp cũng sẽ trở thành nét chủ đạo trong cuộc sống.

Nhưng để sớm đạt tới điều mong muốn đó, chúng ta không thể ru ngủ nhau bằng những lời khen. Hãy đừng vội hài lòng mà cùng hướng sự chú ý đến những mặt tối, dần loại bỏ cái xấu để tự hoàn thiện.

Từ mấy thập niên gần đây, không ai không cảm thấy văn hóa –tôi muốn nói đến văn hóa đạo đức xã hội– đang mỗi năm lại càng thêm lao dốc, chưa hề thấy có điểm dừng. Nhiều người thường nhắc đến những thói xấu dễ nhận thấy ở người Việt như thói ham chuộng hư danh, thói say mê bia rượu, ăn nhậu đánh chén; thói liệt dây thần kinh xấu hổ khi chen lấn xô đẩy nhau, tranh tài lộc, giành nhau miếng ăn; thói quen bắt chước đua đòi, “con gà tức nhau tiếng gáy”... Những nhận xét “bất bệnh” này đều đúng.

Tuy nhiên, dưới góc nhìn của tôi, xin mạo muội tạm nêu ra 4 biểu hiện, theo tôi là rõ rệt hơn cả của tình trạng suy thoái trên. Đó là: *Đồng tiền bất chính; Bạo lực lên ngôi; Giả dối thắng thế; Con người vô cảm*.

Đồng tiền bất chính. Đồng tiền không có gì xấu. Bản thân nó là một thành tựu lớn của văn minh nhân loại. Nhưng kiếm tiền bằng cách giẫm đạp lên lợi ích của cộng đồng mới thực sự là đáng chê trách.

“*Sống chết mặc bay; tiền thầy bỏ túi*”. Lời nhận xét sỗ sàng này đã trở thành phương châm ứng xử của vô số người trong xã hội. Người nuôi heo sẵn sàng tiêm thuốc mê, bơm nước lã để tăng trọng lượng con vật khi bán hầu kiếm thêm lợi nhuận, bất chấp tác hại. Người nông dân vốn hiền lành bỗng biết dành riêng cho mình khoảnh vườn chè, vườn rau sạch, còn rau bắp, chè bắp thì để bán cho các bạn được gọi là “công nông liên minh” (!) Hàng giả, hàng lậu, hàng nhái mặc sức tung hoành; không hải quan, biên phòng nào bắt giữ hết được. Một cơ quan nhà nước ở Tổng cục Thủy sản thu bọn tiền do ngang nhiên bán khổng hàng trăm giấy chứng nhận (với giá 5 triệu đồng/cái) kiểm định vật tư ngư nghiệp đạt chuẩn. Nhà giáo, thầy thuốc vốn

là nghề cao quý được trọng vọng ngày xưa, nay cũng không nhiều người tránh được sự cám dỗ của đồng tiền. Muốn học bạ có điểm cao ư? Không học thêm lớp của các thầy cô trong trường thì đừng có mơ. Muốn cấp cứu ư? Nộp đủ tiền chưa mà muốn vào phòng mổ?

Tệ hại nhất về kiếm tiền bất chính không ai khác ngoài đám quan chuyên nghề “cướp ngày” (“*Cướp đêm là giặc, cướp ngày là quan*”). Cơ hội chui vào Đảng, lý lịch man khai, bằng *thật học giả*, bỏ vốn ra mua chức, có ghế cao rồi dễ dàng hoàn vốn và thu về lãi khủng.

Không khó biết tham nhũng cụ thể là ai. Nhưng hầu như không mấy ai đủ dũng cảm “vào hang bắt cọp”, để đến nỗi vị quan khả kính nguyên Tổng thanh tra Chính phủ Huỳnh Phong Tranh đưa ra nhận xét để đời: “*Tham nhũng vẫn ổn định!*”

Từ năm 1999, Hội nghị TƯ 6 (lần 2, khóa VIII) đã ra Nghị quyết về xây dựng và chỉnh đốn Đảng. Gần 15 năm sau, Hội nghị TƯ 4 (khóa XI, năm 2012) lại tiếp tục thông qua Nghị quyết cùng về vấn đề trên, thừa nhận tình trạng suy thoái tư tưởng, đạo đức lối sống trong Đảng vẫn không thuyên giảm, nếu không nói là còn nghiêm trọng hơn, “đe dọa đến sự tồn vong của chế độ”. “*Người ta ăn của dân không từ một thứ gì*” (lời nguyên Phó Chủ tịch nước Nguyễn Thị Doan). Từ một vài con sâu, tham nhũng đã phát triển thành “*cả bầy sâu*”! (chữ dùng của nguyên Chủ tịch nước Trương Tấn Sang).

một “bộ phận không nhỏ” các quan “phụ mẫu”, những người được cho là “tinh hoa” dân tộc, là thành viên của “đội ngũ tiên phong của giai cấp công nhân ưu tú nhất” lại đồng thời là *kẻ cắp* theo nghĩa đen thì quả thật văn hóa đạo đức xã hội đã tụt xuống đáy. Cha ông ta đã dạy: “Thượng bất chính, hạ tắc loạn”. Tham nhũng là cội nguồn của các bất công, khiến lòng dân không yên. Tham nhũng cũng mở đường cho các suy thoái văn hóa đạo đức ở các tầng lớp khác trong xã hội, trước hết là các thanh niên, khi lớp trẻ mới vào đời thấy các bậc cha chú “đầu têu” hành xử bất chấp đạo đức và pháp luật.

Bạo lực lên ngôi. Có thể là từ trong vô thức, từ tuổi vị thành niên, nhiều người trong chúng ta đã bị ám ảnh bởi các ý tưởng cao siêu, đại loại như: “Đấu tranh giai cấp là động lực phát triển xã hội”; “Đấu tranh giai cấp song hành cùng bạo lực cách mạng”. “Hòng súng để ra chính quyền”. “Đấu tranh ôn hòa, bất bạo động là cải lương, là thiếu tinh thần cách mạng

triệt để"... Bao lực tất nhiên khó tránh đổ máu cho cả 2 phe. Khi lòng hận thù được nuôi dưỡng, từ "bạo lực cách mạng" đến bạo lực trong đời thường chỉ còn cách vài bước chân... Vô hình trung bạo lực đã được tôn vinh!

Chẳng biết từ bao giờ, không ít người VN chúng ta trở nên hung hãn, gương mặt bặm trợn, lúc nào cũng sẵn sàng nói chuyện bằng dao kiếm. Xe máy va chạm ngoài phố –thay vì ôn tồn xin lỗi nhau rồi đường ai nấy đi, người ta sẵn sàng hùng hổ lao vào giành phần đúng, rồi rút dao, rút kiếm đâm chém nhau. To tiếng khi ăn nhậu, bị coi là "nhìn đều" –đều có thể đổ máu. Vợ chồng con cái xích mích –ai đó có thể bị tưới xăng đốt. Bảo mẫu túm ngược chân trẻ mười mấy tháng tuổi nhúng đầu vào xô nước vì mắc tội... chậm ăn cháo. Cô giáo thẳng tay tát học sinh, bắt học sinh liếm ghế. Nữ sinh xúm vào túm tóc đánh bạn vì chuyện không đâu...

Đáng lưu tâm nhất là bạo lực không còn hiếm ngay cả với những người được giao nhiệm vụ bảo vệ pháp luật mà Nội quy treo trong phòng làm việc ghi rõ "phải kính trọng, lễ phép với dân". Bao nhiêu người dân, kể cả trẻ vị thành niên, đang khỏe mạnh, sau khi bị tạm giam, đã bất ngờ trở về với tổ tiên (nhiều người vì lý do "chán đời thất cổ tự vẫn" ở tư thế ngồi?), hoặc may mắn hơn, thì chỉ bị tàn tật.

Nhiều người xuống đường tham gia tụ tập ôn hòa với các biểu ngữ bảo vệ môi trường sống, bảo vệ chủ quyền biển đảo toàn vẹn đã bị các quý anh mặc trang phục "Thanh niên xung phong" (?) lao vào đâm đá không thương tiếc, không kiêng dè đối với cả phụ nữ và trẻ em, vì lý do khó tin là họ đã bị "thể lực thù địch" chưa được phát hiện nào đó "kích động gây rối" (?). Đó quả thật là một hình ảnh không thể xấu hơn trước con mắt của bạn bè quốc tế khi đến thăm Thành phố "Vì hòa bình" !

Bạo lực đẻ ra bạo lực. Chẳng còn mấy người ngạc nhiên khi súng đã nổ, đồng chí đã bắn vào đồng chí ngay trong trụ sở của một văn phòng Tỉnh ủy...

Giả dối thẳng thắn. Có lẽ đối với không ít người, giả dối là cách đỡ hao tâm tổn trí nhất để đạt được điều mình muốn. Dốt nát, sợ điểm kém ư? Đã có thể quay cóp bài của bạn hay giấu mang vào phòng thi đủ loại phao bé bằng hai ngón tay. Chưa học hành tử tế để đạt bằng cấp cao ư? Thì đã có vô số trường dõm, thầy dõm, người sẵn sàng thi hộ, viết hộ luận án giúp anh dễ dàng có được tấm bằng để rồi bắt đầu cuộc hành trình leo lên

chức này chức nọ. Thích được huân chương hay có danh hiệu anh hùng để lòe thiên hạ ư? Có thể bịa ra các chiến tích để đạt được điều này. Muốn địa phương mình có thành tích vượt trội – nào là mức tăng trưởng kinh tế hai con số, tỷ lệ học sinh đỗ tốt nghiệp cao chót vót, nhiều vùng đạt danh hiệu "Nông thôn mới", số "Gia đình văn hóa" chiếm quá 90%... từ đó để cái gọi là "tài năng lãnh đạo" của mình được cấp trên thừa nhận, cá nhân mình dễ bề tiếp tục leo cao – cách dễ nhất là chỉ đạo thuộc cấp bịa đặt ra các con số đẹp như ý, sẵn sàng vay nợ đầm đìa để đạt bề ngoài phồn vinh. (Xin mở ngoặc nói thêm: Người ta thường phê phán căn bệnh "chạy theo thành tích" nhưng thử hỏi: Nếu không bày ra chuyện "Thi đua khen thưởng" với cả bộ máy rình rang từ trên xuống dưới thì còn ai phải "chạy theo thành tích" ?).

Trong cuốn *"Dagestan của tôi"* Rasul Gamzatov đã tưởng tượng ra cuộc đua chinh phục lòng người giữa Giả dối và Sự thật. Và không bất ngờ, Giả dối đã giành phần thắng vì thường hay làm mọi người thấy "dễ chịu thoải mái" dù biết là đang lừa nhau, còn Sự thật chịu thua vì khiến người ta "đau đớn lo âu" ! Tinh thần "Nhìn thẳng vào sự thật" những năm đầu Đổi mới có vẻ đã mai một khá nhiều.

Dù thế nào thì người ta vẫn hay nhắc nhau: "Nói thật mất lòng" và nhấn mạnh rằng "thuốc đắng" mới "rã tật". Một xã hội đề cao Sự thật mới mong được phát triển bền vững. Dối trá trước sau gì cũng dẫn tới đổ bể.

Con người vô cảm. Một người ngã xe bên đường, nằm bất động, nhiều xe đi qua không dừng lại cứu giúp, coi như không thấy. Một chiếc xe khách không may lấn xuống vực, nhiều người lần xuống theo; thay vì cứu chữa người bị nạn thì lại thần nhiên lần mò lấy cấp hành lý, tư trang. Một lái xe taxi đang tâm đẩy nữ hành khách bị võ ới xuống vệ đường khi bệnh viện đã ở ngay trước mặt. Một bọn gọi là bảo vệ bệnh viện, để bảo kê cho xe cứu thương của mình, "quyết liệt" ngăn cản xe gia đình thuê đưa đứa bé đang hấp hối thở ôxy trở về nhà. Không hiếm các điều tra viên muốn lập thành tích phá án nhanh đã sẵn sàng dùng nhục hình, bức cung ép người dân lành phải nhận tội, chịu ngồi tù oan hàng chục năm trời, gia đình tan nát. Chỉ cần các điều tra viên, các vị giữ quyền công tố, các thẩm phán cầm cân công lý có chút tình thương với bị cáo thì họ sẽ động lòng, thoát khỏi trạng thái vô cảm, và thấy ngay những bất cập

trong hồ sơ để rồi hủy án.

Cái vô cảm đáng sợ nhất là vô cảm trước tình cảnh hiểm nghèo của Đất nước. Người ta đua nhau quên hết sự đời, say sưa theo bắt con vật ảo Pokemon. Số đông hình như vẫn "bình chân như vại" không nhìn thấy trước mắt mối nguy lù lù như trái núi: Nợ trong nước, nợ ngoài nước tăng cao, mới nứt mắt chào đời đã mang nợ hàng chục triệu đồng; nợ xấu, nợ công sắp vượt ngưỡng an toàn; thu không đủ chi, bội chi ngân sách năm sau cao hơn năm trước; nhiều dự án lỗ hàng ngàn tỷ đồng đắp chiếu; nhiều dự án hàng ngàn tỷ đồng khác được vẽ ra đang chờ duyệt để xây... tượng đài, xây trung tâm hành chính hoành tráng trong khi trẻ con đi học qua sông phải đu dây hay chui vào túi ni-lông, bệnh nhân phải nằm 2-3 người một giường... Thảm họa môi trường làm cá chết, biển chết, người lao đao. Khi chủ quyền biển đảo trên Biển Đông bị xâm phạm trắng trợn thì tình hình đã rất nghiêm trọng, không thể là bình thường, là "vũ như cần" nữa rồi!

Có cảm tưởng rằng, khi trộm cướp đã vào đến trong sân nhà thì hàng xóm gần, hàng xóm xa đua nhau la to giùm, trong khi chủ nhà thì giữ ý, im lặng. Thật là ngược đời!

Điều gì có thể ngăn chặn được đà suy thoái về văn hóa?

Trả lời câu hỏi này, nhiều người nghĩ ngay tới sự cần thiết phải cải cách lĩnh vực giáo dục một cách căn bản, toàn diện, từ trong gia đình, nhà trường đến ngoài xã hội. Điều này không sai. Nhưng theo thiện ý của tôi, còn có một việc khác cấp bách hơn, có sức tác động sâu rộng hơn, mạnh mẽ hơn nhiều lần, bao trùm lên mọi lĩnh vực, kể cả giáo dục. Đó là việc *cải cách thể chế xã hội*; nói khác đi là đổi mới chính trị.

Từ hơn 10 năm trước, Nghị quyết Đại hội Đảng lần thứ X (năm 2006) đã chỉ rõ sự cần thiết phải tiếp tục đổi mới kinh tế *đi đôi với đổi mới chính trị*. Tiếc rằng trên thực tế chúng ta chưa làm được bao nhiêu theo hướng này.

Thể chế xã hội là điều tác động mạnh nhất đến văn hóa nói riêng. Một thể chế phù hợp, đáp ứng được nhu cầu phát triển con người và xã hội một cách bền vững là thể chế trước tiên phải bảo đảm các quyền cơ bản của con người –đó là "quyền sống, quyền bình đẳng, quyền tự do dân chủ, quyền mưu cầu hạnh phúc" như *Tuyên ngôn Độc lập* năm 1776 của nước Mỹ đã khẳng định và Hồ Chủ tịch đã nhắc lại tại Quảng trường Ba Đình ngày 2 tháng 9/1945.

Cần đặc biệt lưu ý tới **quyền tự**

do dân chủ. Đây chính là *giá trị cốt lõi* của một thể chế tốt đẹp nói chung và của văn hóa nói riêng.

Hiến pháp năm 2013 của nước ta đã long trọng khẳng định các quyền con người và công dân cơ bản: quyền bầu cử, quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, quyền lập hội, quyền tự do tôn giáo, quyền biểu tình... theo quy định của pháp luật.

Để những quyền cấp thiết trên đây từ trang giấy còn thơm mùi mực in bước được vào cuộc sống, cần rất nhiều điều luật cụ thể mà Quốc hội và Chính phủ còn mắc nợ nhân dân. Nhiều người tâm đắc với phát biểu rành rẽ của Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc trong phiên họp Chính phủ ngày 1 tháng 8 vừa qua: "Ở nước ta hiện nay, con đường dài nhất là con đường từ lời nói đến việc làm" !

Chỉ có *dân chủ* mới tạo điều kiện xác lập được trên thực tế tinh thần "*thượng tôn pháp luật*". Chỉ có dân chủ mới có thể phát huy tính chủ động sáng tạo, tính hướng thiện, tính cộng đồng của người dân thực sự có sở hữu tài sản trên mọi lĩnh vực xã hội, từ đó hình thành nên một *thị trường* đúng nghĩa, buộc mọi người phải làm ăn tử tế.

Chỉ có dân chủ mới lựa chọn được những người có tài có đức nhất vào bộ máy quản trị xã hội, loại bỏ hoàn toàn những kẻ bất tài, thất đức leo cao vì chạy chức chạy quyền. Chỉ có dân chủ mới có thể đặt quyền lực dưới sự giám sát hiệu quả, nghiêm khắc, khiến không một vị quan nào có thể có điều kiện tham nhũng mà không bị sớm phát giác. Chỉ có dân chủ mới loại bỏ được tham nhũng – giặc nội xâm tàn phá đất nước, tàn phá đạo đức, văn hóa.

Dân chủ là tôn trọng sự khác biệt giữa mọi người về sự hiểu biết, về niềm tin và quyền lợi. Không áp đặt thô bạo ý kiến của mình với người nghĩ khác mình, lấy đối thoại thay cho đối đầu. "Cầu đồng tồn dị" là phương châm hành xử của mọi người: cố tìm điểm chung, gác lại bất đồng để cùng ghé vai chung sức làm điều hay cho cả cộng đồng. Với tinh thần khoan hòa khoan dung, người ta sẽ loại trừ được bạo lực ra khỏi đời sống. Thói hung hãn tôn sùng nắm đấm sẽ lùi vào dĩ vãng. "*Từ đây người biết thương người / Từ đây người biết yêu người...*" (Văn Cao). Và đó chính là văn hóa.

Dân chủ gắn liền với Sự thật. "Một nửa cái bánh mì là bánh mì; một nửa Sự thật không còn là Sự thật". Dân chủ có nghĩa là Sự thật trọn vẹn, không thể bị che giấu, dù chỉ một phần. Dân chủ đồng nghĩa với minh

bạch và công khai. Dưới ánh sáng của minh bạch và công khai, Giả dối sẽ không còn đất sống.

Dân chủ biến mỗi người dân từ thân phận "thần dân" thụ động trở thành công dân tích cực, không phó mặc việc nước chỉ cho một nhóm người khác lo, mà luôn coi việc nước là việc nhà, không ngoảnh mặt làm ngơ trước các hiểm họa cũng như thời cơ hiện ra trước Đất nước. Con người vô cảm đáng trách sẽ không còn lý do tồn tại.

Dân chủ không phải là không có mặt trái. Nhưng phải thừa nhận rằng "dân chủ là lựa chọn ít xấu nhất" để phát huy sức mạnh tích cực của mọi người dân. *Dân chủ* quả là "chìa khóa vạn năng" để giải quyết mọi khó khăn. "*Đễ trăm lần, không dân cũng chịu / Khó vạn lần, dân liệu cũng xong*" (Thanh Tịnh).

Ngăn chặn đả suy thoái về văn hóa, làm nó trở nên tốt đẹp, đáp ứng được vai trò là điều kiện tiên quyết để phát triển bền vững con người và Đất nước quả là một việc "khó vạn lần".

Con đường đi đến thực thi dân chủ thực sự cũng là một việc "khó vạn lần", lắm gian nan, nhiều trở ngại do chính hạn chế của dân trí và dân khí, nhất là do các nhóm lợi ích sẽ cảm thấy bị "thiệt thòi" khi quyền lực ngon lành bấy lâu bị kiểm soát từ phía người dân và từ xã hội dân sự.

Dân chủ không thể từ trên trời rơi xuống. Dân chủ không thể là thứ mà ai đó có thể ban phát. Dân chủ phải đồng tâm hiệp lực đấu tranh mới có thể giành lấy được. Và đây là chủ đề của một bài luận khác./

Viet-Studies

Bản về việc góp ý, phê phán Chính quyền và ĐảngNguyễn Đình Công 08-09-2016.....

Karl Marx cho rằng mâu thuẫn chủ yếu của xã hội là mâu thuẫn giai cấp. Nhiều nhà nghiên cứu chỉ ra Marx đã nhầm vì họ thấy rằng mâu thuẫn chủ yếu của xã hội là giữa đông đảo nhân dân (những người bị trị) và chính quyền (tầng lớp thống trị). Phát hiện ra nội dung cụ thể của mâu thuẫn chủ yếu là từ người dân. Trong những nước có thể chế tiên bộ thì việc giải quyết mâu thuẫn này chủ yếu bằng con đường dân chủ và đó là một trong những nhiệm vụ quan trọng của

chính quyền. Khi nó được giải quyết ổn thỏa thì xã hội phát triển tốt đẹp. Khi nó sâu nặng thì xã hội rối ren, loạn lạc. Lúc mâu thuẫn đến đỉnh điểm mà không dung hòa được thì sẽ xảy ra cách mạng theo các kiểu khác nhau. Mâu thuẫn giai cấp cũng có nhưng khg phải là chủ yếu.

Xã hội Việt Nam đã từng có thời kỳ đạt được sự thống nhất cao giữa nhân dân và lãnh đạo. Nhưng vài chục năm gần đây, mâu thuẫn giữa người dân và chính quyền càng ngày càng nhiều, dân mất lòng tin, sự mất ổn định xã hội ngày càng tăng. Giải quyết mâu thuẫn này là trách nhiệm của cả hai phía mà chủ yếu là phía lãnh đạo. Đảng Cộng sản họp hết đại hội này khác, đề ra hết nghị quyết nọ kia chủ yếu cũng là để giải quyết mâu thuẫn này. Còn phía người dân, họ cũng phải góp phần vào việc giải quyết mâu thuẫn. Bài này tôi chỉ xin bàn đến người dân trong việc góp ý, phê phán hoặc chỉ trích chính quyền (gọi chung là phê phán).

Hiện đang tồn tại nhiều khuynh hướng khác nhau về thái độ cần có của người dân, trong đó nổi lên hai khuynh hướng chính: hợp tác và đấu tranh.

Phê phán theo khuynh hướng hợp tác chủ trương dựa trên sự phê bình và tự phê, dùng biện pháp góp ý chân thành, có chê bai nhưng phải trên cơ sở công nhận thành tích và

ưu điểm, giữ gìn sự đoàn kết, thống nhất ý chí và hành động, phát huy dân chủ tập trung v.v... Khuynh hướng này đang được chính quyền chấp nhận có giới hạn. Nó dựa trên triết lý "Dĩ hòa vi quý" trong truyền thống dân tộc, được một số sách báo về phương châm xử thế tuyên truyền, ca ngợi, theo chủ thuyết "Đắc Nhân Tâm". Nhiều tôn giáo rao giảng sự hòa thuận, Liên Hiệp quốc khuyến khích sự bao dung (tolerate, tolerance).

Khuynh hướng đấu tranh chủ

trương chỉ trích công khai và thẳng thắn, vạch ra những sai lầm của lãnh đạo, của chính quyền và đòi hỏi phải sửa chữa, phải thực thi dân chủ. Phải tách bạch công đến đâu, tội đến đâu, không dùng một chút công nhỏ để che lấp tội lớn. Việc đấu tranh thông qua hoạt động của các tổ chức xã hội dân sự là chủ yếu, đấu tranh ôn hòa, bất bạo động nhưng phải quyết liệt (mà chủ yếu là biểu tình và các hoạt động bất tuân phục dân sự). Một trong các dạng đấu tranh ôn hòa là các nhà hoạt động dân chủ đòi được đối thoại toàn diện và công khai với Đảng và chính quyền, đòi được quyền lập hội và tự do tư tưởng, tự do ngôn luận.

Người theo hai khuynh hướng trên ai cũng tự cho mình là đúng, rồi công kích khuynh hướng kia là quá tả hoặc quá hữu. Có người muốn dung hòa giữa hai bên. Cũng có người trước ở bên hợp tác sau chuyển qua bên tranh đấu.

Hai khuynh hướng với các biện pháp khác nhau đều nhằm đến mục đích tốt đẹp trong tương lai là phát triển đất nước, tự do, hạnh phúc cho nhân dân. Mục đích tốt đẹp là quan trọng, nhưng không thể viện dẫn sự tốt đẹp đó để khẳng định sự đúng đắn, sự phù hợp của bất kỳ biện pháp nào. Mỗi biện pháp đều có mặt ưu mặt nhược và chỉ phát huy tác dụng trong môi trường và điều kiện thích hợp. Muốn đạt mục đích tốt đẹp thì phải chọn được phương pháp đúng, còn không thì càng tiến hành càng xa rời nó. Vậy môi trường và điều kiện để dùng được các biện pháp trên là gồm những gì. Tôi cố gắng tìm hiểu và phân tích.

Xét hai bên A và B mà A đang lựa chọn cách để phê phán hoặc tiến hành phê phán B, vì có mâu thuẫn, vì những việc B làm mà A không vừa lòng.

Khuynh hướng hợp tác theo hình mẫu “Đắc Nhân Tâm” dùng rất tốt cho trường hợp A, B cùng một phía, có quan hệ thân thiết hoặc không va chạm quyền lợi. Đó là cách giao tiếp có hiệu quả giữa chôn bạn bè, khi hai bên đều có thiện chí, đặc biệt là khi A, B có quan hệ phụ thuộc (là họ hàng hoặc cấp trên cấp

dưới trực tiếp). Tuy vậy thái độ đối với việc phê phán lúc này của hai bên phải khác nhau thì mới có hiệu quả cao. Bên phê phán A cần Đắc Nhân Tâm. Ngược lại bên nhận phê phán B cần có thiện chí khi tiếp nhận, luôn cầu mong những lời chỉ trích thẳng thắn, phải luôn tâm niệm phương châm: “Nghe lời khen thì thích đấy nhưng không có ích. Nghe lời chê bai, chỉ trích thì có thể khó chịu, nhưng sẽ có ích”. Người B không đòi hỏi A phải nhẹ nhàng với mình mà quan trọng nhất là đúng sự thật. Thuốc đắng dã tật. Người chế ra thuốc đắng cần tìm cách làm bớt đắng để giúp người bệnh dễ nuốt (bọc đường chẳng hạn, nhưng thuốc bọc đường sẽ kém tác dụng), còn người bệnh thì thuốc đắng đến bao nhiêu cũng cố mà nuốt, nếu xét ra đó là thuốc tốt, chữa được bệnh. Khi biết thuốc chữa được bệnh của mình, đặc biệt là bệnh đã nặng mà khg chịu nuốt chỉ vì đắng thì bệnh nhân đó là loại quá ngu, quá hèn.

Biện pháp Đắc Nhân Tâm không thể dùng gượng ép cho quan hệ A B là thù địch, hoặc bên B vì cố giữ quyền lợi ích kỷ mà mất hết thiện chí, không những chống trả kịch liệt mà còn tìm cách tiêu diệt bên A công khai hoặc ngầm ngấm.

Khuynh hướng đấu tranh là phù hợp khi xung đột quyền lợi trở nên gay gắt, khi bên B không giữ được thiện chí, cố hết sức giữ quan điểm của mình mà không chịu tham khảo ý kiến của đối phương. Khi phải xử lý các xung đột, Marx có câu nổi tiếng “Vũ khí phê phán không thể thay thế sự phê phán bằng vũ khí”. (Chắc Marx ám chỉ vũ khí nóng như súng đạn, còn tôi muốn vận dụng cho vũ khí ngôn từ).

Xét xã hội Việt Nam, trong quá khứ chúng ta đã dùng có hiệu quả biện pháp hợp tác. Hồi thập kỷ 50, 60, mỗi lần xuất hiện mâu thuẫn giữa dân và chính quyền (dân bị oan hoặc thấy chính quyền làm sai) thì mong ước thiết tha của người dân là phản ánh lên để cấp trên biết. Tôi còn nhớ trong một số cuộc họp, được nghe lãnh đạo nói: “Những điều sai trái, bất cập của chúng ta đã được TW Đảng và Chính phủ biết đến”, thế là mừng, rất mừng, là vỗ

tay hoan hô, là vô cùng hy vọng.

Nhưng rồi điều đó trở thành nhảm chán và vô tác dụng. Một điều vô cùng tai hại là người ta nguy biệ: rằng Chủ nghĩa Mác Lênin (CNML) không sai, đường lối của Đảng hoàn toàn đúng, xã hội có nhiều sai lầm là do cán bộ cấp dưới thực hiện sai, rằng nguyên nhân của mọi tệ nạn là do một số cán bộ thoái hóa biến chất, không giữ được đạo đức cách mạng. Hồ Chí Minh có lần đã nói: “Bác có thể sai nhưng Đại Nguyên soái Stalin và Chủ tịch Mao Trạch Đông không bao giờ sai”. Hồi còn trẻ tôi cũng rất tin vào lập luận này, khi đã suy nghĩ thấu đáo mới phát hiện ra sự nguy biệ. Nguy hiểm là sự nguy biệ này vẫn đang được một số tin theo chỉ vì lười suy nghĩ.

Đến đây chắc sẽ có một số người đòi hỏi: “Hãy chứng minh những điều trên là nguy biệ”. Xin thưa: Việc chứng minh này cần hơi dài. Trong một số các bài trước tôi đã chứng minh (xin tìm xem các bài: *Một số nhảm lẫn của Marx, Nguyên nhân gốc của nhiều tệ nạn, Nguyên nhân xuống cấp của đạo đức, Chống nguy biệ và nhảm lẫn về CNML*. Nhiều tác giả khác cũng đã có những bài chứng minh rất hay). Nếu một mực tin rằng CNML là đúng, rằng Đảng sáng suốt, không sai, chỉ có cán bộ làm sai thì dùng phê và tự phê là có hiệu quả, thì thực tế cho thấy ngược lại: mấy chục năm qua, càng phê và tự phê thì xã hội càng rối loạn. Đảng đã từng có nhiều nghị quyết về củng cố, làm trong sạch và vững mạnh, thế mà có làm được gì đâu bằng con đường phê và tự phê!

Lãnh đạo của Đảng, hết đại hội này sang đại hội khác vẫn cố kiên trì CNML, lo củng cố chế độ độc tài đảng trị, ra sức đàn áp các xu hướng bất đồng, vu cho người ta là phản động, chống đối, hoạt động lật đổ. Biết bao người yêu nước chân chính, chỉ vì góp ý kiến một cách ôn hòa với lãnh đạo mà bị vu dập, tù đầy đến mức sống dở chết dở. Những cái tên như Nguyễn Mạnh Tường, Nguyễn Hữu Đang, Trần Độ, Đặng Kim Giang, Hà Sĩ Phu, Nguyễn Kiến Giang, Vũ Đình

Huỳnh, Trần Xuân Bách, Nguyễn Thanh Giang... và hàng ngàn, hàng vạn người khác là những bằng chứng không thể chối cãi về việc đàn áp của chính quyền đối với người phê phán họ.

Thế thì liệu biện pháp “Đắc Nhân Tâm” có còn thích hợp để cho những người bất đồng chính kiến Việt Nam dùng để phê phán Đảng và Chính quyền?

Tôi muốn phân biệt rõ hai khái niệm: 1- Đảng CS cùng với CNML, 2- Các đảng viên của đảng CS (gọi tắt là ĐV). Trong lúc CS đối với dân tộc và nhân loại có công ít tội nhiều, phát triển bằng ngụy biện và bạo lực, phạm nhiều sai lầm và tội ác, thì ĐV có nhiều loại khác nhau. Tạm chia ĐV thành ba loại: loại cơ hội, loại mơ hồ và loại có ý thức. Loại cơ hội liên kết với nhau thành các nhóm lợi ích, họ là đại diện cho chế độ CS, cố bằng mọi cách duy trì chế độ hiện tại. Loại mơ hồ có hiểu biết hạn chế, chủ yếu chỉ biết phục tùng theo lệnh trên. Loại có ý thức là những người có trí tuệ, có lương tâm, có thiện chí. Những ĐV có ý thức này vào Đảng với mục đích và tấm lòng trong sáng. Nhờ có ý thức dần dần họ cũng nhận ra những sai lầm của CS. Bài thơ của Trung tướng Trần Độ, Phó Chủ tịch QH khóa 7, Trưởng ban Tuyên huấn trung ương là một dẫn chứng: *“Những mong xóa ác ở trên đời/ Ta phó thân ta với đất trời/ Ngỡ ác xóa rồi thay cực thiện/ Ai hay biến đổi ác luân hồi.”* Đối với dân tộc những ĐV như Trần Độ và hàng vạn, hàng chục vạn ĐV có ý thức khác là những người tốt, rất tốt, rất yêu nước thương dân.

Tôi nhận thức rằng chế độ Cộng sản là một thứ lý thuyết ngoại lai, chưa hề được kiểm chứng, một số người yêu nước Việt Nam vì vô minh, tưởng nhầm nó tốt, vội vàng rước về để rồi nó phá tan truyền thống tốt đẹp của dân tộc; nó không thể cải tạo, chỉ có thể bị đánh đổ. Trong khi đó các ĐV là người Việt, là dòng giống Lạc Hồng. Trong số con cháu của Vua Hùng, ngoài những Trung Trắc, Triệu Âu, Ngô Quyền, Lý Thường Kiệt, Trần Hưng Đạo, Nguyễn Trãi... thì vẫn còn

những Lê Long Đình, Trần Ích Tắc, Lê Chiêu Thống... Đối với loại người như Long Đình, Ích Tắc, Chiêu Thống thì nhân dân không thể dùng biện pháp Đắc Nhân Tâm để cải tạo.

Tôi cũng từng theo dõi sự đấu tranh giữa các đảng chính trị đối lập ở các nước, giữa các ứng viên tổng thống, thấy rằng chủ yếu người ta dùng biện pháp đấu tranh, đả kích chứ rất ít dùng kiểu Đắc Nhân Tâm.

Khi phê phán Đảng và Chính quyền, người dân chủ yếu phê phán chế độ Cộng sản và những ĐV cơ hội. Người dân biết rõ trong Đảng và Chính quyền còn có không ít các ĐV có ý thức, nhưng chưa thể tách họ riêng ra được, đành phê phán chung. Tuy các ĐV có ý thức nhận biết được sai lầm của Cộng sản, nhưng vì điều kiện hạn chế mà họ chưa thấy rõ bản chất độc ác hoặc họ chưa thật thấm thía về các tội ác. Những phê phán mạnh bạo của người dân sẽ giúp thêm cho họ nhận thức rõ hơn về thực trạng, không những không làm họ bị xúc phạm, bị mất lòng mà còn soi sáng thêm cho họ con đường nhận thức chân lý, củng cố thêm cho họ quyết tâm từ bỏ những hành vi tội ác và sẵn sàng đứng về phía nhân dân.

Trước đây tôi rất tin tưởng vào CNML và con đường Cộng sản, là người theo, tích cực thực hành và cổ vũ cho khuynh hướng hợp tác khi góp ý với Đảng và Chính quyền, nhưng rồi nhận thấy cách làm đó không có hiệu quả, vì vậy tôi chuyển sang khuynh hướng đấu tranh, phê phán công khai CNML. Riêng giữa chôn bạn bè, bà con, đồng nghiệp tôi vẫn cố thực hiện biện pháp Đắc Nhân Tâm.

Bauxite Vietnam.

"QUỐC DOANH HÓA CÔNG ĐOÀN ĐỘC LẬP"

Phạm Chí Dũng 02-09-2016

Có một khả năng là vào cuối năm 2016, luật Lập hội sẽ được Quốc hội Việt Nam thông qua và do đó mở ra khả năng thành lập các công đoàn độc lập tại doanh nghiệp.

Bí thư Thăng ‘diễn biến hòa bình’?

Khoảng hơn hai tháng sau chuyến thăm Việt Nam của Tổng thống Obama, bắt đầu xuất hiện vài dấu hiệu cho thấy chính quyền Việt Nam, sau một thời gian cố tình trì hoãn, đang phải thúc đẩy việc “thí điểm” định chế Công đoàn độc lập - một điều kiện tiên quyết để Việt Nam được vào TPP.

Trong lúc giới dư luận viên - mà có thể hiểu phía sau giới này là các cơ quan tuyên giáo và công an - dần chuyển giọng theo cách “Sự xuất hiện của công đoàn độc lập sẽ giúp đảm bảo quyền lợi chính đáng của người lao động, tuy nhiên không ai có thể khẳng định tất cả các công đoàn độc lập đều hoạt động vì mục đích tốt đẹp như vậy”, dấu hiệu hiện lên rõ nhất đến từ cuộc làm việc của Bí thư Thành ủy TP HCM Đinh La Thăng với Liên đoàn Lao động TP HCM vào ngày 23-8-2016. Tại đây, nhân vật có tần suất lên báo dày đặc nhất trong các chính khách Việt bắt ngờ cho rằng yêu cầu đình công của công nhân là chính đáng và còn đặt câu hỏi: “Sao công đoàn không tổ chức đình công theo luật cho công nhân?” Thậm chí ông Thăng còn phát ra đánh giá “chưa thành công là do tổ chức công đoàn chưa mạnh dạn làm việc đó”, và yêu cầu Liên đoàn Lao động TP HCM nếu chưa tổ chức thành công thì cứ mạnh dạn tổ chức cho thành công.

Hiện tượng chưa từng có nói trên là trái ngược hoàn toàn với toàn bộ những gì mà đảng đã quyết liệt bài bác, chỉ trích Công đoàn Đoàn kết của Ba Lan vào những năm 80 của thế kỷ trước, gán ghép Công đoàn độc lập với Công đoàn Đoàn kết và coi đó là “một thủ đoạn nguy hiểm của Diễn biến hòa bình”, đồng thời cấm tiệt tất cả các cuộc đình công của công nhân Việt Nam đúng

theo lời trả lời thật thà “Chưa bao giờ!” của Chủ tịch Liên đoàn Lao động TP HCM Trần Kim Yên trước câu hỏi “Công đoàn đã tổ chức cuộc đình công nào thành công chưa?” của Bí thư Thăng.

Nhưng giờ đây, Bí thư Thăng

đang “diễn biến hòa bình” chăng? Hay chỉ lỡ lời như theo phong cách chỉ đạo đầy cảm xúc bông bột vốn có ở ông?

Nhức nhích ‘sửa luật’

Nếu nhớ lại vụ Bob Kerry hồi tháng 5-2016 thì khó có thể cho rằng Bí thư Thăng lỡ lời. Khi ấy, chỉ vì tỏ ra không chống đối Bob Kerry -cựu chiến binh từng tham gia bắn giết trong cuộc chiến tranh Việt Nam- làm chủ tịch Hội đồng tin thác của Trường đại học Fulbright, bài trả lời phỏng vấn của Ủy viên Bộ Chính trị kiêm bí thư thành ủy TP HCM Đinh La Thăng đã bị Ban biên tập báo *Tuổi Trẻ* - theo mật lệnh từ “ai đó” - thẳng thừng gỡ xuống. Kể từ đó, ông Thăng ăn nói có vẻ cẩn trọng hơn và cũng không quá “đi đâu cũng báo” như một số vị cách mạng lão thành cảm râm.

Thật ra cảm xúc được coi là đột ngột của Bí thư Thăng với phạm trù đình công của công nhân đã được dẫn dắt bởi giới quan chức tuyên giáo trung ương từ đầu tháng 8-2016. Một chiến dịch tuyên truyền cho việc Việt Nam sắp vào TPP với đủ thứ lợi ích đã một lần nữa được tung lên mặt báo chí nhà nước, kèm theo vài ẩn ý về việc “sẽ sửa luật Lao động, đặc biệt là chương về Công đoàn và những cam kết về lao động quốc tế”.

Như vậy, phải suýt soát một năm kể từ khi Việt Nam hoàn tất đàm phán song phương về TPP, chế độ mới nhức nhích “sửa luật”.

Một năm trước, dấu hiệu rõ nhất thuộc về Phó chủ nhiệm Ủy ban Kinh tế Quốc hội Nguyễn Đức Kiên. Ngày 10-9-2015, báo điện tử *Vietnamnet* đã đăng bài phỏng vấn ông Kiên. Đây là lần đầu tiên một quan chức có trách nhiệm của Việt Nam công khai một số thông tin về tiến trình hình thành tổ chức Công đoàn độc lập ở VN, liên quan trực tiếp đến quá trình Việt Nam đàm phán đa phương và song phương với các nước khác về Hiệp định TPP. Còn trước đó, mọi thông tin về công đoàn độc lập hầu như không tồn tại trên mặt báo chí nhà nước.

Nội dung đặc biệt nhất trong toàn bộ bài phỏng vấn này là câu trả

lời của ông Ng. Đức Kiên: “*Chúng ta cam kết thế, phải luật hóa các cam kết đó, và phải thực hiện 24 tiếng sau khi phê chuẩn TPP*”.

Câu trả lời của ông Nguyễn Đức Kiên đã gián tiếp xác nhận rằng Nhà nước Việt Nam đã chính thức chấp nhận và cam kết điều kiện cho thành lập tổ chức công đoàn độc lập (hay “*công đoàn cơ sở*” theo cách gọi né tránh của Việt Nam) sau khi hoàn tất đàm phán song phương với các nước, đặc biệt với phía Hoa Kỳ.

Ông Nguyễn Đức Kiên cũng đã trở thành quan chức đầu tiên của VN nhắc lại một sự thật ít người biết: “*VN trở nên thành viên của ILO năm 1998 sau khi đạt được thỏa thuận lùi thời gian thực hiện lại, tức có lộ trình. Có 13 công ước của ILO, trong đó chúng ta đã và đang thực hiện 8, 5 chưa thực hiện.*”

Có hai công ước quan trọng nhất. Thứ nhất là Công ước 87 về quyền tự do lập hội của người lao động ở cơ sở, hay nói nôm na là quyền lập công đoàn cơ sở. Một nhà máy có thể có nhiều công đoàn, như công đoàn công chức, công đoàn công nghiệp, công đoàn hóa chất, hay thậm chí là hội thợ may quê Nghệ An... Người lao động được tự do gia nhập các tổ chức ấy, hoặc là họ tự lập ra một tổ chức và chính quyền phải chấp nhận. Họ có quy chế, có đăng ký, và các tổ chức ấy được đối xử bình đẳng.

Thứ hai là Công ước 107, khi công đoàn tập hợp được trên 50% người lao động thì họ có quyền liên kết lại để ký với chủ thỏa ước lao động; và nếu cần, họ có thể đình công, hay kêu gọi đình công hợp pháp. Công đoàn này có thể hỗ trợ công đoàn khác. Họ liên kết ngang, liên kết dọc”.

Tất nhiên, cho tới nay vẫn khó có chuyện nói ngang nói dọc ngoài ý đảng, mà phải theo nghị quyết và chủ trương. Lý do đơn giản là nếu không có chủ trương được thể hiện bằng văn bản, những nhân vật như Nguyễn Đức Kiên và Đinh La Thăng không thể tự tiện “cầm đèn chạy trước ô-tô”.

Nếu thông tin đầu tiên và quá khó tin về công đoàn độc lập cho Việt Nam được công bố từ chính

Tổng thống Hoa Kỳ Barack Obama -khi ông đến nói chuyện tại nhà máy Nike ở bang Oregon vào đầu tháng 5-2015- rằng lần đầu tiên Việt Nam sẽ phải để cho công nhân tự do thành lập các nghiệp đoàn của họ, thì sau đó một thông tin ngoài lề cho biết chính vào thời điểm tháng Năm ấy, giới lãnh đạo chớp bu Việt Nam đã quyết định chấp nhận vô điều kiện định chế Công đoàn độc lập để Việt Nam có thể được vào TPP, đồng thời làm “quà” cho chuyến đi Mỹ tháng 7/2015 của Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng...

Tuy vậy, nếu không có cơ chế chế tài, sẽ hoàn toàn không đơn giản để Nhà nước Việt Nam chịu thực thi cam kết về Công đoàn độc lập, khi Nguyễn Phú Trọng cùng các cấp dưới của ông ta vẫn giấu biệt khái niệm Công đoàn độc lập cùng việc triển khai nó nhiều tháng trời sau khi rời Phòng Bầu dục. Chỉ sau chuyến thăm Việt Nam vào tháng 5-2016 của Tổng thống Mỹ Obama, mới xuất hiện một số dấu hiệu cho thấy Mỹ và phương Tây đã sắp sẵn một cơ chế chế tài đối với chính quyền Việt Nam về việc thực hiện công đoàn độc lập và cả tự do tôn giáo.

‘Chúng tôi có cách làm cho Việt Nam phải tuân thủ những cam kết trong Hiệp định TPP’

Hãy nhớ lại vào năm 2015, Trợ lý ngoại trưởng Mỹ phụ trách về dân chủ, nhân quyền và lao động Tom Malinowski đã cứng rắn chưa từng thấy: “*Chúng tôi có cách làm cho Việt Nam phải tuân thủ những cam kết trong Hiệp định TPP*”.

Vào đầu tháng 12-2015, Tom Malinowski đã có một cuộc gặp đáng chú ý với cộng đồng Việt Nam ở Washington. Lần đầu tiên, Malinowski đã giải đáp khá chi tiết về hướng thực hiện Công đoàn độc lập ở Việt Nam, đồng thời thông báo về việc TPP có cơ chế để ràng buộc Việt Nam trong việc thực thi các quyền của người lao động:

“*Hầu hết các yêu cầu đòi hỏi Việt Nam phải sửa đổi luật pháp và Quốc hội Việt Nam phải thông qua các luật đó. Họ muốn thực hiện trong bao lâu thì tùy. Nhưng một khi Quốc hội Mỹ thông qua TPP,*

